XXX. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. MÁJUS 23.

Ludas Matyi

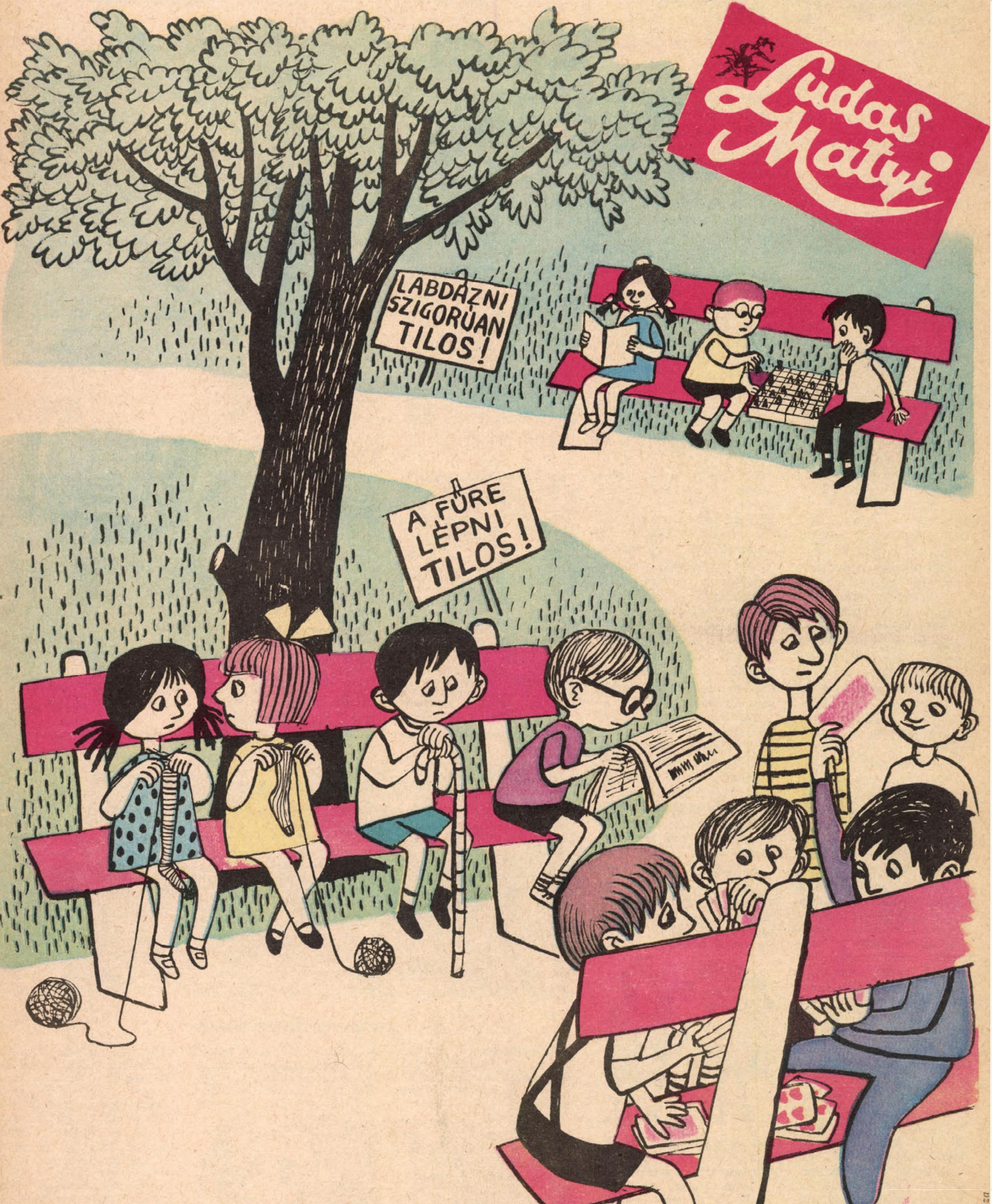
LABDÁZNI SZIGORÚAN TILOS!
A FŰRE LÉPNI TILOS!
Várnai

A gyereknek sem könnyű…

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

①

Valahányszor kihúzom a gyufát, mindig mérgelődöm.

A gyufa kihúzását ne tessék képletesen érteni, itt valójában arról az egyszerű kis mozdulatról van szó, amellyel a gyufát kiemeljük a dobozából. Hogy miért mérgelődöm ilyenkor? Mert mind gyakrabban tapasztalom, hogy a gyufaszálak között is nagyon sok a fafejű. Ott, ahol a foszfornak kellene lennie, ott is csak fa van, s hiába dörzsölöm a doboz oldalához, legfeljebb egyet ha szikrázik, fáradtan, unottan, de lángra nem kap tőle. Persze, a gyufásdoboz oldala sem különb a Deákné vásznánál: olyan silány és vékony rajta a dörzsfelület, hogy nagyon hamar lekopik, s akkor már csak a papírt lehet rajta kapargatni a gyufaszállal.

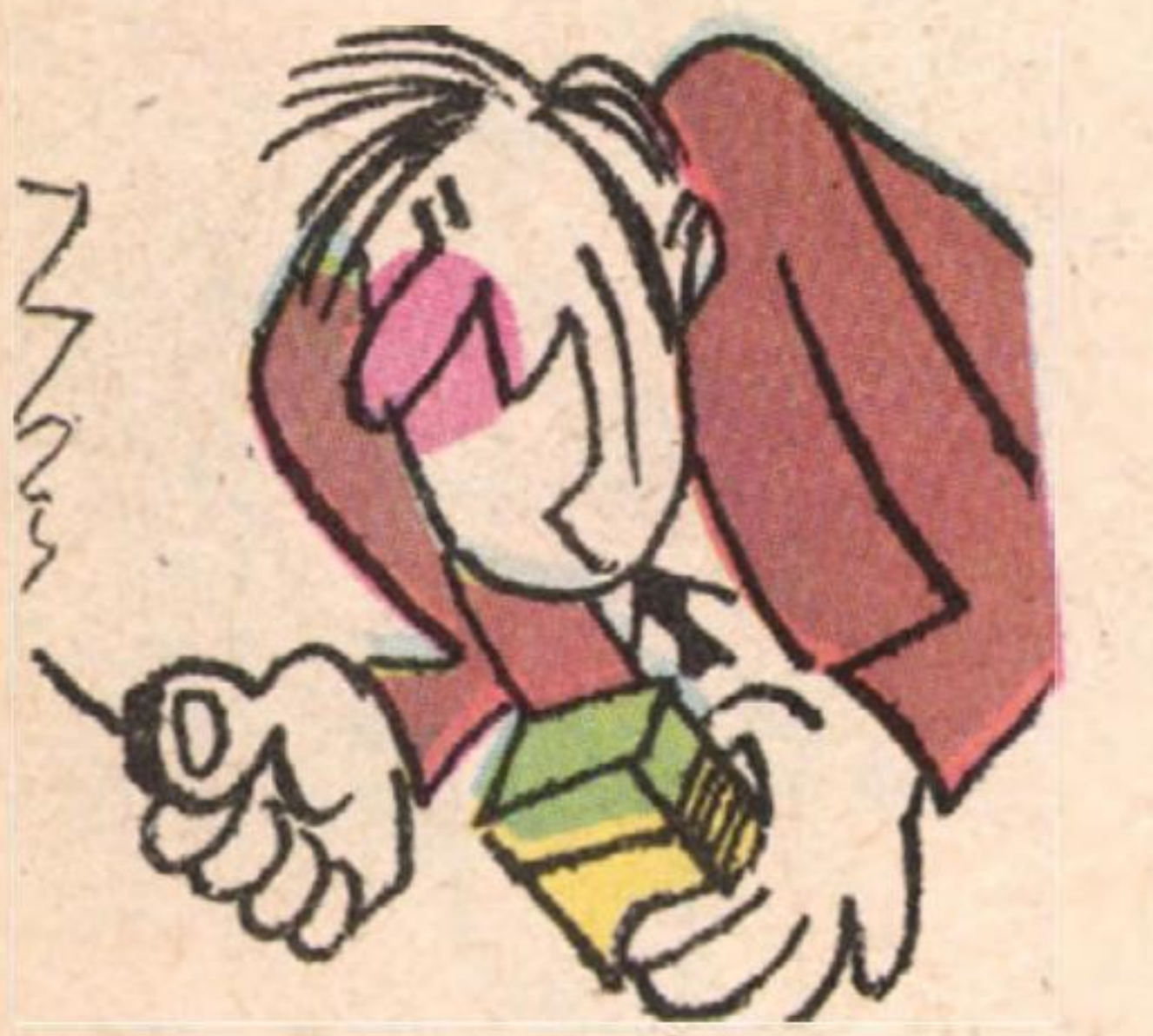

Mi bajom még a gyufával? Hogy olyan törékenyek, mint egy üvegharang. Egyik-másik már kettétört derékkal hever a dobozban, s ez még a jobbik eset, mert az ilyet egyszerűen eldobja az ember. A ravaszabb szálak gyújtás közben törnek el, s ilyenkor, a már lángra lobbant fej, nagy ívben az ember nadrágjára vagy a szőnyegre esik, maradandó nyomot hagyva maga után.

Van egy harmadik panaszom is: a gyufa doboza, mint tudjuk, két részből áll, egy külsőből, amelyiken a dörzsfelület van, meg egy belsőből, amelyikben a gyufaszálak pihennek. (Gyors közvélemény-kutatást tartottam ismerőseim körében: hogy nevezik külön-külön a gyufásdoboz két részét? Senki sem tudta megmondani. Még az Értelmező Szótárban sem lehet nyomát lelni. Ha valaki lenne olyan szíves, és elárulná nekem, nagyon hálás lennék érte, merthogy pillanatnyilag ez most életem legfőbb gondja...) Szóval, ez a két rész nem mindig illik harmonikusan össze, gyakori eset, hogy a doboz belseje jóval kisebb a külsejénél, s ha nem elég óvatosan veszi kézbe az ember, a doboz belseje orvul a földre pottyan, a gyufaszálak — mint azok a bizonyos lomha földi békák — szanaszét görögnek.

Hajladozhat aztán az ember, amíg összeszedi szálanként a gyufáját!

Igaz, nincs olyan rossz, amiben valami jó is ne lenne: egy doboz gyufát napjában többször a szőnyegen szétszórni, s onnan összeszedni, fogyókúrának se lehet utolsó!

②

Kiskőrösön, a város szívében, az új művelődési otthon mellett, van egy kisebb beltenger: egy kis tócsa, amelynek bűzlő vize kellemetlenül illatozik. Aztán ugyancsak a város közepén, a vasbolt és a maradékbolt utcájában, van egy összedőlt romház, a környék lakói oda hordják a szemetet, a rossz vödröket, fazekakat, kiszolgált kályhacsöveket, minden rendű és rangú házi hulladékokat.

A város gazdái nem vették észre ezeket a város arcát csúfító szeplőfoltokat, ha észrevették volna, bizonyára el is tüntették volna már onnan. Egy nyitott szemű kiskőrösi polgár mindezt meglátta, s azonmód meg is írta szerkesztőségünknek.

Jól tette. Csak azt nem értjük, miért nem írta alá a levelét? Egy ilyen ügyet bárkinek joga, sőt: kötelessége szóvá tenni! Társadalmilag hasznos cselekedet ez, köszönet járna érte, miért kell a névtelenség homályába burkolóznia a bejelentőnek? Tűnődöm, tűnődöm, de csak nem tudok rájönni. Pedig ezt is legalább annyira szeretném tudni, mint azt, hogy hogyan nevezik külön-külön a gyufásdoboz két részét?

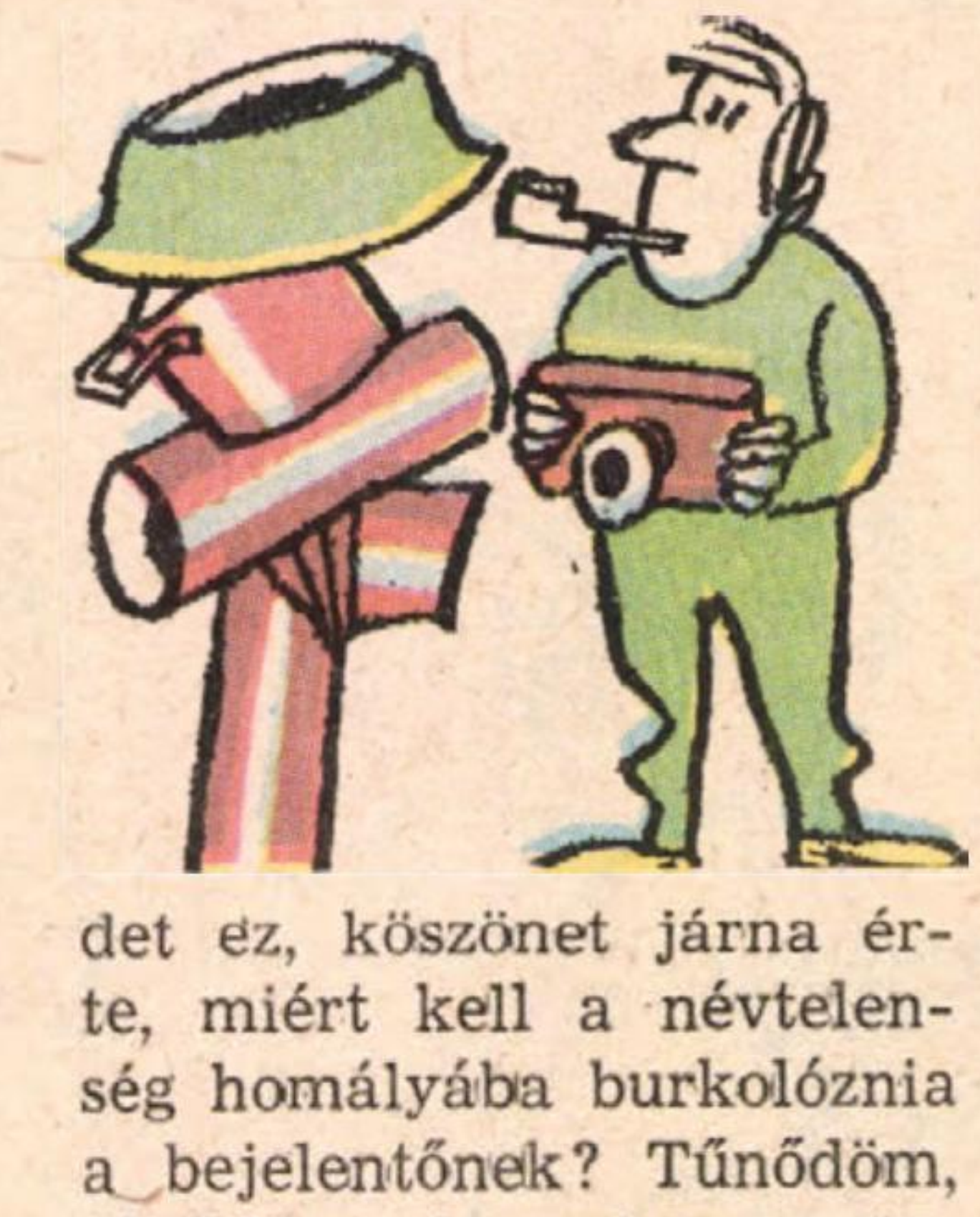

(r)

UTOLÉRHETETLEN UTALVÁNY

A Centrum Áruházakba szóló vásárlási utalványt akartam ajándékozni a közelmúltban. Úgy gondoltam, ez az utalvány előnyös a Centrum Áruház Vállalatnak, hiszen fellendíti a forgalmat, tehát biztosan nagy reklámmal, sok helyen árusítják. Tévedtem.

Munka után beugrottam az Úttörő Áruházba, az első útbaeső pénztárban érdeklődtem. Válasz: a főpénztárban lehet kapni, de csak délután ötig. Én ötre sajnos nem érek oda a munkahelyemről. A következő szombat délelőtt véletlenül bejutottam a Belvárosba. A Verseny Áruház egyik pénztárosától érdeklődtem. Válasz: a Csillag Áruházba menjek át, ott árulják.

A Csillag Áruházban nagynehezen megtaláltam az egyetlen illetékes pénztárt. Válasz: nálunk csak két áruházra érvényes, egyetlen hónapra szóló ajándékutalvány van. A valamennyi áruházra fél évig érvényes utalványt csak a Vállalat központjában árulják.

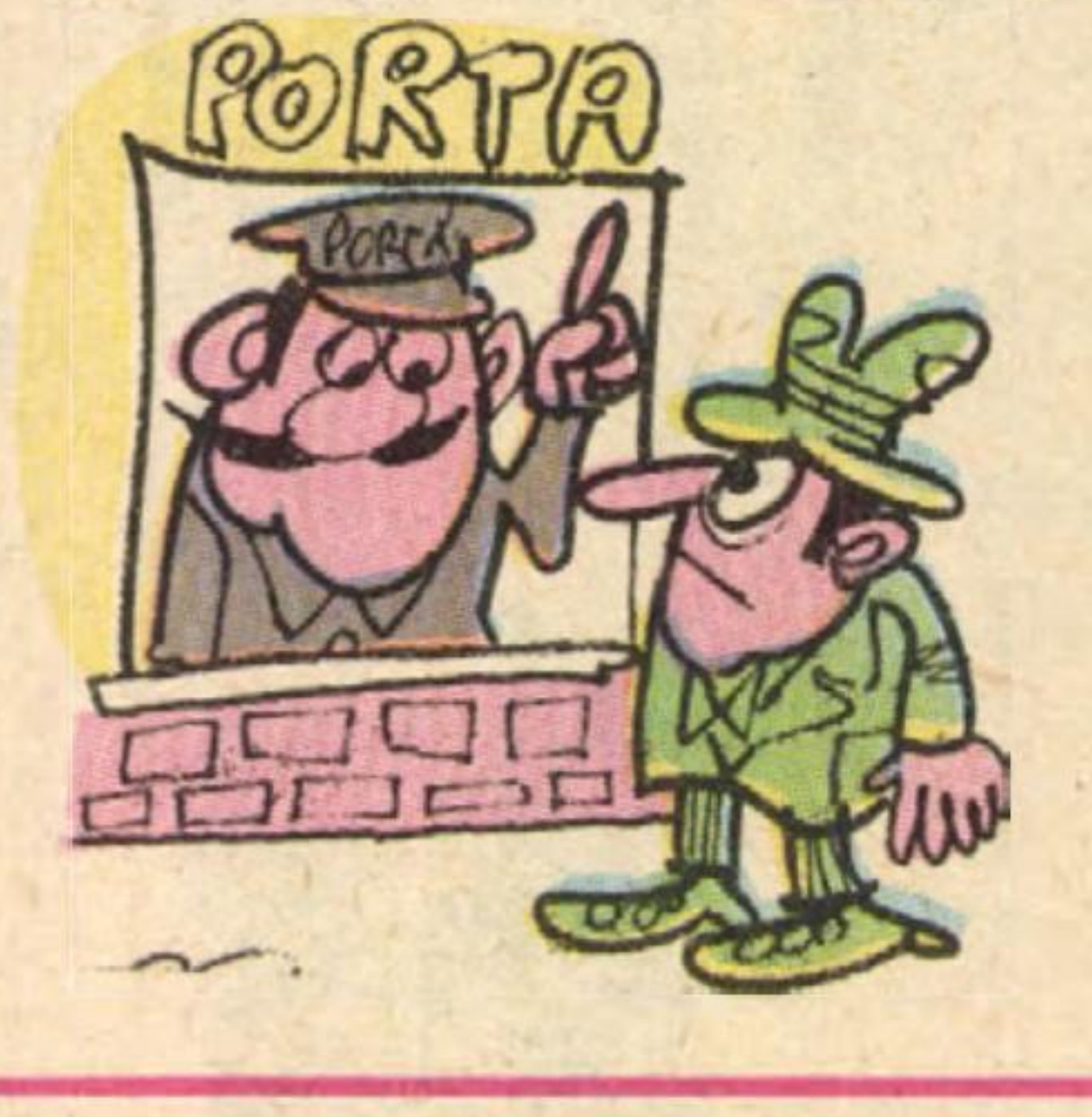

Szerencsés véletlen folytán két hét múlva, hivatali idő alatt a Belvárosban jártam. Megkerestem a Vállalat központját. A portás válasza: igen, nálunk árulják az utalványt, de csak délelőtt tíztől tizenkettőig és délután kettőtől háromig, szombat kivételével.

Itt feladtam.

Válas György
Budapest IX.,
Üllői út 115/b.

VÁLASZ ÓVODA-ÜGYBEN

Az ugrásszerűen megnövekedett óvodai felvételi igényekkel párhuzamosan, jelentős társadalmi hozzájárulással fejlesztettük az óvodai hálózatot. Ennek ellenére a városi és az ipari településeken működő óvodák még mindig nem tudták befogadni az óvodai felvételre jelentkező gyermekek mindegyikét. Egyes óvodákban a 25 férőhelyes termekben 40—42 kisgyermek játszik, „tanul", étkezik, alszik, általában napi 10—12 órában. Ezekben a zsúfolt gyermekcsoportokban, természetesen nagyon hamar rongálódik és elhasználódik a bútor, a játékszer, az étkezőedény. Ezen a rendkívül nehéz helyzeten akart jónéhány vezető óvónő segíteni, amikor a szülőkhöz fordult különböző munkálatok elvégzéséért, vagy anyagi segítségért. Sajnálatos, hogy egyes esetekben a vezető óvónők, a szülői együttműködés kívánatos kereteit merészen túllépve, megengedhetetlen követelésekkel léptek fel.

A Ludas Matyi cikkében vázolt és ahhoz hasonló esetekről már korábban is tudomást szereztünk. E megengedhetetlen kezdeményezések, illetve a szülők jogszabályellenes anyagi terhelésének sürgős megszüntetése céljából a Művelődésügyi Minisztérium körlevelet intézett a fővárosi és valamennyi megyei tanács vb művelődésügyi osztályához. Körlevelünket a tanácsok részéről határozott intézkedés követte. Reméljük, hogy a jövőben az óvodákban hasonló esetek nem fordulnak elő. Természetesen, az óvodák a társadalom segítségét továbbra sem nélkülözhetik. Köszönettel tartozunk azoknak a szülőknek, akik problémáinkat megértve, önként vállalnak társadalmi munkát gyermekük óvodai környezetének szépítése, gazdagítása érdekében.

Búry Lászlóné
csoportvezető,
Művelődésügyi Minisztérium

KIS KERÉKPÁR — NAGY BÁNAT

Két évig spóroltam a pénzt egy gyermekkerékpárra. Most, húsvét után, a szüleim örömmel állapították meg: együtt van a pénz. A dunaújvárosi boltokban, sajnos, nem lehet kapni kis kerékpárt, sőt még ígéretet sem kaptunk, hogy lesz.

Megkértük nagypapát, aki Budapesten dolgozik, hogy próbáljon Pesten biciklit venni, de ő is azzal jött haza, hogy gyerekkerékpár nem kapható Pesten sem, sőt a Keravill közönségszolgálatánál azt is megtudta, hogy az egész országban nem lehet kapni gyermekkerékpárt.

Én most arra kérem a kedves Ludas Matyit, legyen szíves a kérésemet közzé tenni: ha valahol, mindegy, hogy hol, kapható az „Uzlevaja" gyermekkerékpár, azt írják meg nekem és én azonnal elküldöm érte a pénzt. Ha ez a fajta nincsen, akkor bármilyen más márkájú is lehet.

Ifj. Hergovits Jancsika
hatéves kisfiú
2400 Dunaújváros, Diófa u. 1.

A HELYTÖRTÉNÉSZ HOZZÁSZÓL

Érdeklődéssel olvastam az 1974. május 2-i számban megjelent „Hol a helye a plakátnak?" című cikket.

A helytörténeti és honismereti bizottságok egyik fontos, nem elhanyagolható feladata a városszépítészet. Kerületi bizottságunk visszatérő témája: a frissen rendbehozott falakat, mozaik-travertin portálokat, burkolatokat elcsúfítják a piszkos, idejétmúlt, szakadt hirdetmények, plakátok, amelyek egy részét engedély nélkül ragasztják ki. (Például egyes beat-zenekarok.)

Amikor az első hízott patkányos plakátok megjelentek az utcán, egyesek derültek, mások bosszankodtak. A jóízlésű járókelő megjegyezte: még csak ez hiányzott a budapesti utcáról!

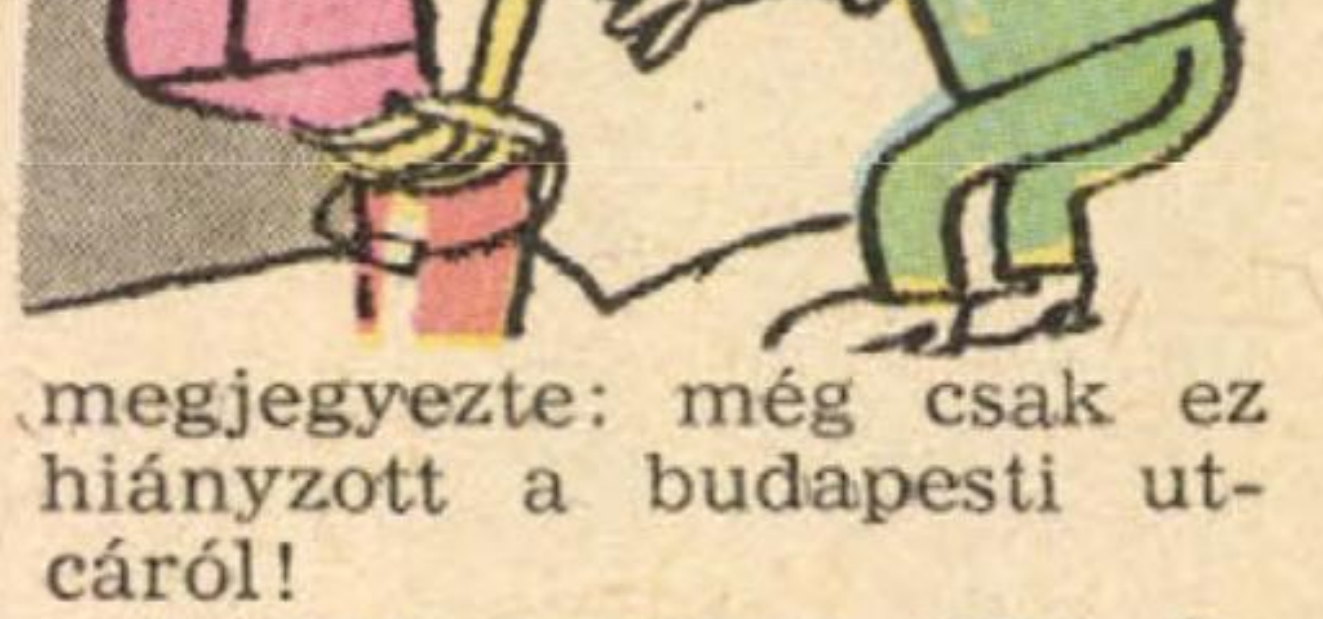

A VII. kerületi IKV dicséretesen eltünteti a régi, piszkos, szakadt plakátokat, hogy szép legyen fővárosunk. Rendet teremt a hirdetmények terén. A VII. kerületi szabálysértési hatóság, igen helyesen, bírságolja az engedély nélküli plakátok kiragasztóit.

Úgy gondolom, a rendcsinálás időszerű és semmi érdeket nem sért, sőt a jóízlést védi. Egyet kell érteni a Ludas Matyi cikkírójával: „A patkány-plakátok rendelt helye a kapualj. Be velük az utcáról!" Ez az észrevétel aligha sértheti a KÖJÁL tekintélyét.

Dr. Légrádi Dezső,
a VII. kerületi
Helytörténeti Bizottság
vezetője

SZILÁNKOK

HIÚSÁG

— Harminc évvel ezelőtt vásároltam egy tükröt: remekül néztem ki benne. Mostanában, ki tudja miért, nem tudnak jó tükröt készíteni!

FÉLTÉKENY NŐK FIGYELMÉBE!

Ha a férj rúzsos szájjal érkezik haza, nem biztos, hogy csalfa. Lehetséges, hogy az eszpresszóban rúzsos pohárban kapta a kávéját.

GYOMOREMBER

A Nyugati pályaudvar csarnokában ismerős házaspár. A férj felszáll a vonatra, az asszony búcsúzik:

— Drágám, vigyázz magadra! Csomagoltam útravalóul egy kis sült húst, körözöttet, téliszalámit, disznósajtot.

— Hová utazik a kedves férje? — érdeklődöm.

— Rákosrendezőig.

HATÁS

A panaszkönyvi bejegyzések hatása: kopik a golyóstoll.

TÁRSRA VÁGYIK

— Egy jól főző, dolgos asszonykát szeretnék, akinek nem féltékeny a férje.

PROGRAM

Ma este ittas vendég leszek, akit kiszolgálnak.

FURCSA HIRDETÉS

TAPINTATOS, LELKIEKBEN GAZDAG, GYENGÉD KIDOBÓ EMBERT FELVESZÜNK!

ÜLDÖZÉSI MÁNIA

— Folyton az az érzésem, hogy üldözök valakit — mondta Maigret felügyelő.

KUTYA-SZEMPONT

Szeretem a gazdámat, mert hűséges és ragaszkodik hozzám.

LUSTASÁG

X. csak azért nősült meg, mert éjszaka imád ágyban olvasni és lusta felkelni, hogy lekattintsa a villanykapcsolót.

ÉDESSZÁJÚ

— Hány cukorral issza a kávét?

— Nyolc cukrot kérek. De kávé nélkül.

HÁZIASSZONYOK

— Szomszédasszony, mit tesz el az idén télire?

— Pénzt. Tudja, milyen jól jön majd januárban?!

Galambos Szilveszter

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

AZ AMERIKAIAK VIETNAMI HÁBORÚJÁNAK ÉRTÉKELÉSE

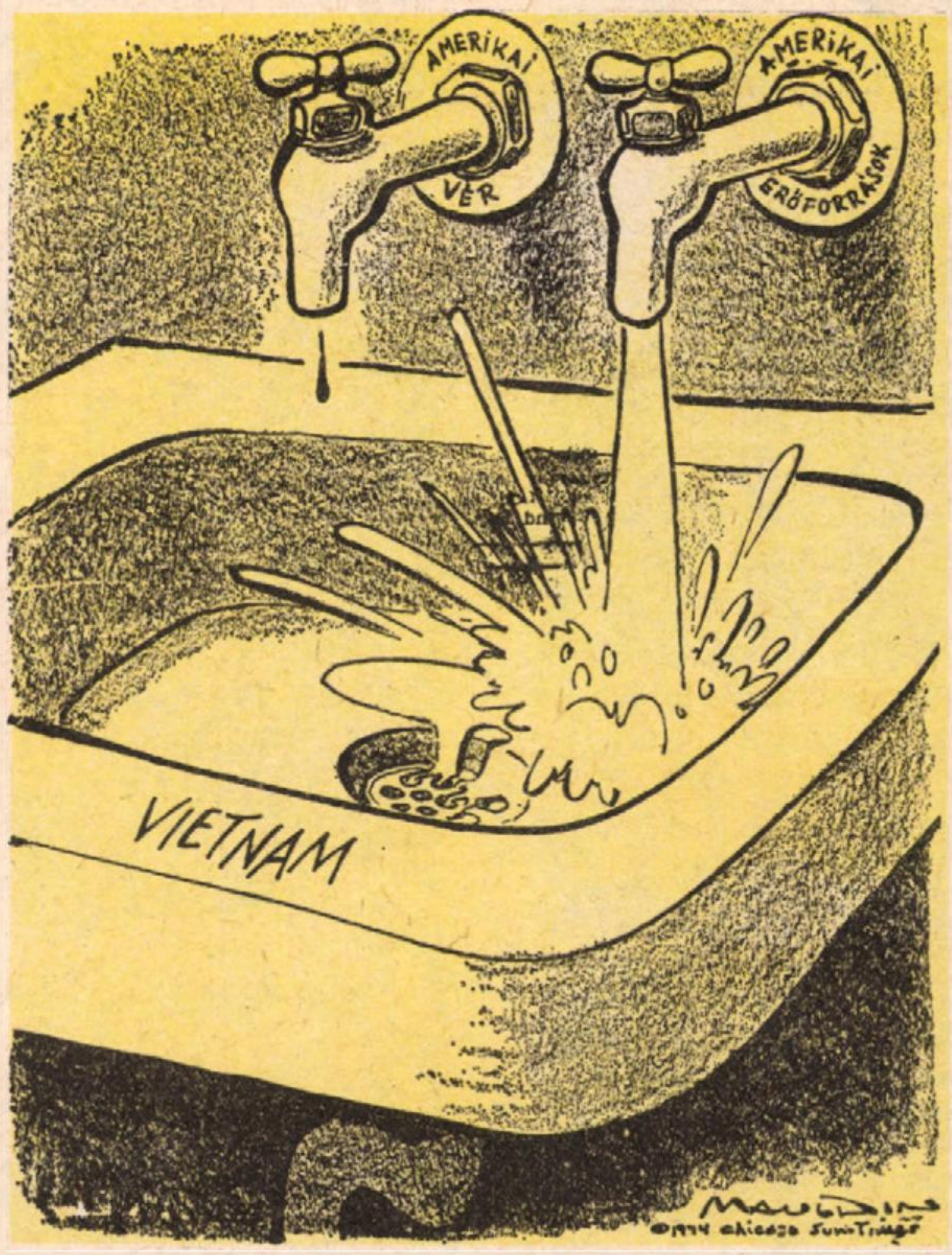

(„International Herald Tribune")

AZ IJEDŐS FRANCO

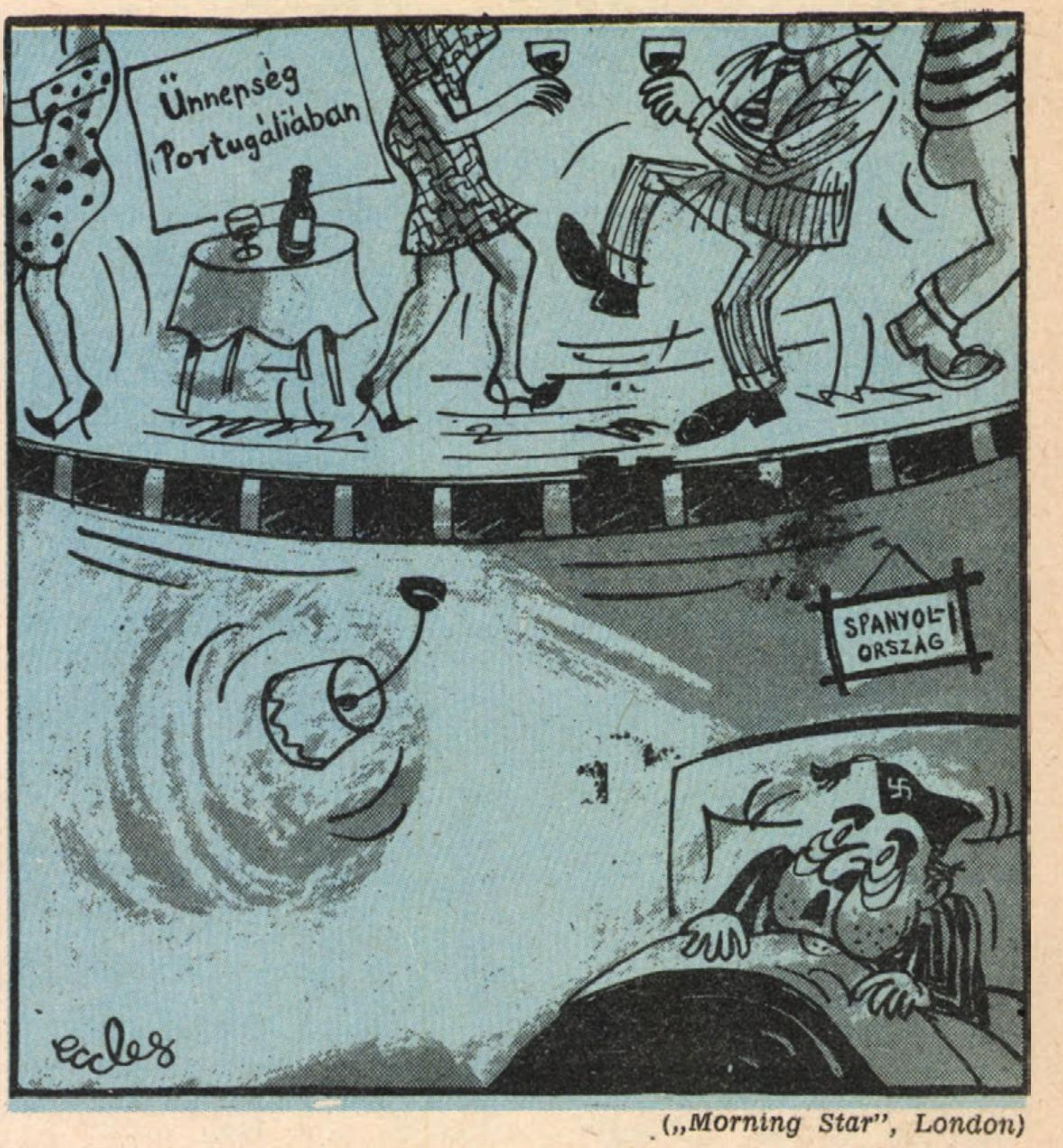

(„Morning Star", London)

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

MIVEL SZÓRAKOZZUNK A SÖTÉT ORSZÁGÚTON?

Nyakunkon a szabadtéri idény. Egyre több olvasónk kéri, hogy közöljünk néhány ötletes játékot, amely a természet lágy ölén űzhető és csekély ráfordítás mellett is üdítő szórakozást nyújt. Legott össze is gyűjtöttünk egy kisded csokrot. Az alábbiakban ismertetett olcsó és kedves mulatságok máris csatát nyertek. Éjszakai országutaink vándorai tömegesen űzik és nincs unalmas percük.

HOPPÁ-JÁTÉK

Üljünk fel kerékpárunkra, amelyről előzőleg gondosan eltávolítottuk a világítóberendezést. Ha a kerékpárnak hátul olyan kis piros prizmás bigyója — szaknyelven: macskaszeme — is van, azt kenjük be alaposan sárral, nehogy a hátulról érkező gépkocsik fényszóróját visszaverve, idő előtt elárulja jelenlétünket. Mihelyt közeledő motorzúgás üti meg a fülünket, vonjunk hamiskás mosolyt az ajkunkra, mert kezdődik a móka. Amint a motorzúgás vad fékcsikorgásba csap át mögöttünk, csináljunk egy cselt a kormánnyal és tekintsünk hátra. A szélvédőüveg mögött komikusan eltorzult arcok látványa ingerel kacagásra. Ha a kocsi a fékezés következtében netán fejre is állt, szálljunk le a gépünkről és a tréfa betetőzéseként kiáltsuk mély megvetéssel a roncsok közé: „El akartál gázolni, te svihák?!" Ha a közeledő motorzaj nem csap át fékcsikorgásba, akkor várjuk meg, amíg a fényszóró a nadrágunkat perzseli és az utolsó pillanatban kiáltsuk ezt: „Hoppá!" Mert utána bizonyos ideig úgysem kiáltunk többé semmit. A mentőkocsiban mindenesetre jólesső kuncogások közepette gondolhatunk arra, hogy a vizsgálat ugyan felmenti a gázolót, a lelkiismerete viszont élete végéig gyötörni fogja.

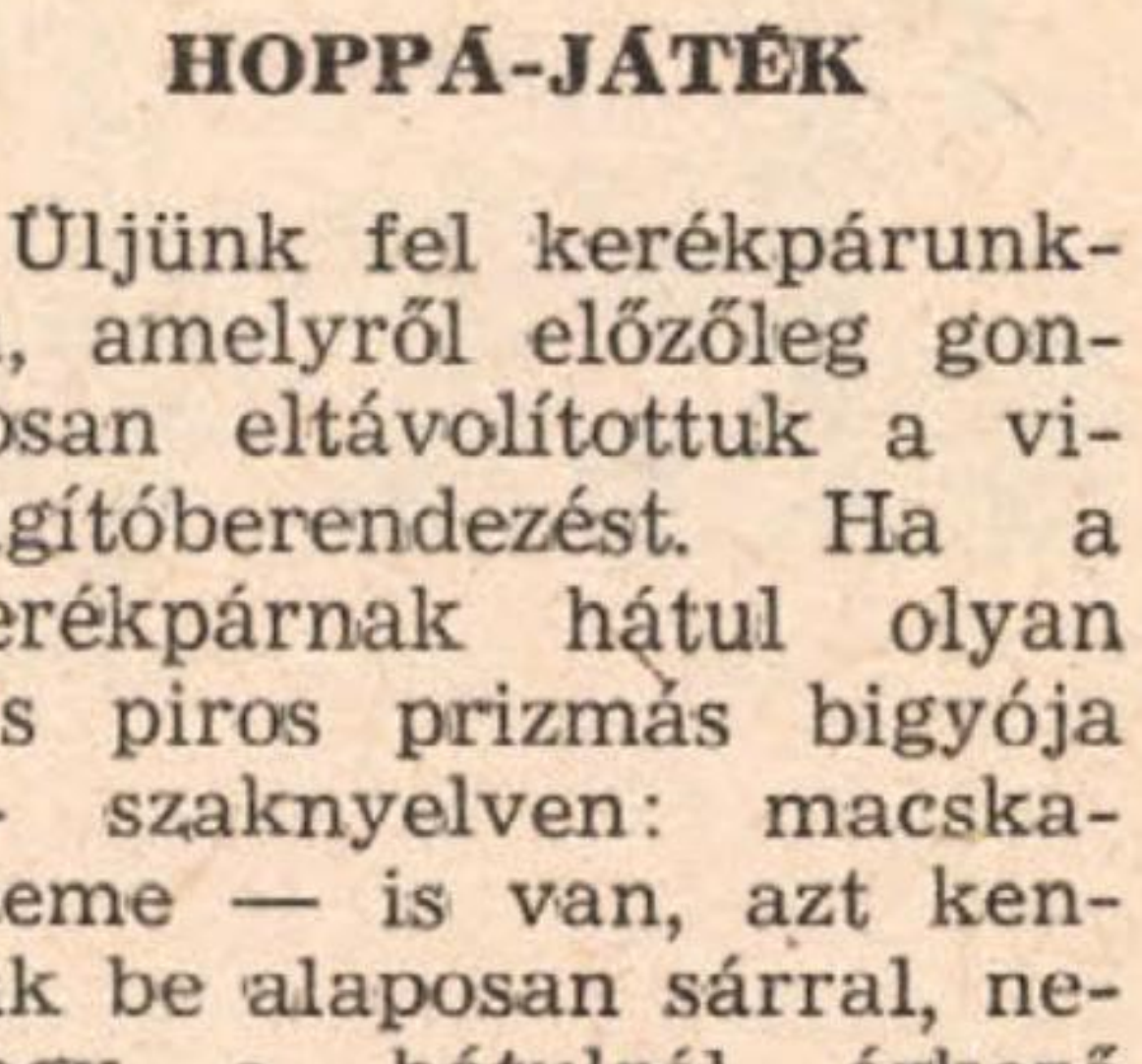

KARIKAJÁTÉK

Kocsink volánja mögött ülve készítsünk egy zseblámpát a kezünk ügyébe. Mihelyt egy szembejövő gépkocsi tűnik fel, gyújtsuk meg a zseblámpát és kezdjünk vele a szélvédő mögött lassacskán körözni. A szembejövő erre azt hiszi, hogy a rendőrség közeledik, okvetlenül lefékez, a bokrok közé húzódik és igyekszik fűzfának álcázni magát, ami szintén önfeledt kacagások forrása. És csupa mámor végignézni, minő ütődött kifejezés költözik az arcukra, amint észreveszik, hogy csak a mi Trabantunk pöfékel el mellettük.

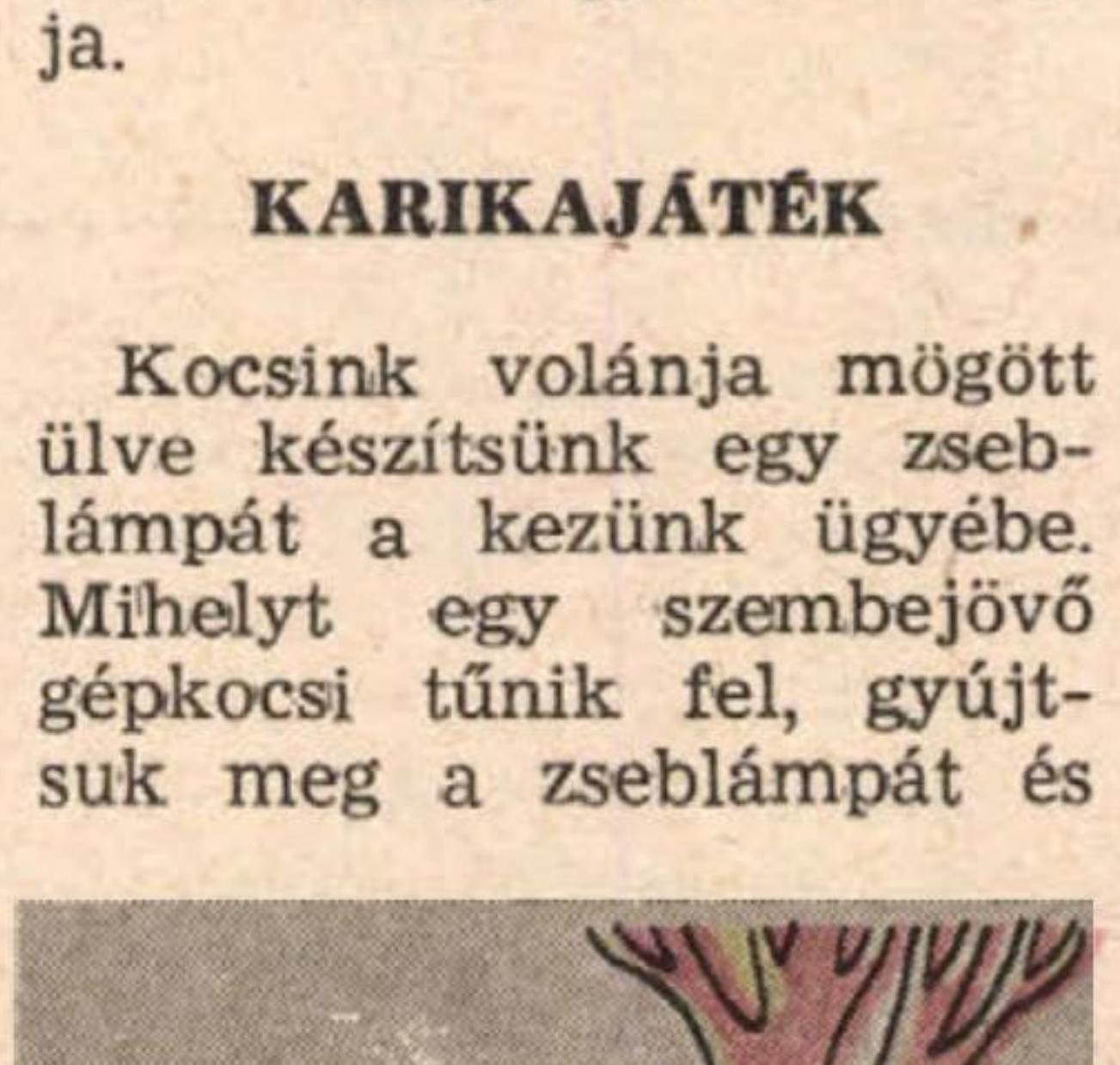

Ha a szembejövő utóbb — ne adj isten — rendőrautónak bizonyulna, igyekezzünk elhitetni velük, hogy nem is mi villogtunk, hanem a Kohoutek üstököst látták.

KUKUCS-JÁTÉK

Ha egy dűlőúton elsötétített autót észlelünk, szálljunk ki a kocsinkból, közelítsük meg a játszótársat hátulról és lábujjhegyen. Most csapjunk egy nagyot a kocsi tetejére és miközben fent említett zseblámpánkat a képükbe villantjuk, ordítsuk földöntúli hangon ezt: „Hohó, hát így állunk?!" Most két eset lehetséges. 1. Ha a kocsiban egy párocska suttog édes csacskaságokat egymás fülébe, akkor ők kapnak frászt a rémülettől. 2. Ha a kocsiban egy nehézsúlyú birkózó elmélkedik, akkor mi.

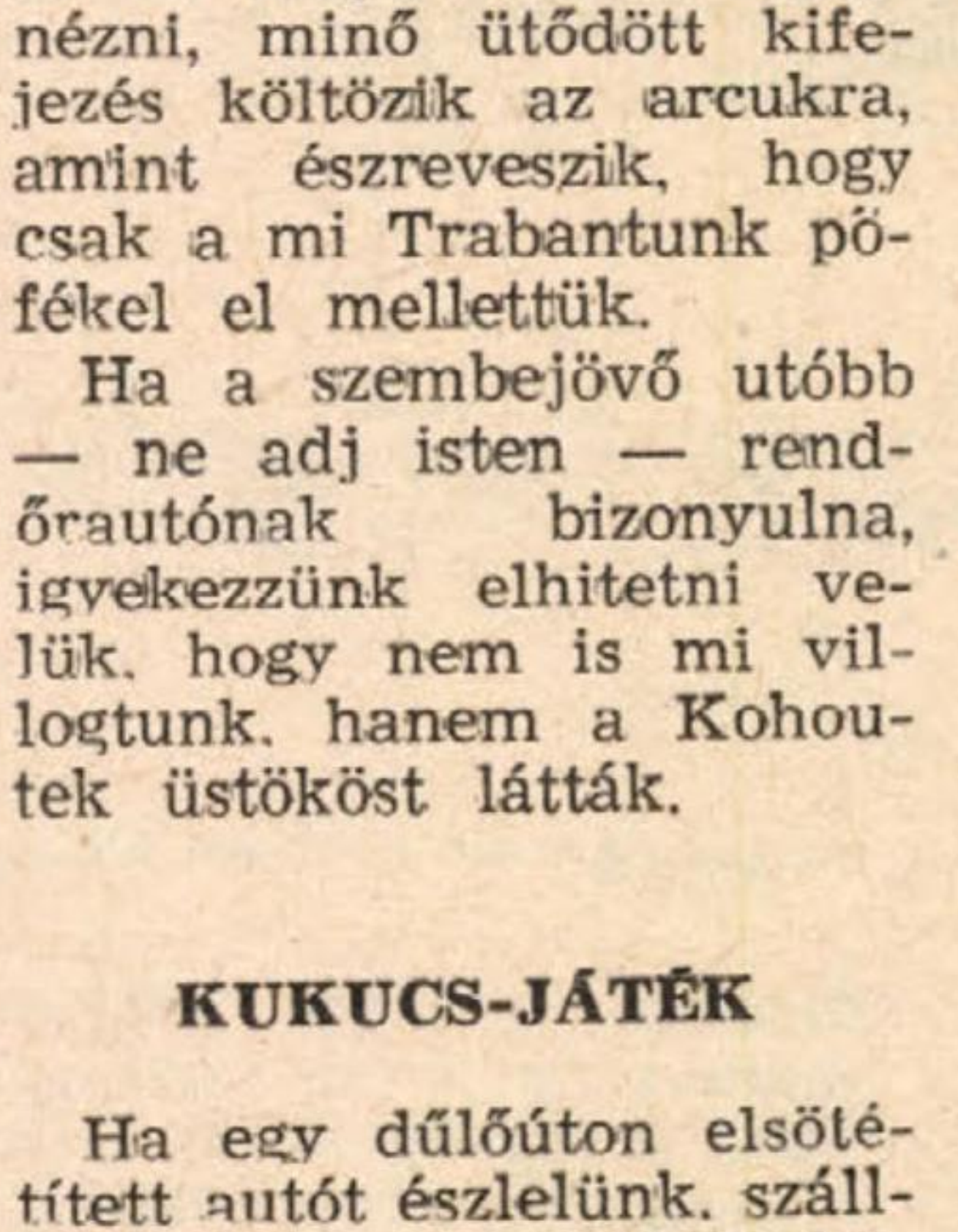

Utóbbi esetben nem árt, ha hirtelen apácának öltözünk, mert a nehézsúlyú birkózók lovagias emberek.

DURRBELE-JÁTÉK

Ha szembejövő kocsit észlelünk, oltsuk el már jó messziről a fényszórónkat. Ő majd hasonlóképpen cselekszik, mert az országút fő törvénye az udvariasság. Most várjuk meg türelemmel, amíg egészen közel ér, aztán, úgy tíz méterről, nyomjuk a szeme közé a reflektort, ahogy belefér. Játszótársunk ilyen kezelés hatására valóságos kis varietéműsort képes bemutatni. Rendszerint egy dupla Axellal kezdi, majd piruettbe megy át, végül pedig felszalad a fára, mint a macska, ami máris csupa móka-kacagás.

Előfordulhat, hogy a partner szánnivalóan szerencsétlen ember, akinek nincs humorérzéke. Az ilyen megfordítja a kocsiját, utánunk ered, megelőz és keresztbeáll előttünk, hogy fékezésre kényszerítsen. Ha most a másik kocsiból két markos fiatalember száll ki és ruganyos ökölvívó-léptekkel közelít felénk, akkor a következőket kell tennünk: 1. gyújtást levenni, 2. ajtót feltépni, 3. velőtrázó segélykiáltásokat hallatva a sötét szántóföldre rohanni.

Egyébként rengeteg kellemetlenségtől megkímélhetjük magunkat, ha mindjárt ezzel kezdjük.

Peterdi Pál

NÉPSZAVAZÁS UTAN OLASZORSZÁGBAN

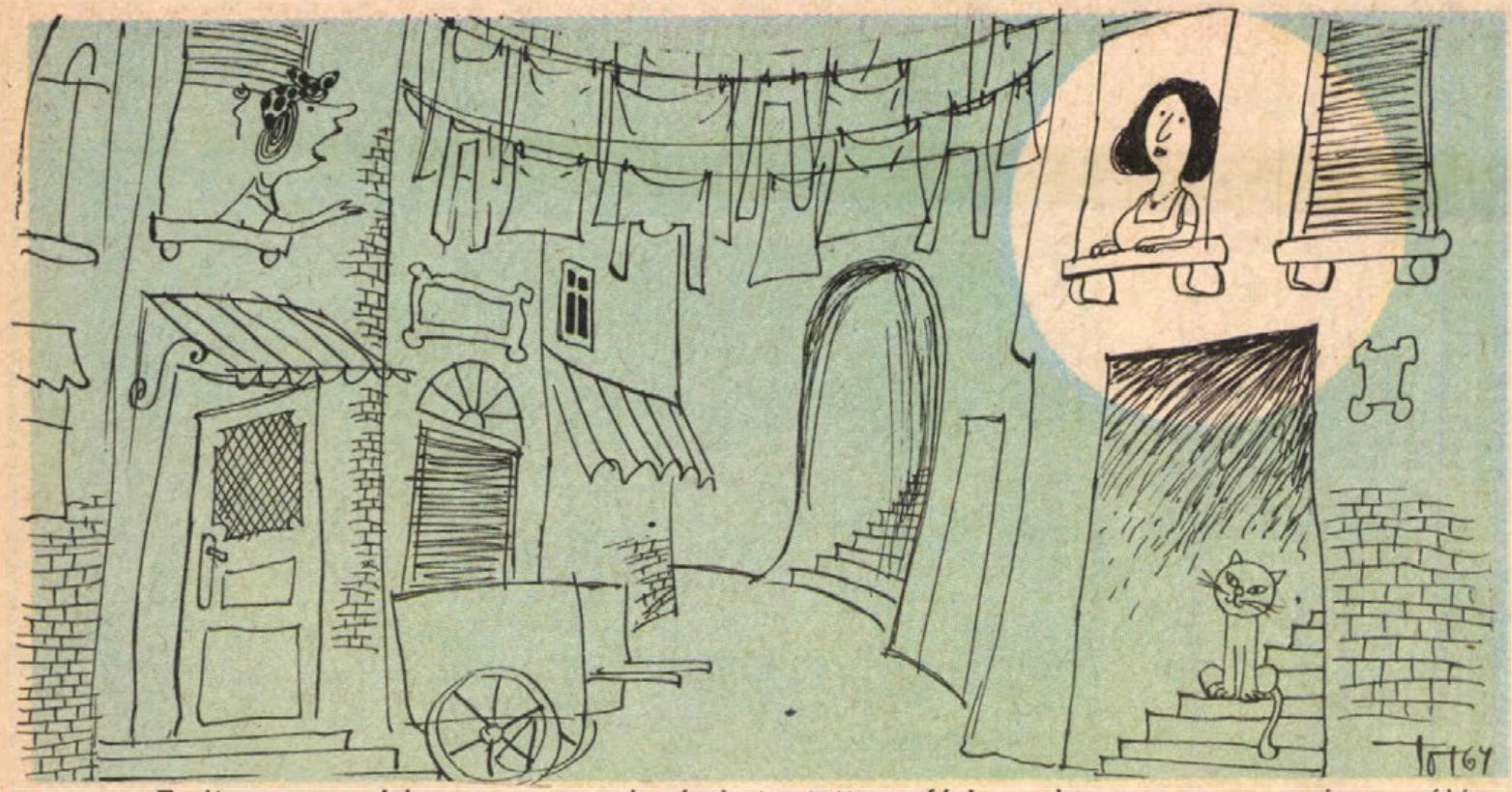

– Tudja, szomszédasszony, azzal rémisztgetett a férjem, ha nem szavazok a válás ellen, akkor beadja a válópert!

Levélváltás a garázdálkodásról

Kedves Szerkesztő Úr!

Bizonyára ön is látta a televízió „Jogi esetek” műsorában bemutatott vállalati osztályvezetőt. A Trabantját vezette a Népköztársaság útján. A kocsijában két hivatali kollégája ült. A visszapillantó tükörből felfigyelt arra, hogy egy piros Fiat egy idő óta rendkívüli sebességgel hajtott utána, majd erőszakosan megelőzte. A Köröndnél a piros lámpa megállította a Fiatot és odaért a Trabant is. Ekkor a Fiat vezetője kiugrott a kocsijából, hátrament a Trabanthoz, az osztályvezető pedig abban a hiszemben, hogy autós társának valami közlendője van, előzékenyen lecsavarta az ablakot. Abban a pillanatban a fiatos benyúlt a Trabantba és megcsavarta a trabantos osztályvezető orrát. Közben szidalmazta az áldozatát: szerinte lassan hajtott és tudnia kellene, hogy a közúti közlekedés nem kocogómozgalom. Mindez pillanatok alatt játszódott le, a fiatos a zöld lámpa jelzésére már bent ült kocsijában és gyors iramban elszáguldott. Én az ilyenféle huligánkodást nagyon súlyosnak tartom, különösen, ha az enyhe bírói ítéletekre gondolok. Kíváncsi vagyok arra, hogy önnek mi erről a véleménye?

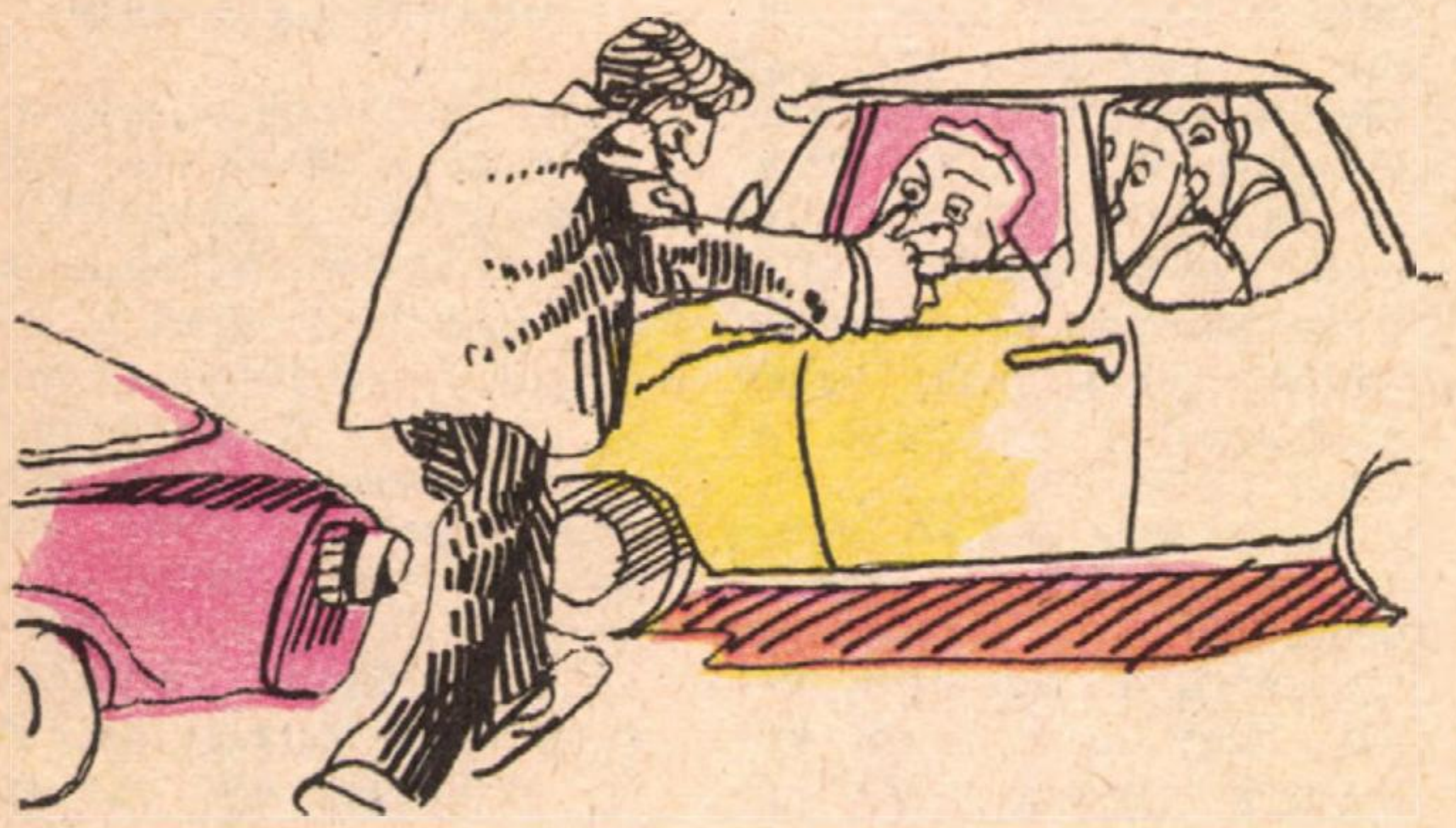

Kedves Asszonyom!

Láttam az említett tévéműsort és éppen úgy fel voltam háborodva, mint ön. A fiatos közönséges garázdaságot és nyilvános tettleges becsületsértést követett el. Már csak azért is felfigyeltem az orrcsavarás durva műveletére, mert ez a huligánok kedvenc és látványos mutatványa. Hirtelen mozdulat, a középső- és mutatóujjuk közé szorítják gyanútlan áldozatuk orrát, s kíméletlenül megcsavarják. Még csak hivatalos huligánnak sem kell ehhez lenni. A Balaton étterem portása például ugyanúgy megcsavarta a vendég orrát, mint a piros fiatos az osztályvezetőjét. Aztán az étterem pincéreivel együtt alaposan megverték a vendéget, mert — állításuk szerint — nem volt hajlandó egy üveg bort kifizetni, amit nem ivott meg. (Sört fogyasztott, s azt rendben ki is fizette!)

A garázdaság büntetésére vannak új és jó törvényeink. Az enyhe büntetésekre ön mégsem indokolatlanul utal. Sokszor valóban enyhék a büntetések. (A garázdaság szabálysértésnek, vagy bűntettnek minősíthető. Az előbbi enyhébb, az utóbbi súlyosabb büntetéssel jár. Attól tartok, hogy gyakran az előbbi minősítést alkalmazzák.)

Az orrcsavaró piros fiatos például a garázdaságon kívül megszegte a KRESZ-t is, ha hajszolta és rövid távon meg tudta előzni a Trabantot. A *szándékosság* vitathatatlan. *Szándékosan* hajtott gyorsan, *szándékosan* gyalogolt vissza az osztályvezetőhöz és előre megfontolt *szándékkal* csavarta meg az orrát. Ezt az autós gengsztert például száztól ötezer forintig terjedő pénzbüntetéssel, sőt elzárással lehet sújtani. Ám a bíróságnak mérlegelnie kell: büntetlen előéletű-e, máskor is követett-e el hasonló garázdaságot és a többi és a többi? A közvélemény nem ismeri ezeket az enyhítő körülményeket, tehát gyakran enyhének találja az ítéletet.

Én például a piros fiatos esetében nem ismernék el semmiféle enyhítő körülményt. Nem hiszem el ugyanis, hogy a piros fiatosra éppen most és éppen a Népköztársaság útján, életében először jött rá az orrcsavarást kiváltó kényszerképzet és dühroham. Különben is: már az első esetet kellene a legsúlyosabban büntetni, hogy akár ennek az autós banditának, akár pedig más garázda alaknak örökre elmenjen a kedve a hasonló cselekmények elkövetésétől. Ha enyhe a büntetés, legközelebb már sor kerülhet a csukló, a boka vagy akár a nyakcsigolya kitekerésére is.

A „Jogi esetek”-ben szereplő kiváló jogászok és szakemberek nyilván kitérnek arra, hogy milyen mértékben esik latba az, hogy a garázda elemek az orrcsavarással emberi méltóságában is megalázzák áldozatukat. Egyedül ezért, a legsúlyosabb büntetést érdemlik.

Egyelőre az autós bandita személyét még nem ismerik. Az osztályvezető és kollégái a piros Fiat rendszámát nagy izgalmukban bizonyára elírták, különben a rendőrség már rég megtalálta volna a kocsi tulajdonosát. De ami késik, az nem múlik. A piros fiatost látni fogjuk még a „Kék fény” műsorában is.

Földes György

ESŐ UTÁN

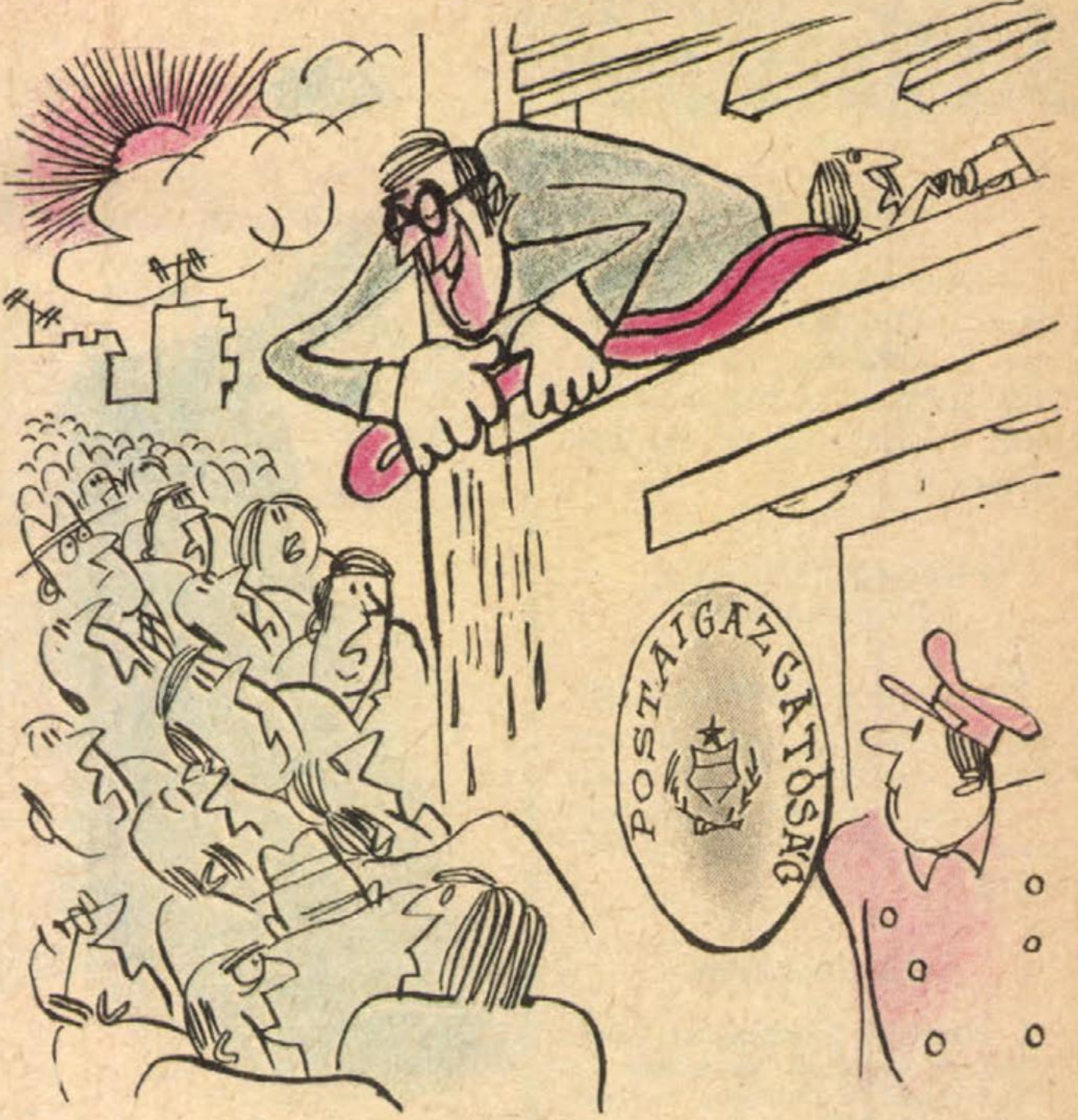

– Egy kis türelmet! Rögtön megszáradnak a kábelek,

SZOMSZÉD CÉG

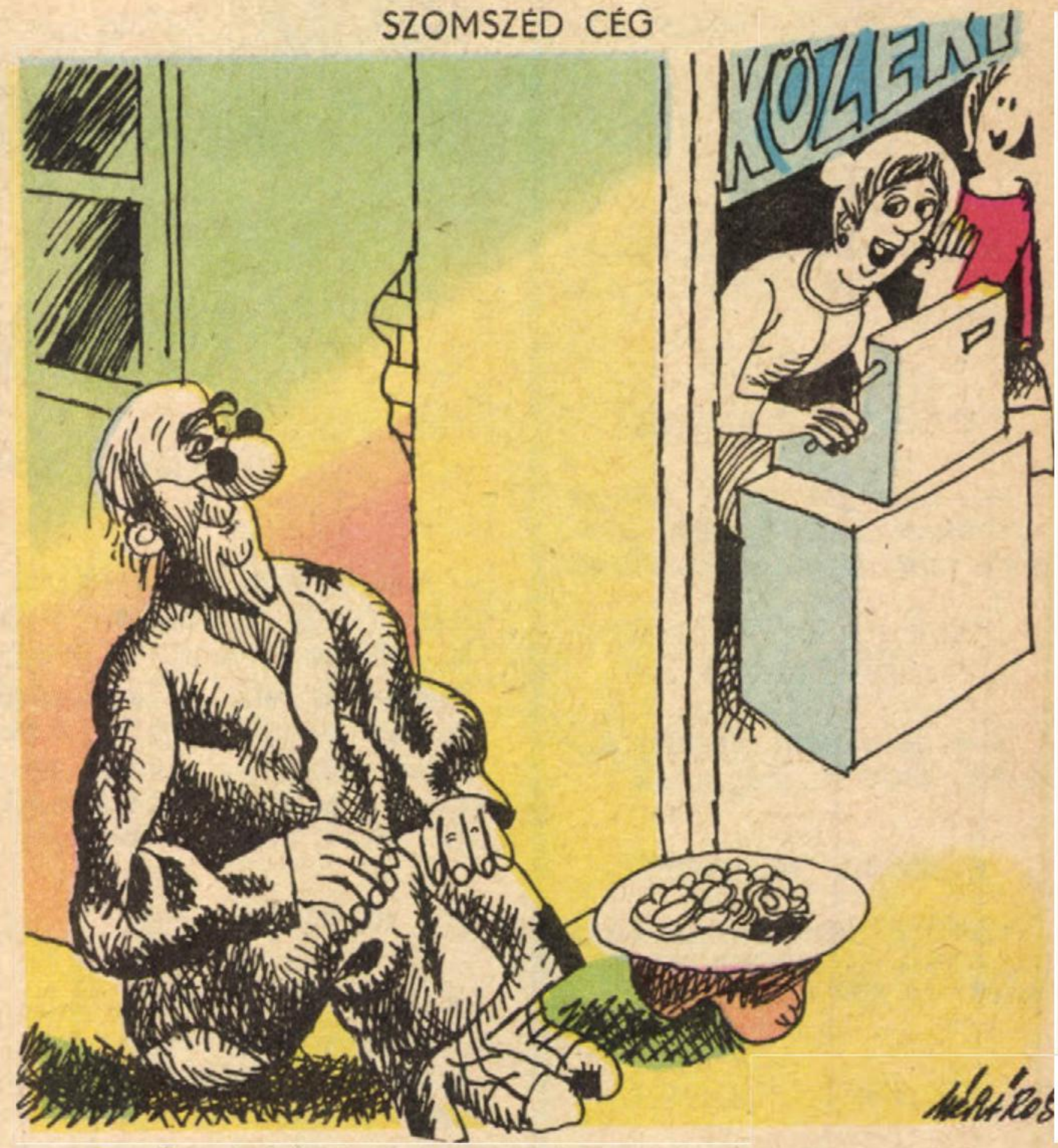

– Sanyi bácsi, tudna adni egy ötszázasért aprót?

ÚJ HÁZAS

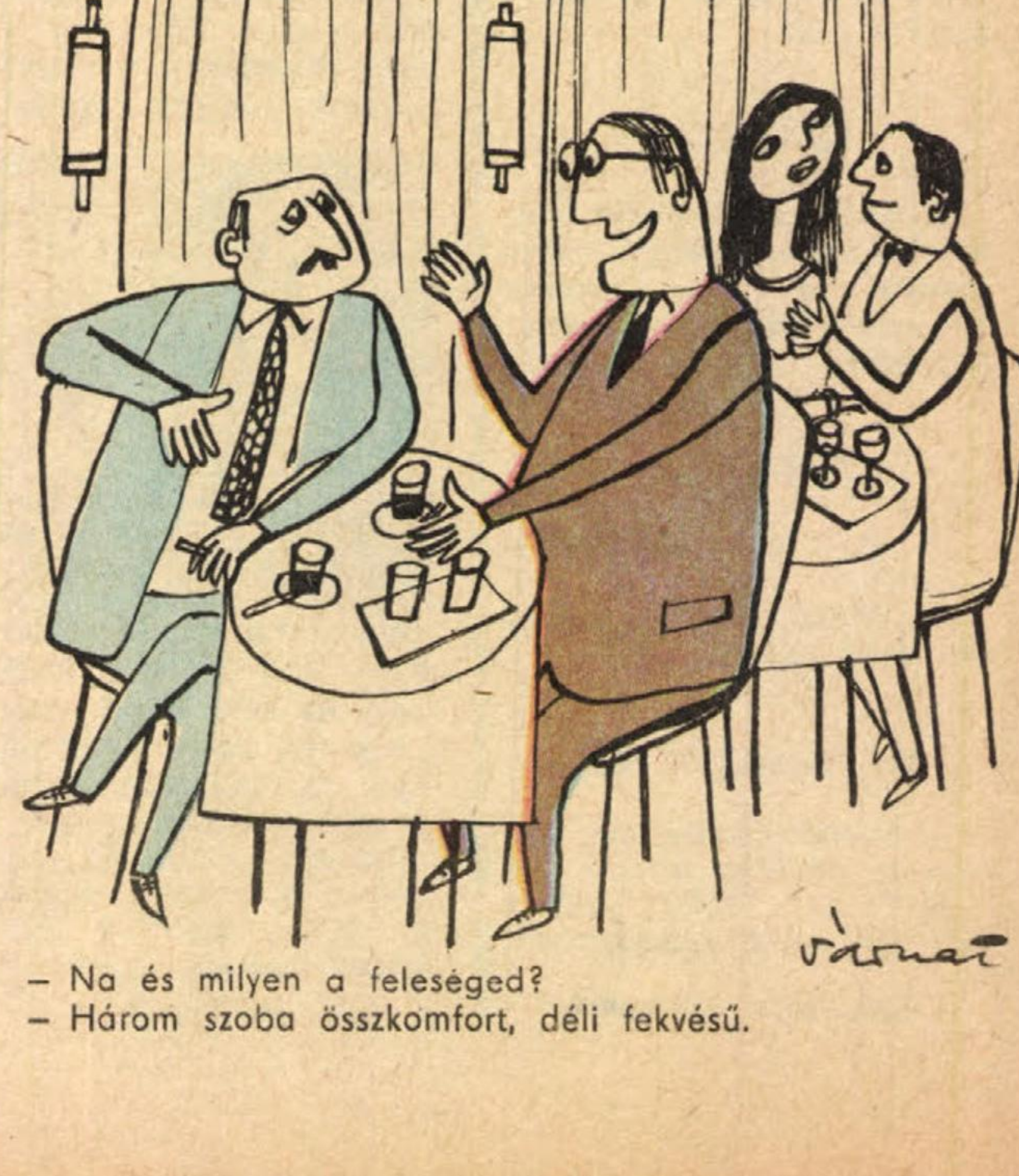

– Na és milyen a feleséged?
– Három szoba összkomfort, déli fekvésű.

MAGYAR TURISTÁK

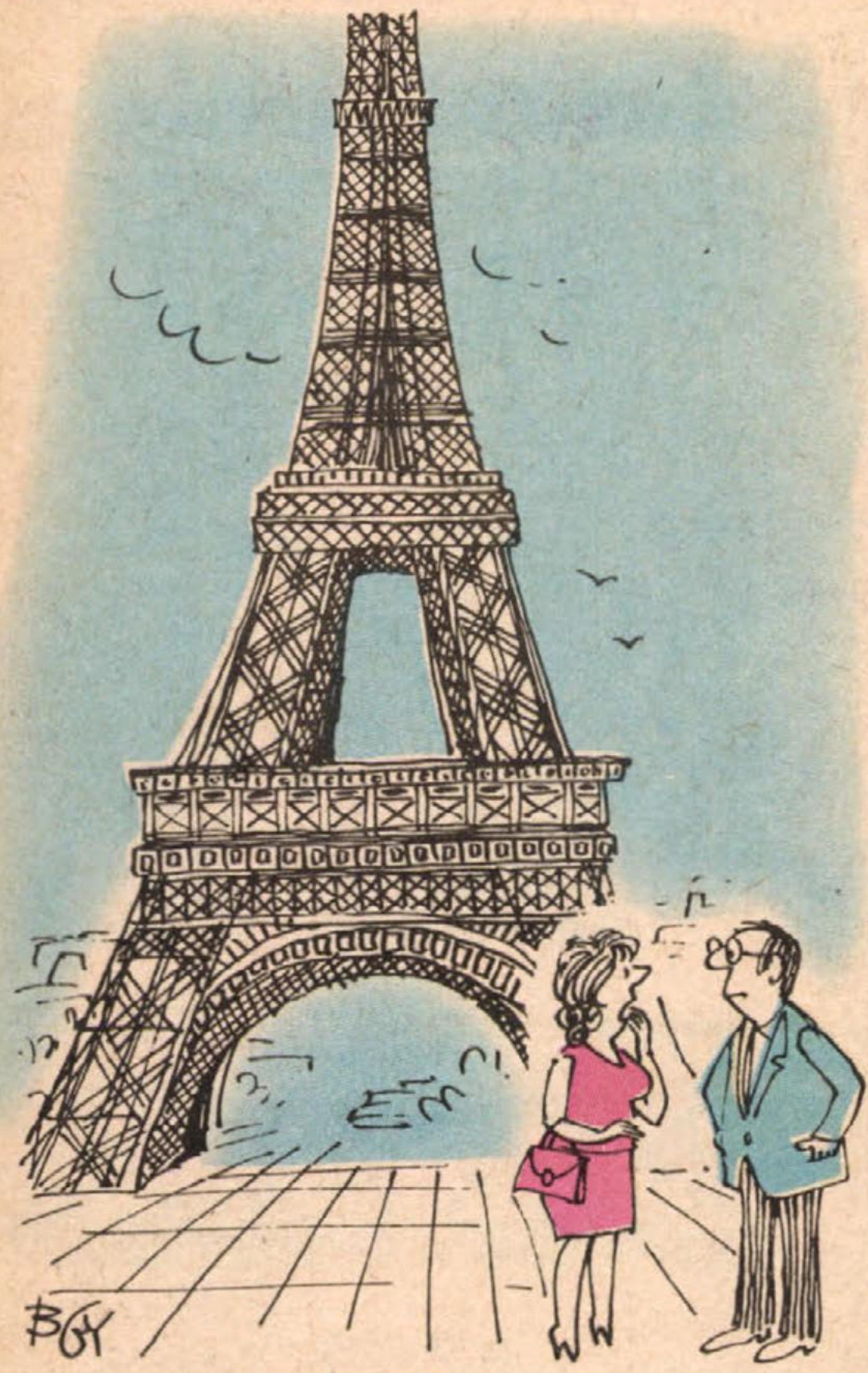

– Istenem, mi lehet otthon a fikuszommal ...?

A HÉT HIREIBŐL

Fülöp György rajzai

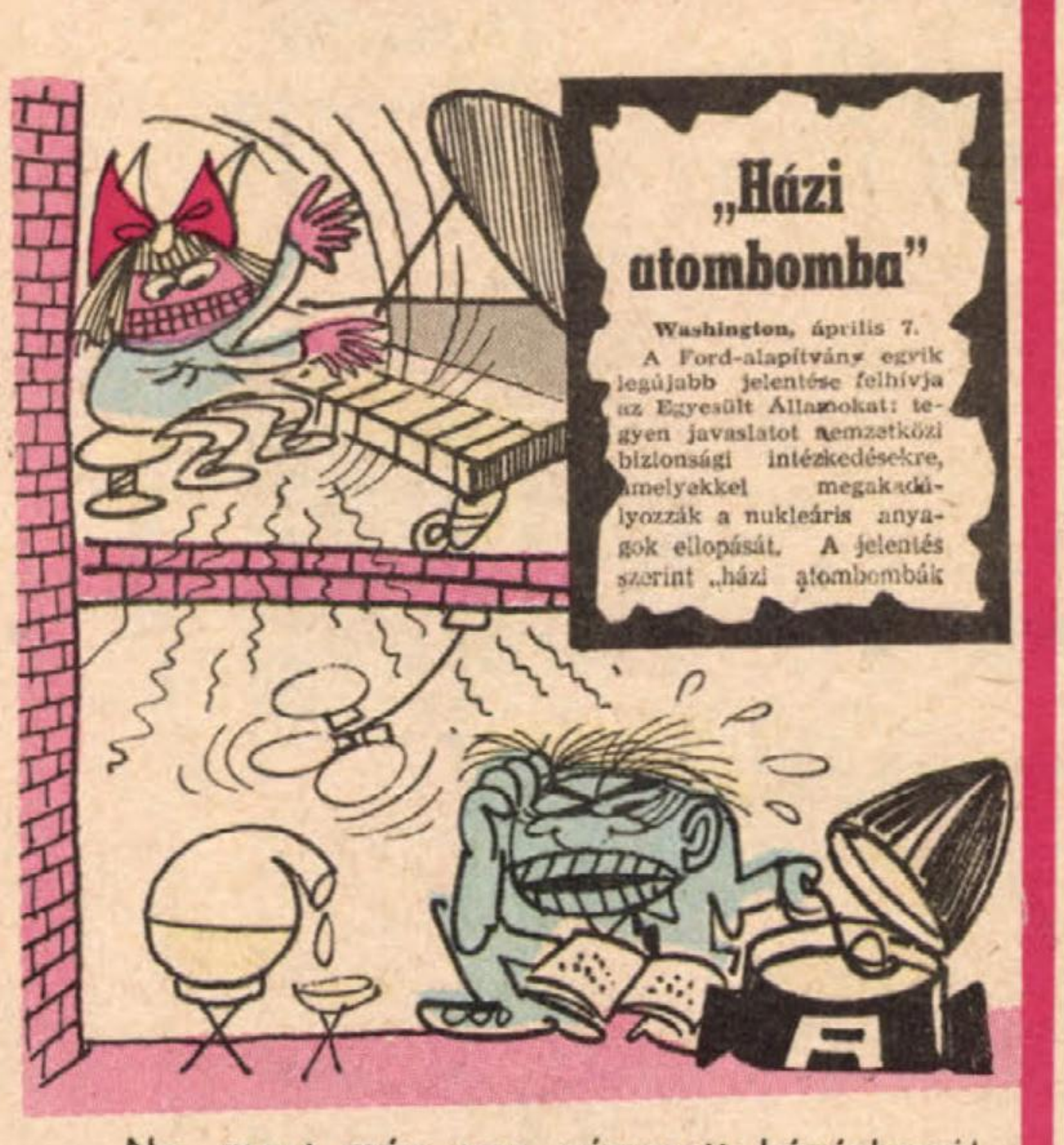
„Házi atombomba"
Washington, április 7.
A Ford-alapítvány egyik legújabb jelentése felhívja az Egyesült Államokat: tegyen javaslatot nemzetközi biztonsági intézkedésekre, amelyekkel megakadályozzák a nukleáris anyagok ellopását. A jelentés szerint „házi atombombák
A

– Na, most még egy púpozott kávéskanál urániumot ...

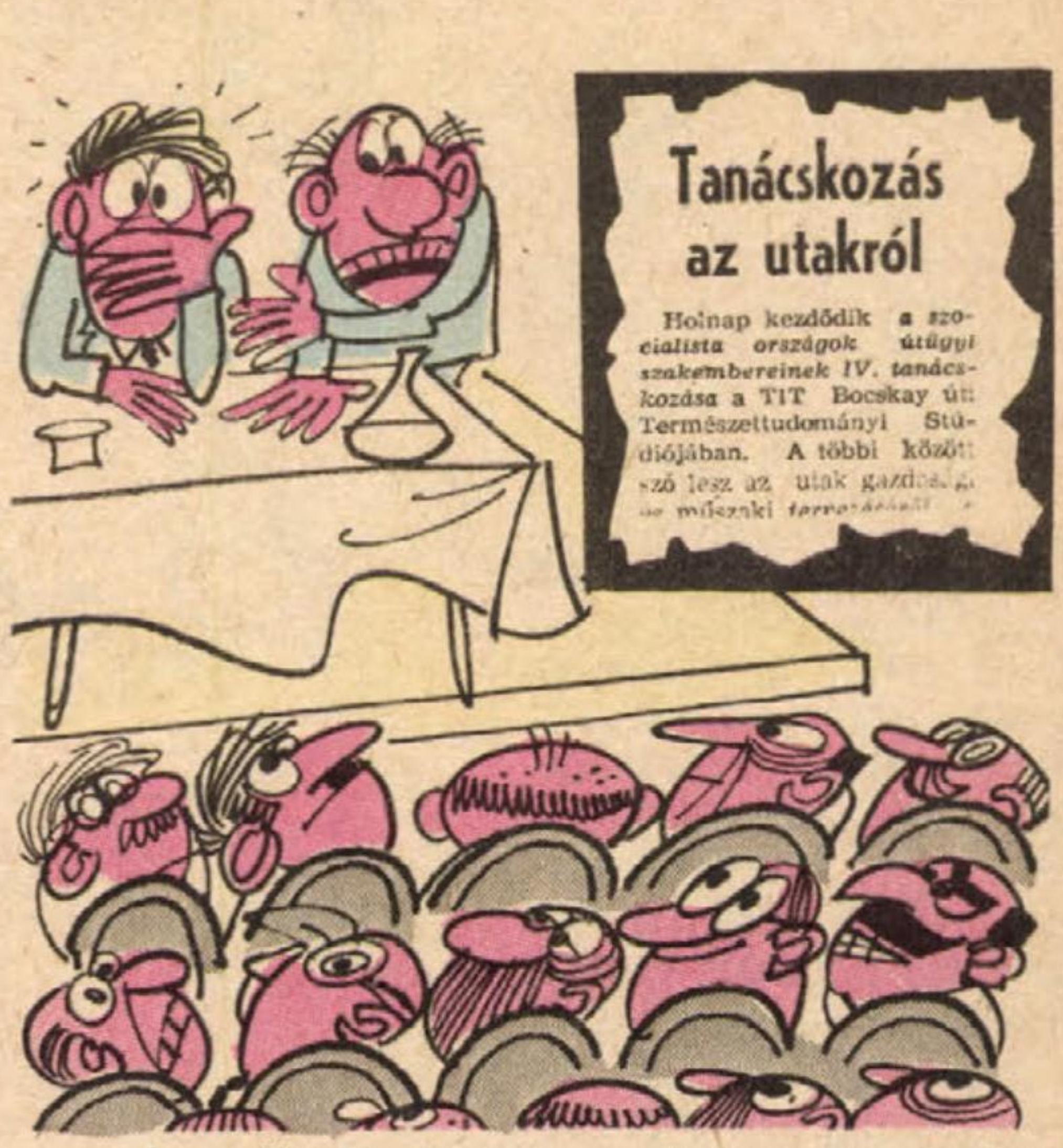
Tanácskozás az utakról
Holnap kezdődik a szocialista országok útügyi szakembereinek IV. tanácskozása a TIT Bocskay úti Természettudományi Stúdiójában. A többi között szó lesz az utak gazdasági

– Az előadó kartárs, sajnos nem tudja megtartani beszámolóját, mert idejövet egy zökkenőnél elharapta a nyelvét.

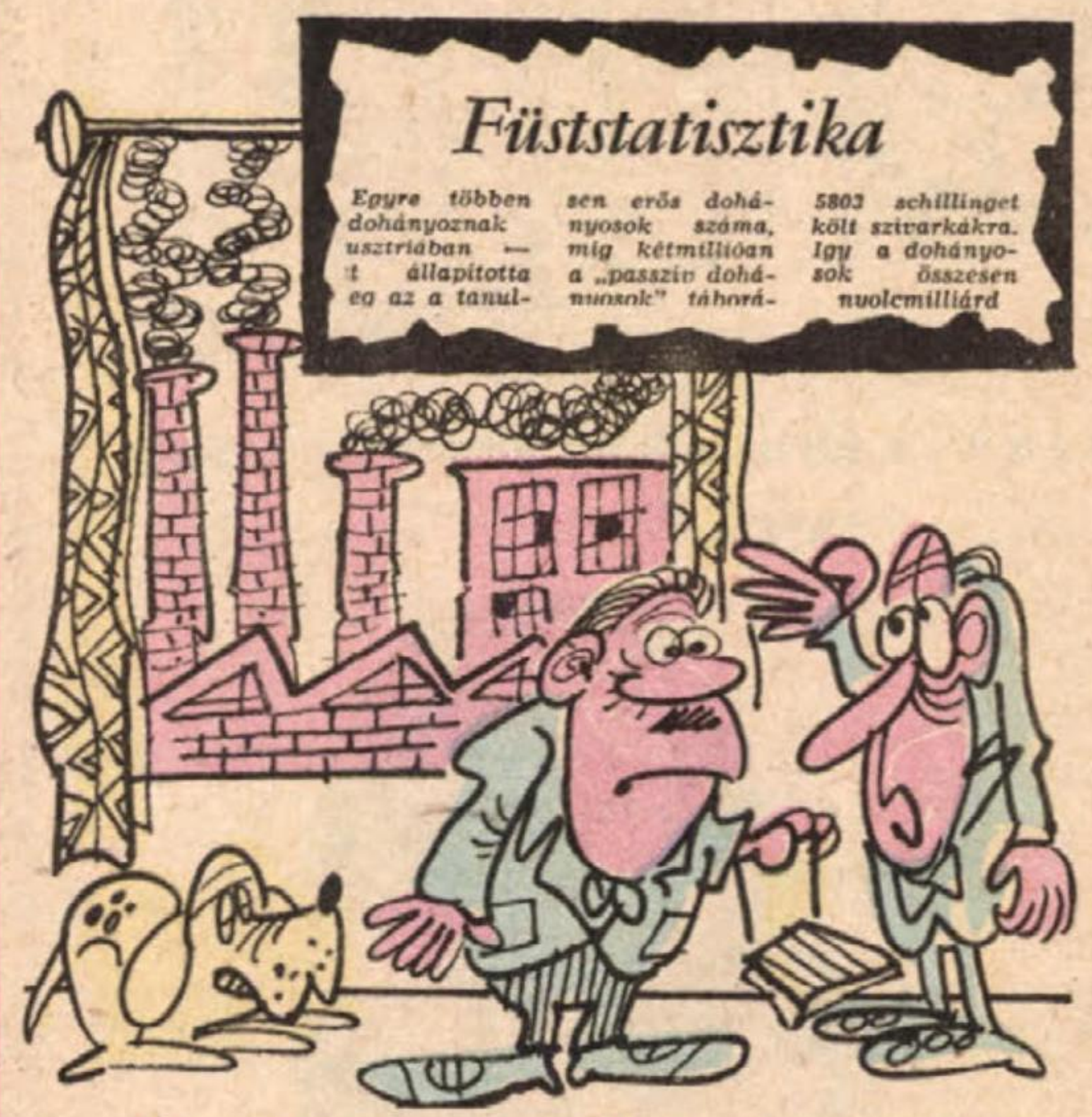
Füststatisztika
Egyre többen dohányoznak usztriában — t állapította eg az a tanulsen erős dohányosok száma, míg kétmillióan a „passzív dohányosok" táborá-
5803 schillinget költ szivarkákra. Így a dohányosok összesen nyolcmilliárd

– Köszönöm, a cigarettáról már leszoktam, most csak gyárkéményt szívok.

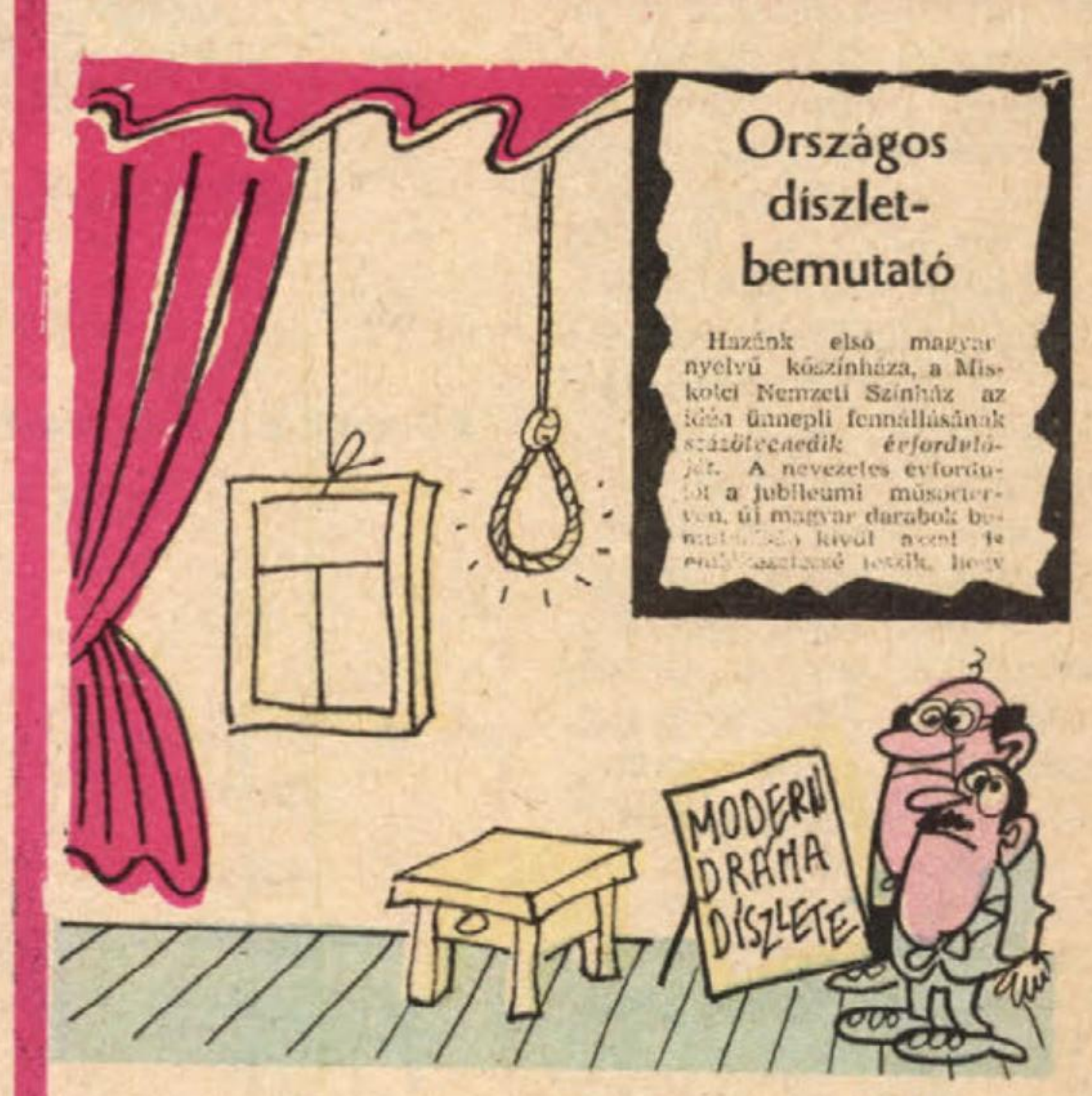
Országos díszlet-bemutató
Hazánk első magyar nyelvű kőszínháza, a Miskolci Nemzeti Színház az idén ünnepli fennállásának százötvenedik évfordulóját. A nevezetes évfordulót a jubileumi műsortervben, új magyar darabok bemutatásán kívül azzal is emlékezetessé teszik, hogy
MODERN DRÁMA DÍSZLETE

DIVAT

„Mama! Farmer kéne nekem ..."
„Veszek, fiam ..., de ... minek?"
„Furcsa kérdés. Hisz világos:
mert van az mindenkinek."

„Medvés nyaklánc! Mama, kérlek ..."
„Veszem, fiam ..., de minek?"
„Furcsa kérdés. Hisz világos:
mert ilyen nincs senkinek."

I. a.

MI LEGYEN A PLAKÁTON?

— Színmű — mondta Z., a neves író. — A plakáton, a darab címe alatt, műfaji meghatározásként ez álljon: „Színmű két részben".

— Nem jó — mondta V., a társszerző. — Nagyon maradi. Legyen inkább az, hogy játék két részben.

— Ilyen már sokszor volt. Nem jó. Akkor már valami egészen újat kellene kitalálni.

— Dokumentum-dráma dokumentumok nélkül.

— Ez már jobb, de nem az igazi.

— Mit szólsz ahhoz, hogy szomorú bohózat?

— A bohókás tragédia jobban tetszik.

— Gondolkozzunk még egy kicsit...

— Azt csinálom. Gondolkozom. Színmű felnőtt gyerekeknek?

— Cöcö...

— Szatirikus tanfolyam két részben?

— Megmondom őszintén, nem az igazi. Valami egészen új műfaji meghatározás kell. Valami olyasféle, hogy jegyzőkönyv két kötetben...

— S ez jobb?

— Nem jobb. És volt is. Legalábbis úgy emlékszem...

— Megvan! Hidegtál forró érzelmekkel, két felvonásban.

— Nem rossz. S ahhoz mit szólsz, hogy lecsó, tanulsággal?

— Talán inkább tanulságos lecsó.

— Ennek semmi értelme. Sokkal jobban tetszik az, hogy lecsó két tányéron.

— Marhaság! Történelmi lecsó, nagyétkűeknek, két részben, ez, véleményem szerint, sokkal precízebb.

— Szerintem marhaság. Határozzuk meg pontosabban a műfajt. Mit szólsz ahhoz, hogy prézli két staniclliban?

— Nem volt még ilyen?

— Staniclival nem. Amire te emlékszel, az hajóskapitánnyal volt.

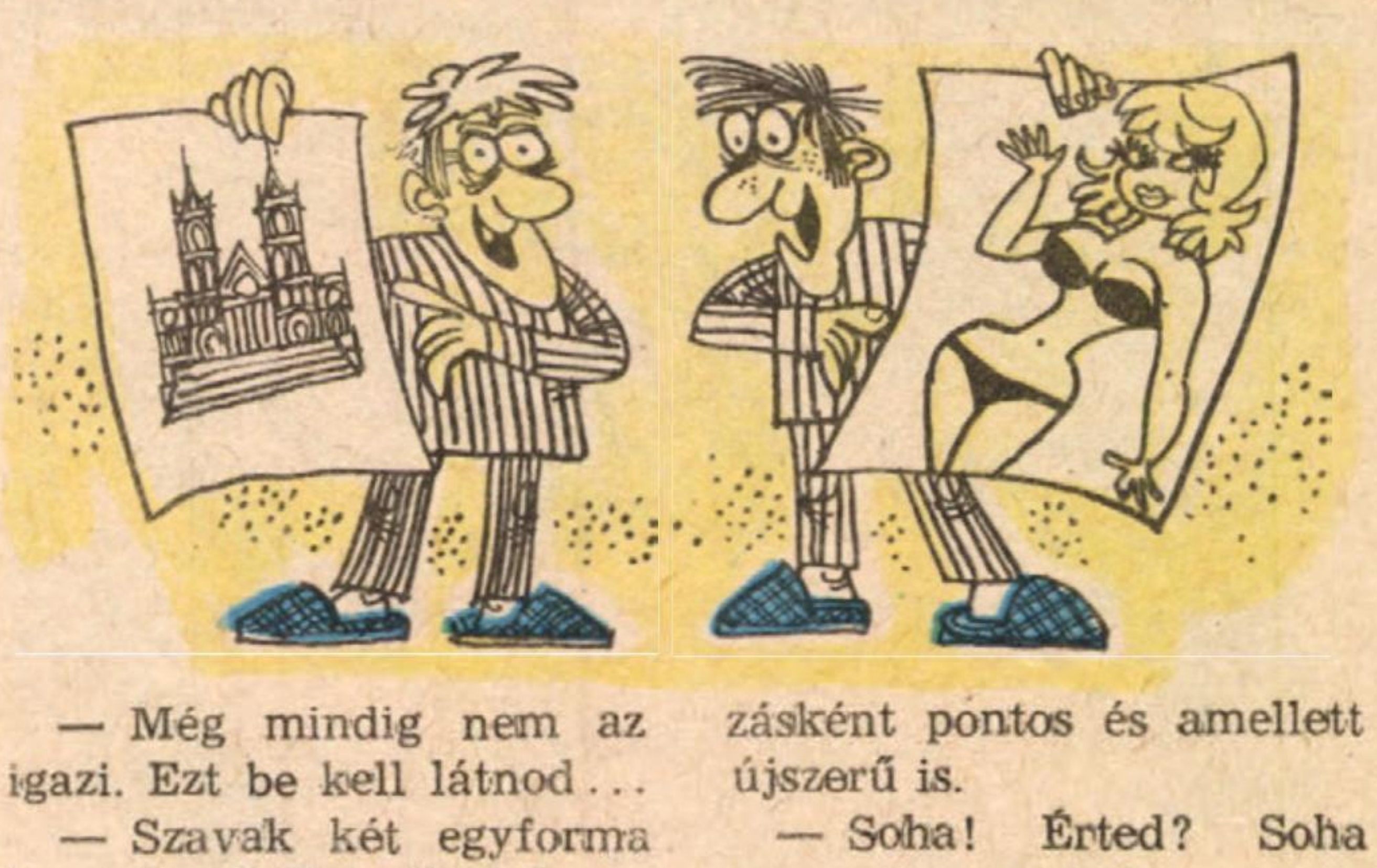

— Még mindig nem az igazi. Ezt be kell látnod...

— Szavak két egyforma kupacban? Ez milyen?

— Volt. Esküszöm, hogy volt.

— Megvan, tudom, hogy mit írunk a plakátra! Abonyi kettőstorony. Ez még nem volt.

— Nem volt. De miért abonyi?

— Ragaszkodom Abonyhoz.

— A kritika bele fog kötni. Legyen inkább pomázi.

— Megőrültél? Ezt nem mondod komolyan.

— De komolyan mondom. Műfaji meghatározásként pontos és amellett újszerű is.

— Soha! Érted? Soha nem egyezem bele.

— Na jó, velem lehet beszélni. Kétrészes fürdőruha.

— Miért pont fürdőruha?

— Ha nem tetszik, lehet valami más is. Mondjuk szekrény. Kétajtós szekrény.

— Ez valóban jó, csak egy kicsit szegényes. Legyen inkább: kétajtós szekrény, serdülőkorú nagymamáknak. Ennél precízebb meghatározást nem tudok — mondta Z., a neves író. — S ilyen még eddig nem volt.

— Valóban nem volt — bólintott elégedetten V., a társszerző. — A kollégák meg fognak pukkadni az irigységtől...

— Mindent megbeszéltek, uraim? — kérdezte a jóságos arcú, fehér köpenyes orvos.

— Mindent...

— Akkor mehetünk — mondta az orvos és intett az ápolóknak.

— Hova megyünk?

A jóságos arcú orvos rövid gondolkozás után így válaszolt:

— Nem megyünk messzire. Csak ide a Parnasszusra.

Mikes György

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

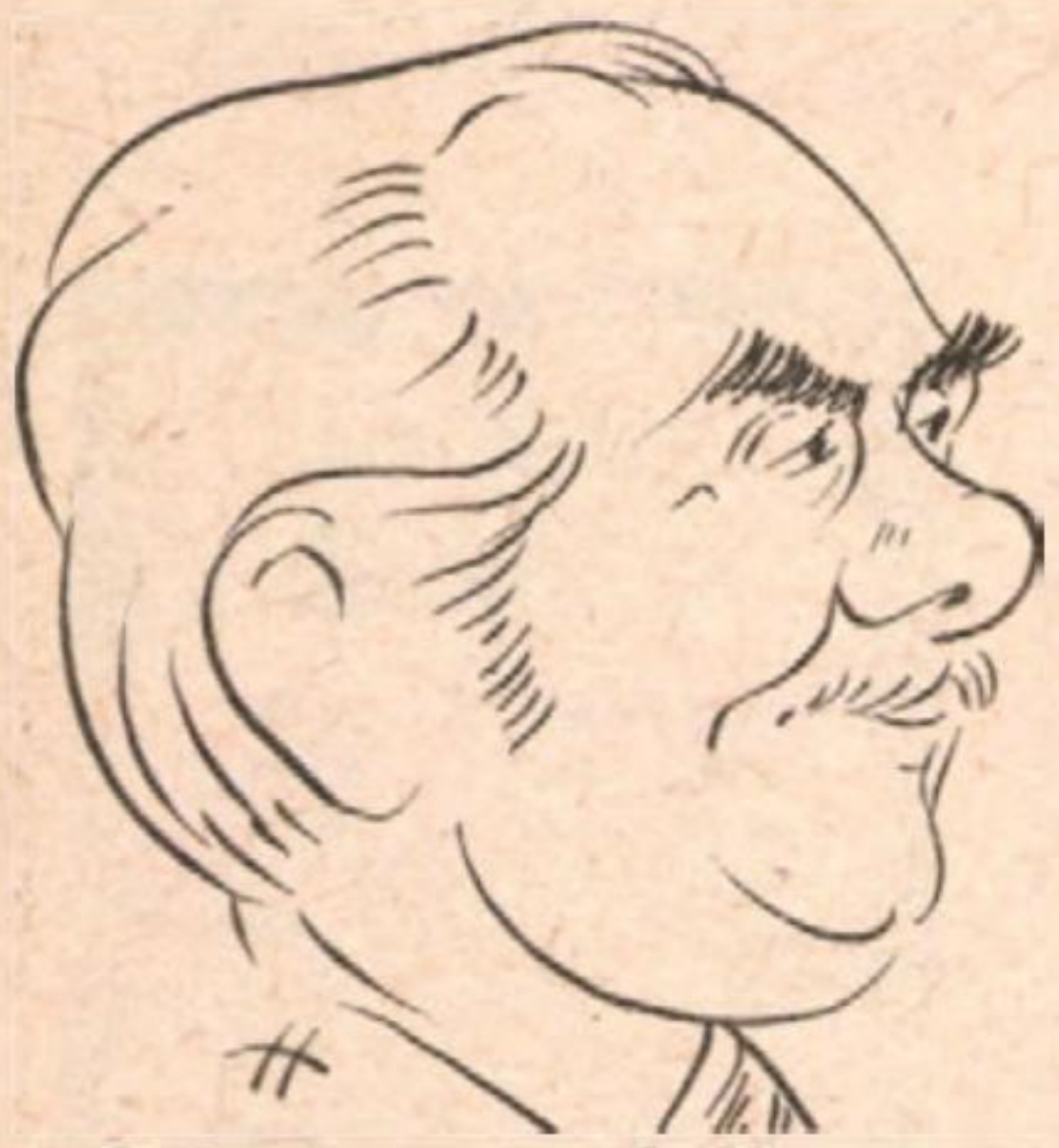

Sokat gondolkoztam azon, hogy milyen relatív fogalom a siker és milyen gyakran éri csalódás azt, aki olyan pályán működik, mint a színészi pálya, ahol azonnal és könnyen lemérhető a siker, vagy a balsiker.

Tapasztalatom is van ezen a téren, nem is egy. Fiatal színész koromban, Dénes Gyurival — mi voltunk Kox és Box — az akkori Angol parkban levő Alpesi faluban is felléptünk. A pódium előtt terített asztalok voltak, az egyik asztal mellett egy család vacsorázott: hazulról hozott elemózsiát ettek és vidáman söröztek. A család legfiatalabb tagja, egy kisfiú, szájtátva hallgatott bennünket: kezében körözöttes kenyér. A termetes mama még egy kis körözöttet kent a gyerek kenyerére és mérgesen rákiáltott: „Ne ezeket bámuld, hanem egyél!"

Egyszer rádióból jövet, a Dohány utcában, egy földön heverő részeget pillantottam meg. Felsegítettem a jól öltözött férfit és megpróbáltam a lelkére hatni: „Siessen haza, a családja biztosan aggódik, ha sokáig elmarad!" A pasas bambán bámult rám, és akkor én bemutatkoztam, megmondtam, hogy ki vagyok, emlékeztettem néhány szerepemre és a bohóctréfák Bukfencére.

Bosszúsan morgott valamit, majd visszafeküdt a járdára és rám kiáltott: „Ne játszd meg magad!"

Jó ideig minden nyáron a Balaton környékén turnéztunk Dénes Gyurival. Egy ízben, amikor az autómat bütyköltem, odalépett hozzám egy férfi: „Mondja, maga hozta kocsin a Dénes művész urat?" Mondtam, hogy én, mire megkért, hogy javítsam meg motorkerékpárját. Eleget tettem kérésének, és az illető két cigarettával jutalmazta munkámat. Este, az előadáson, az első sorban ült és a jelenetünk után nem győzött bocsánatot kérni. Megnyugtattam: „Jó érzés volt számomra az, hogy meggyőzően játszottam a motorszerelő nehéz szerepét."

Pethes Sándor

TAPINTAT

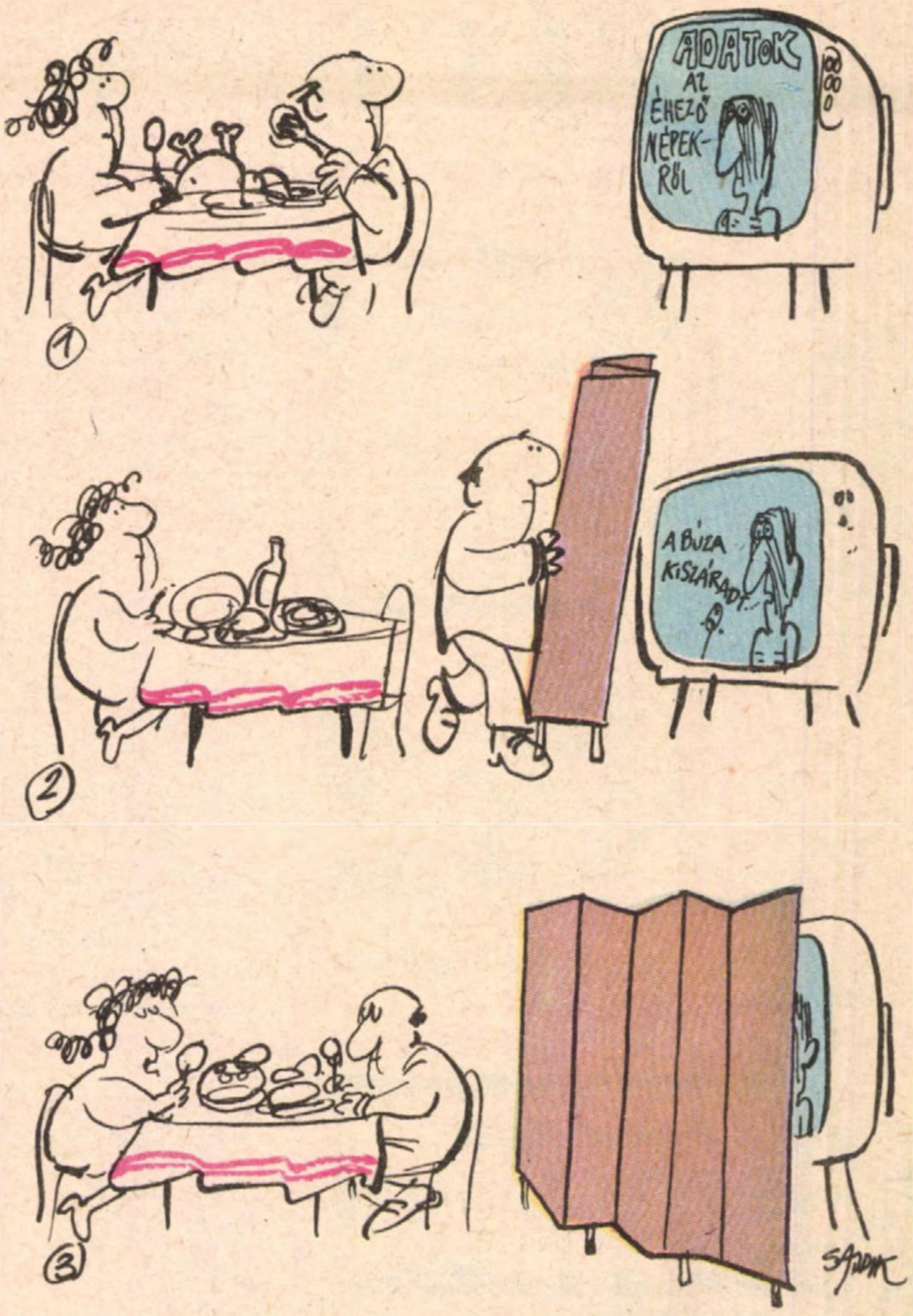

PUKKADJON A VERSENYTÁRS

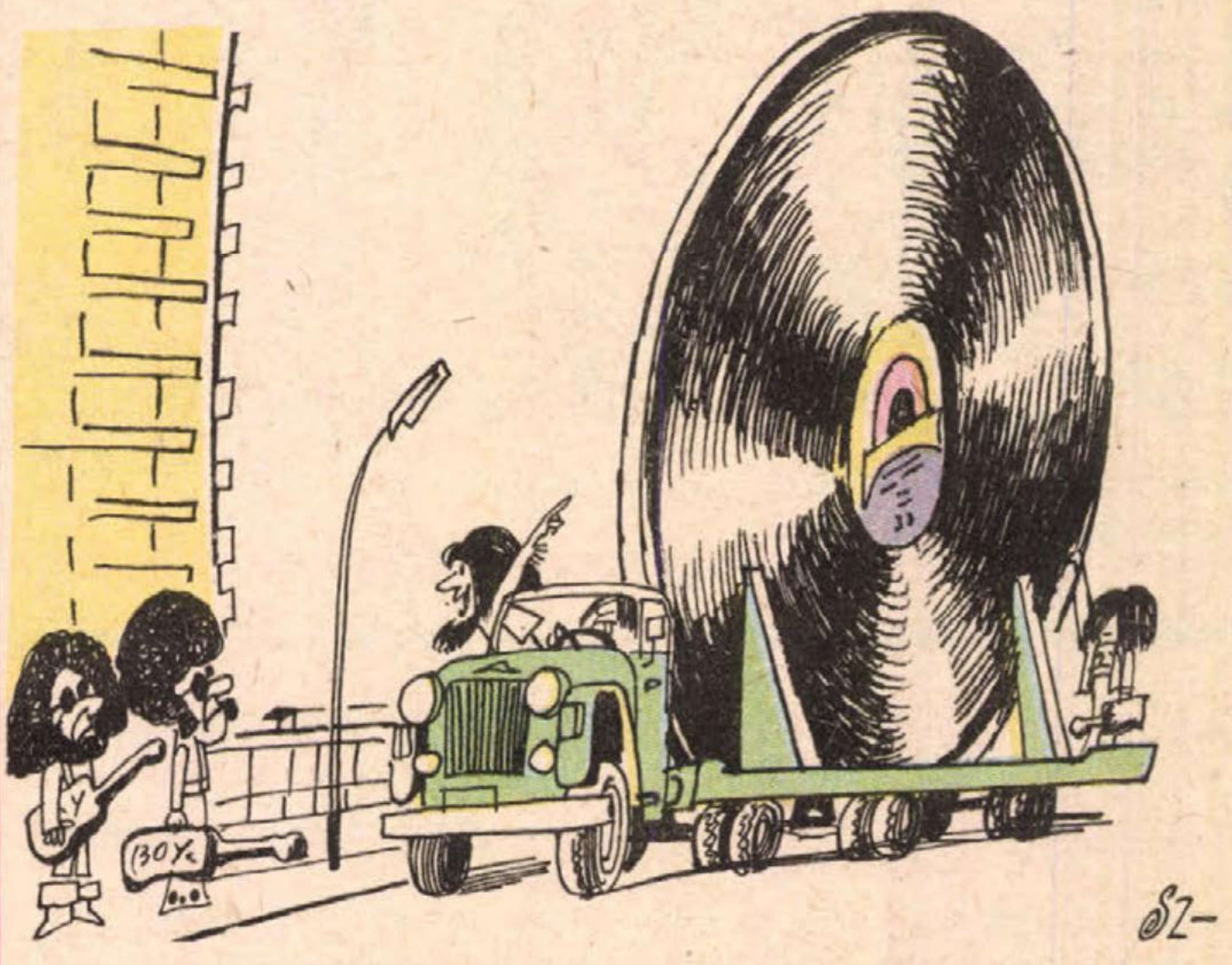

– A legújabb nagylemezünk!

FLANC

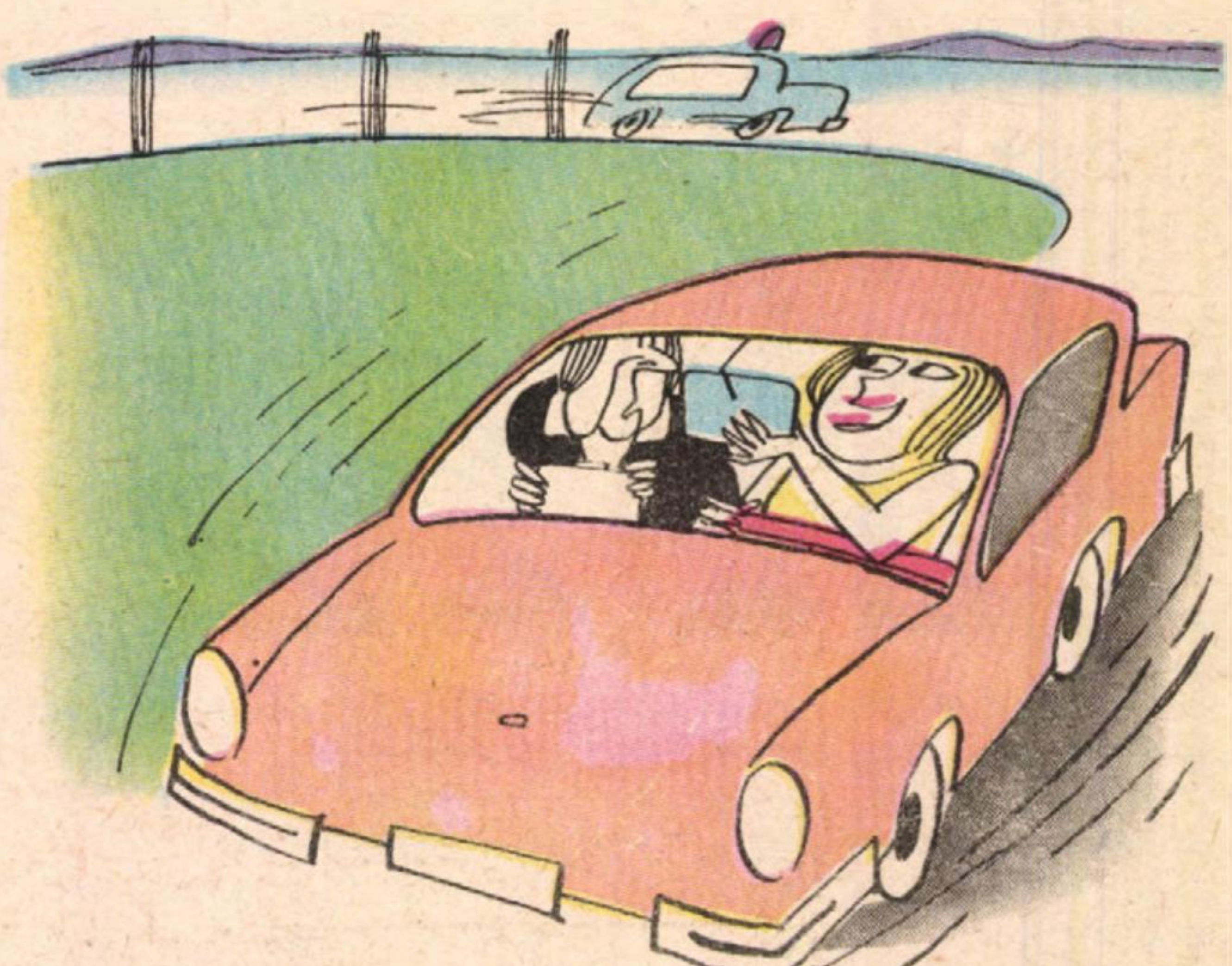

– Én csak a közlekedési rendőrséggel fényképeztetem magam. Igaz, hogy drága, de a lakásomra küldik...

MONA LISA

A MERÉNYLŐ

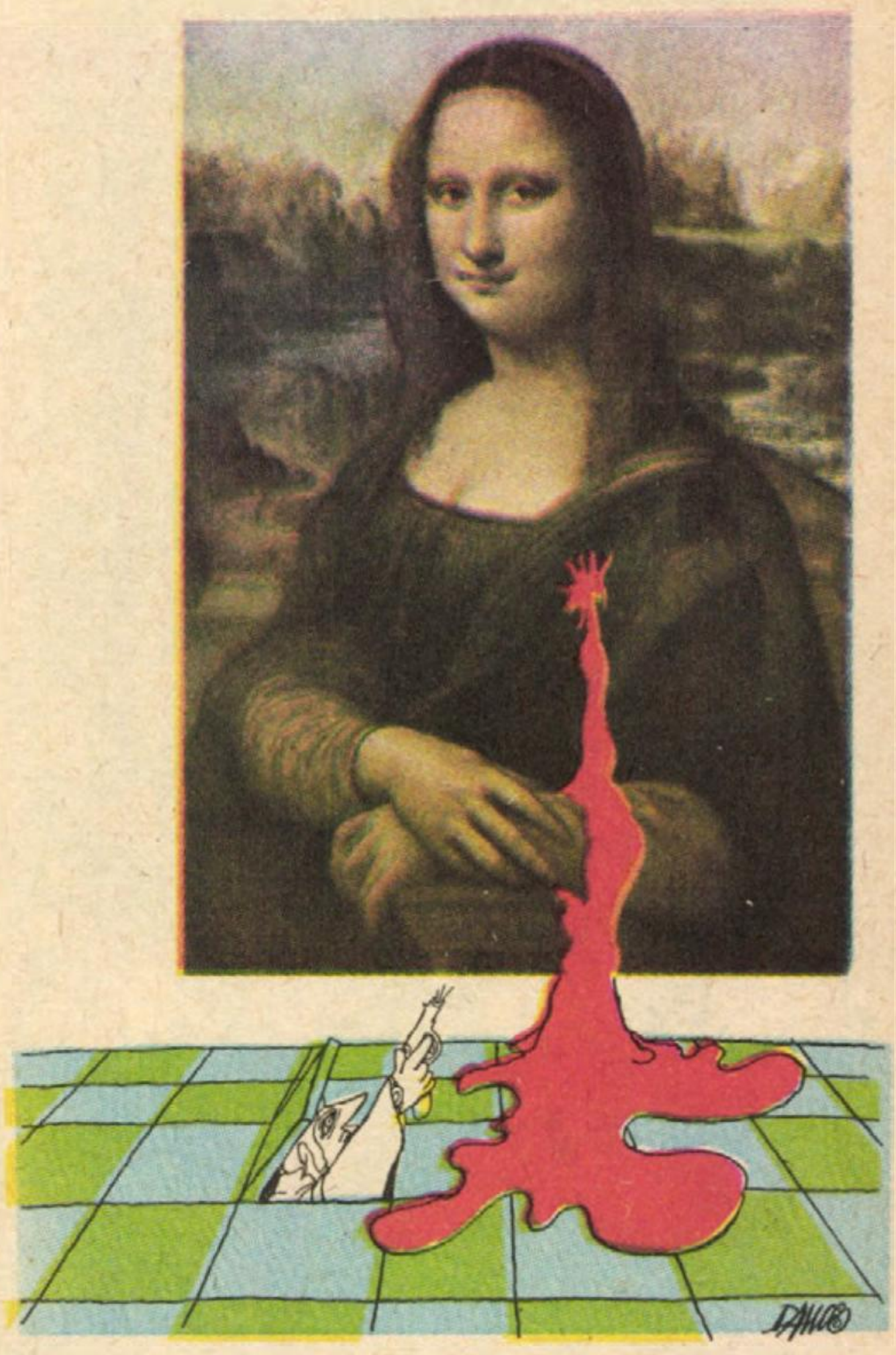

MOZAIKKÉP

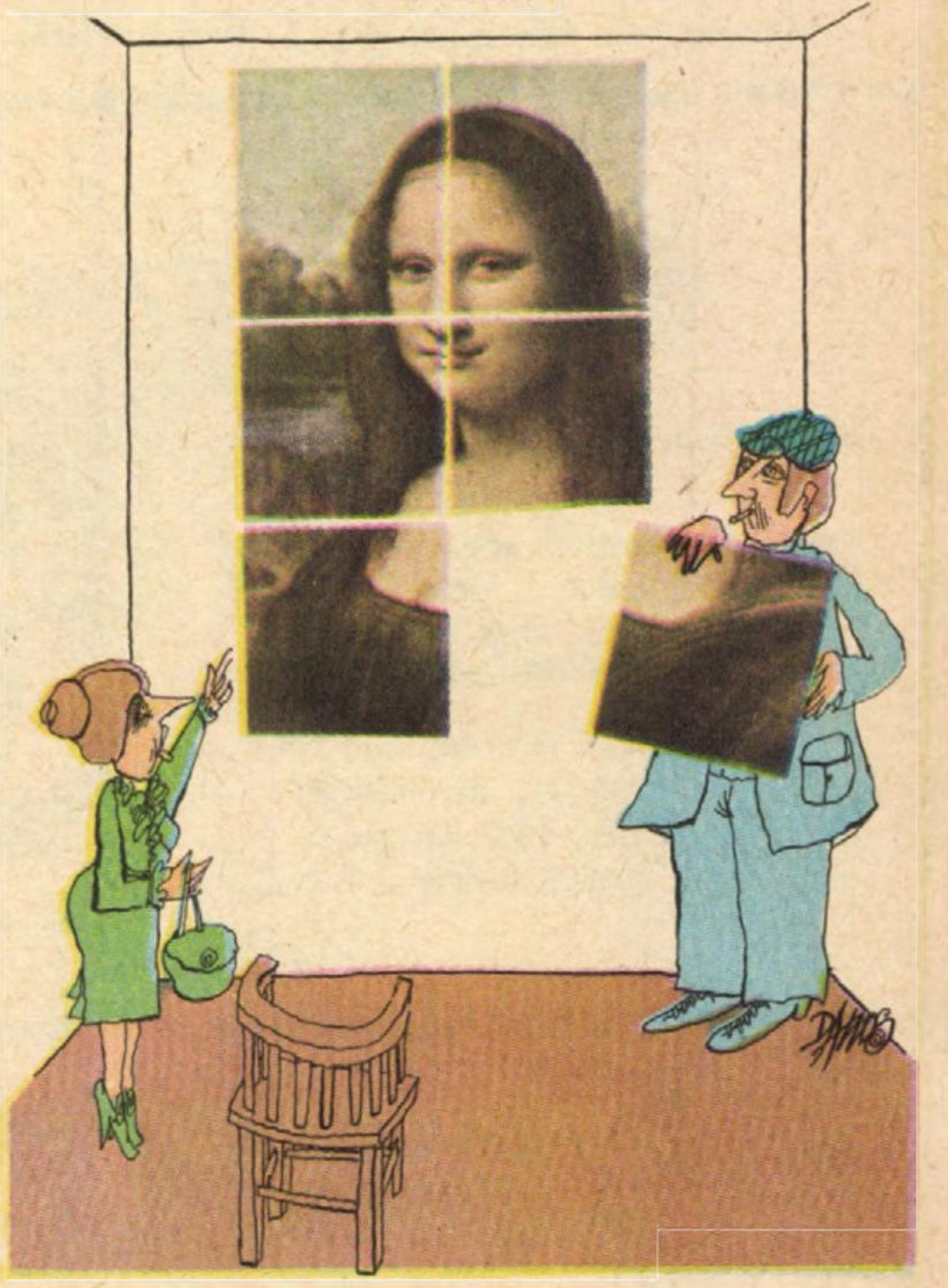

– Megvan! Ez a nő volt a besurranó tolvaj...

Dallos Jenő rajzai

INTELEM

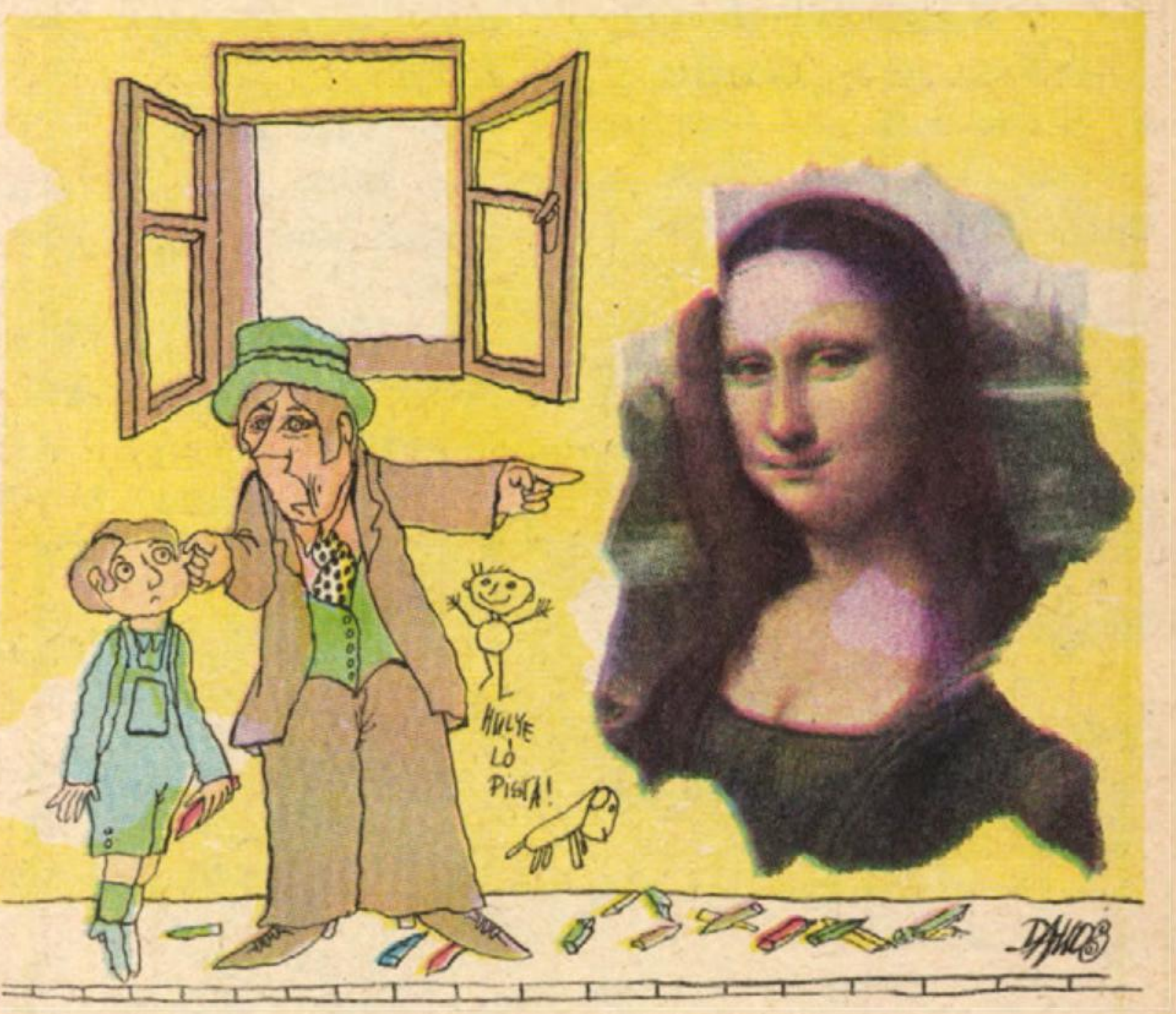

– És még egyszer meg ne lássam, hogy mindenfélével összerajzolod a falat...

Tót Gyula rajzai

NEVEZETES NEBULÓK

A KIS GRIMM TESTVÉREK

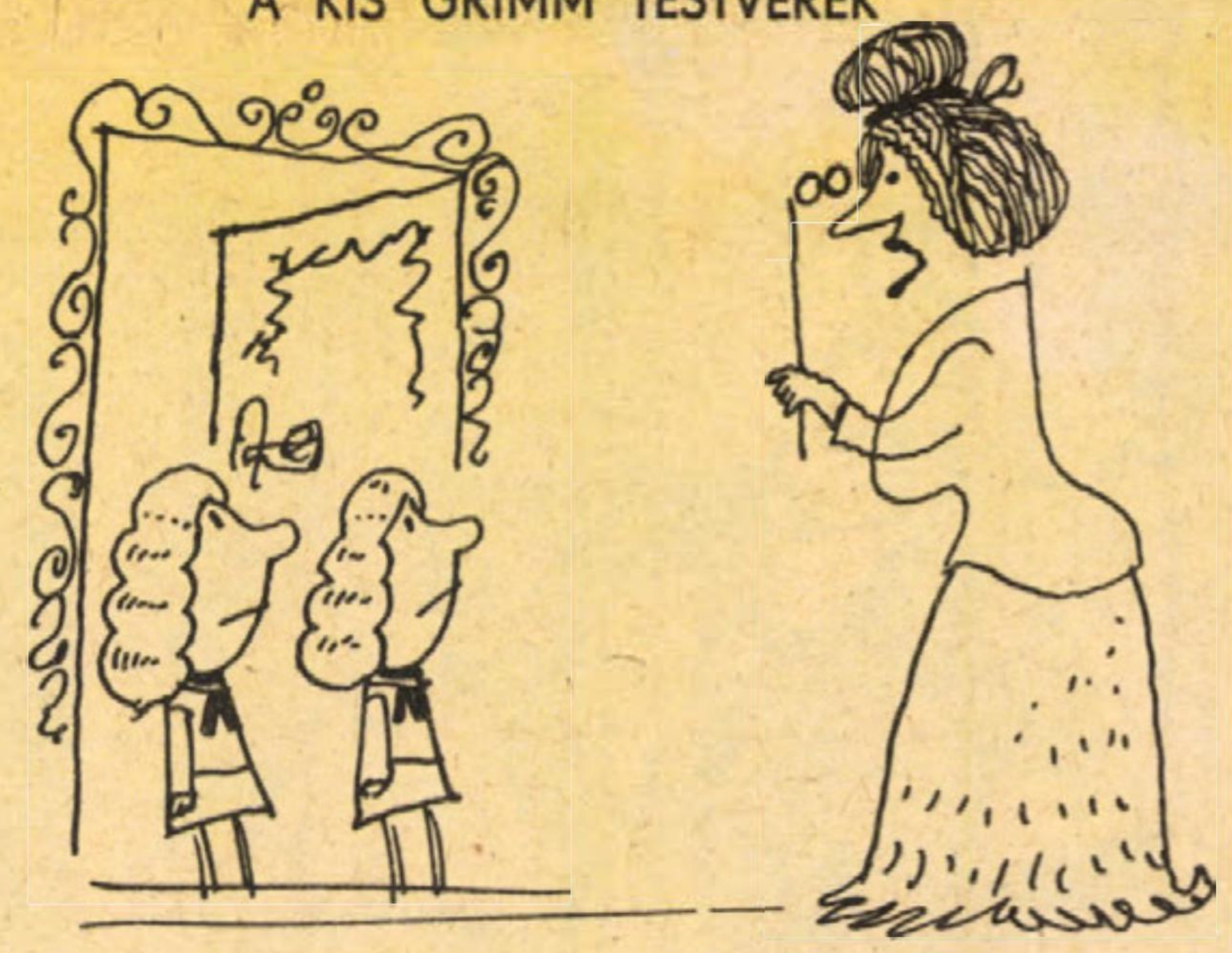

– Már megint elkéstetek! Kíváncsi vagyok, hogy most milyen mesét fogtok kitalálni . . .

A KIS AL CAPONE

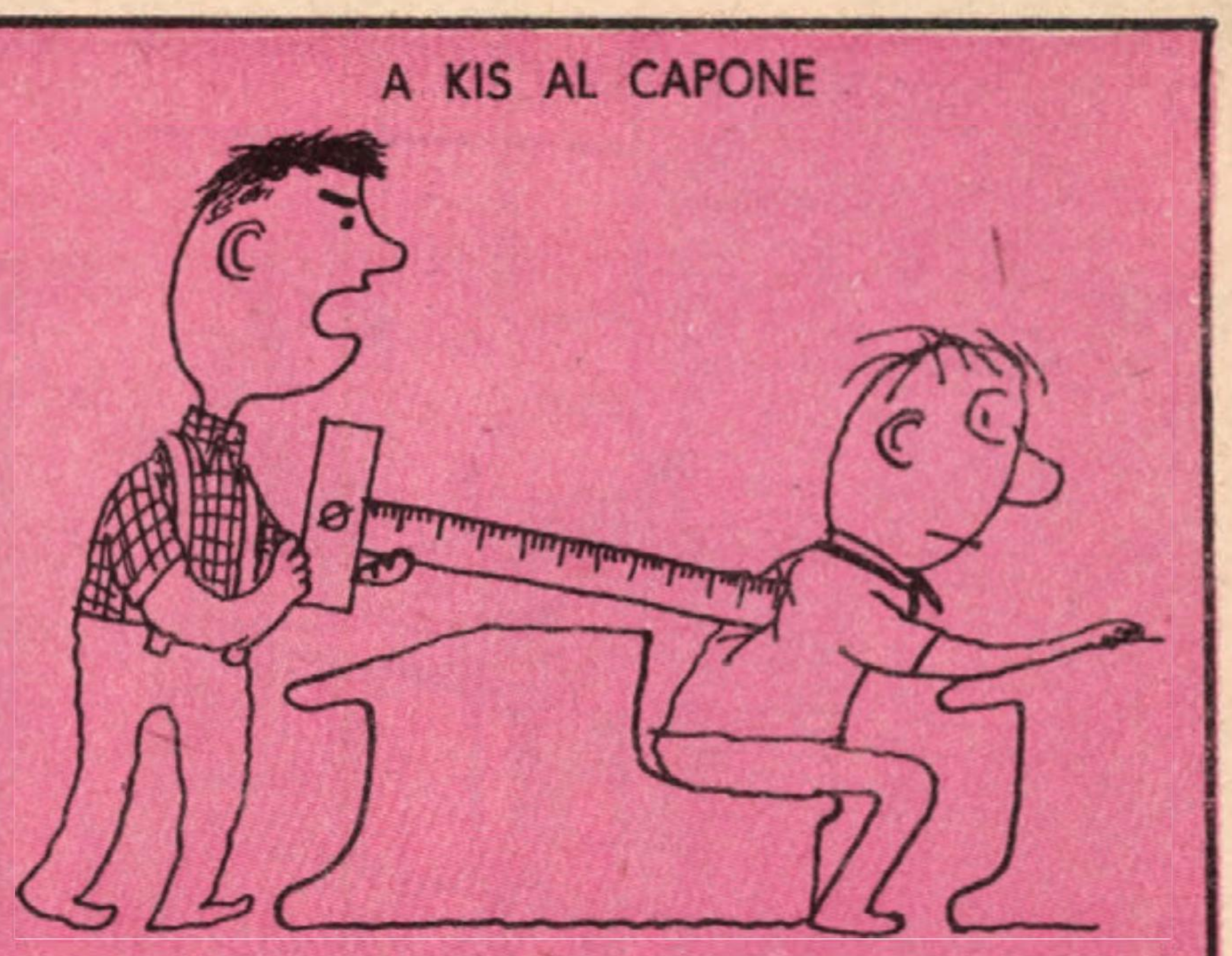

– Súgjál!

A KIS MATA HARI

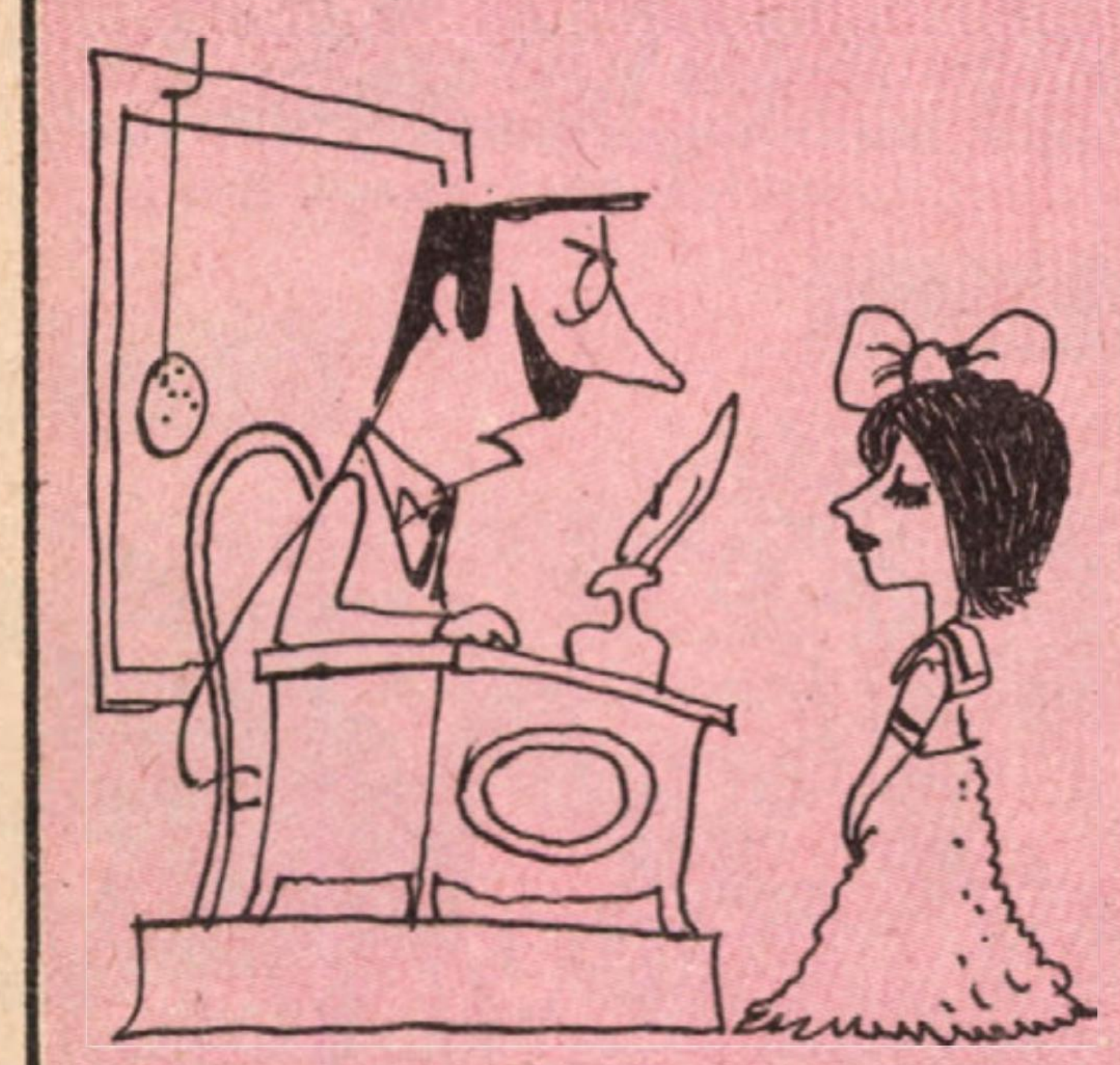

– Igazán nem értem, hogy egy ilyen szép kislány miért árulkodik mindig . . .

A KIS FRANÇOIS VILLON

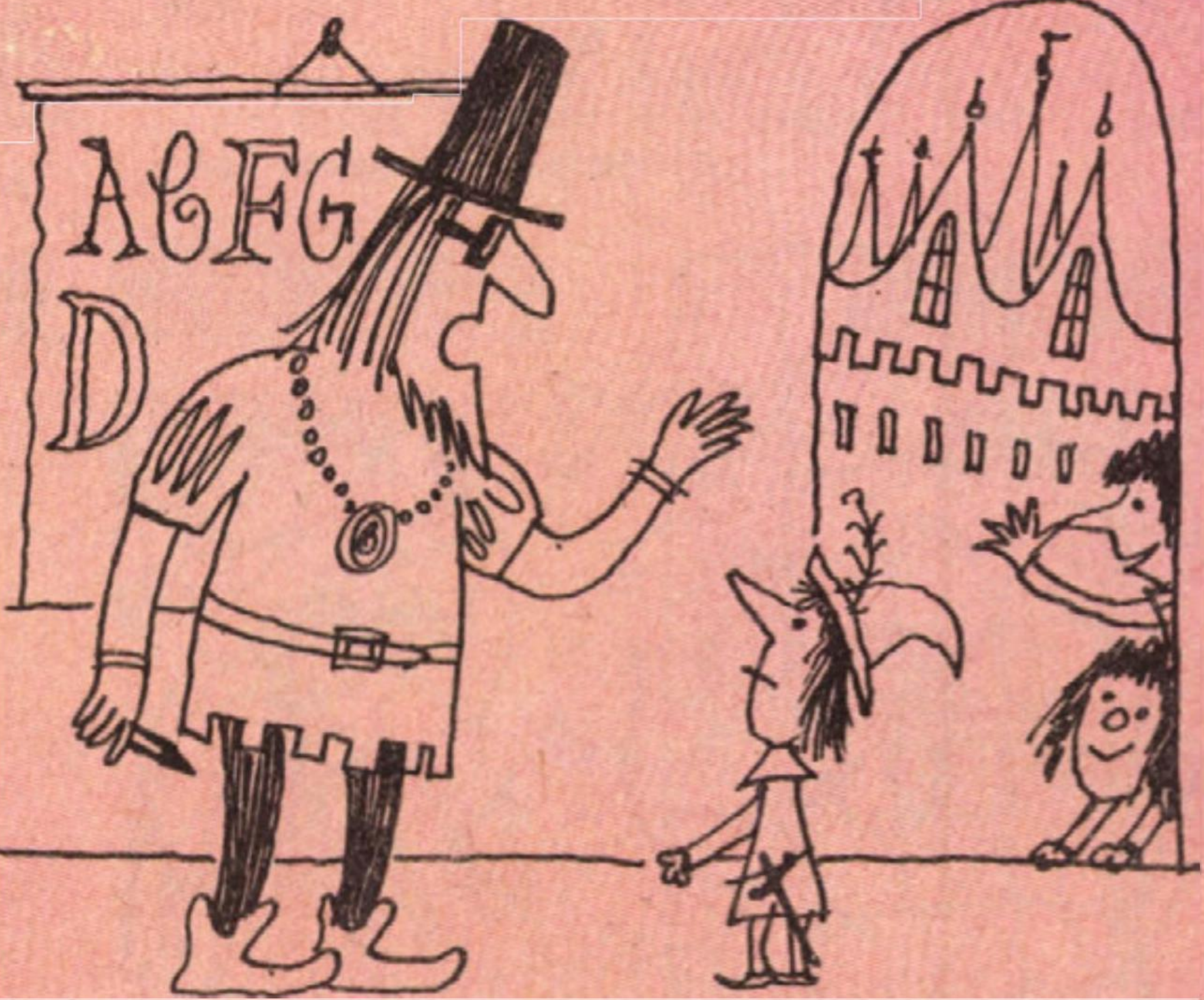

– Haszontalan kölyök! Ha mindig az utcagyerekekkel játszol, még a nevedet sem tudod majd leírni!

A KIS KOLUMBUSZ

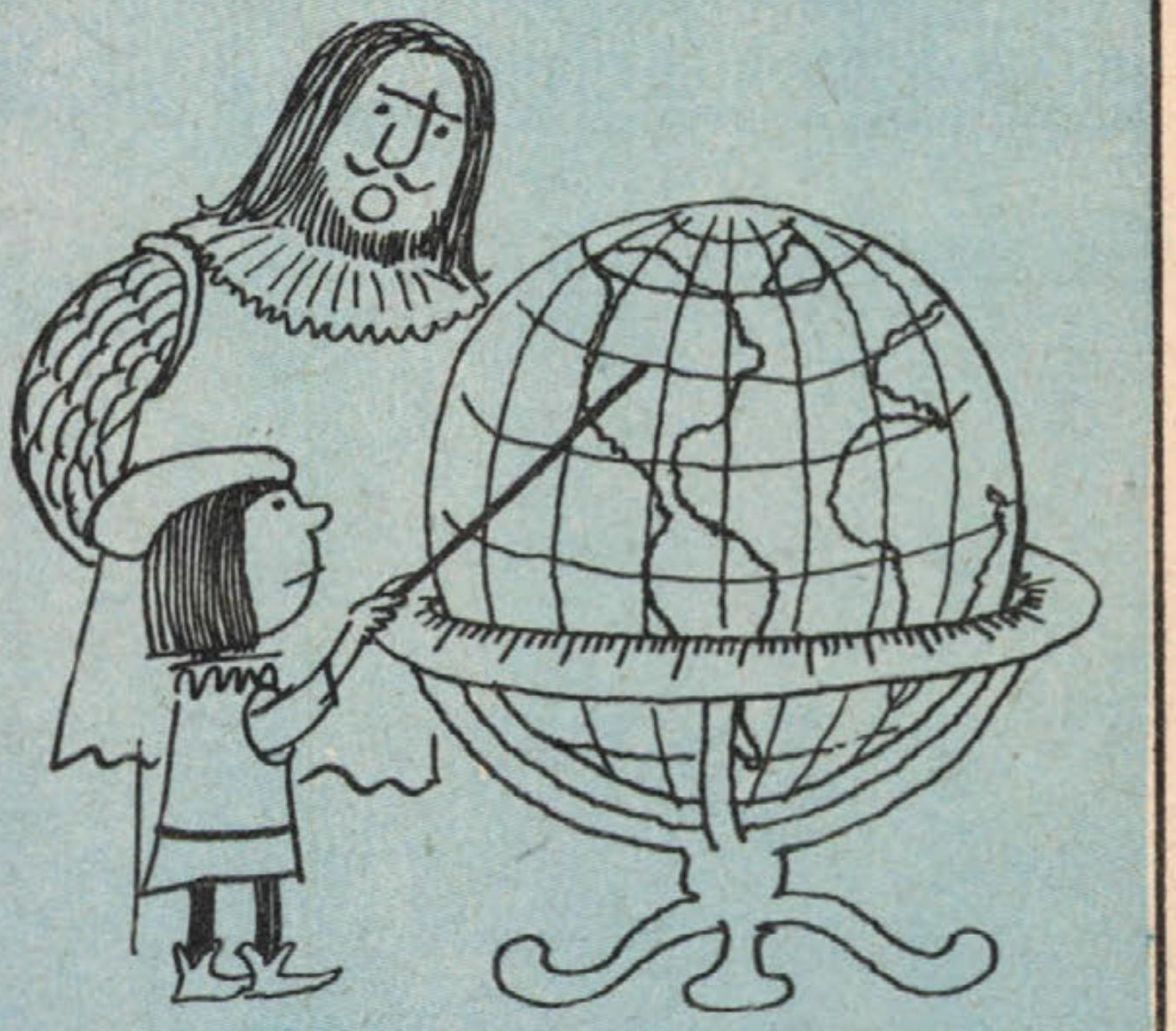

– Ejnye, fiacskám, hol keresed te Indiát? . . .

A KIS NAPÓLEON

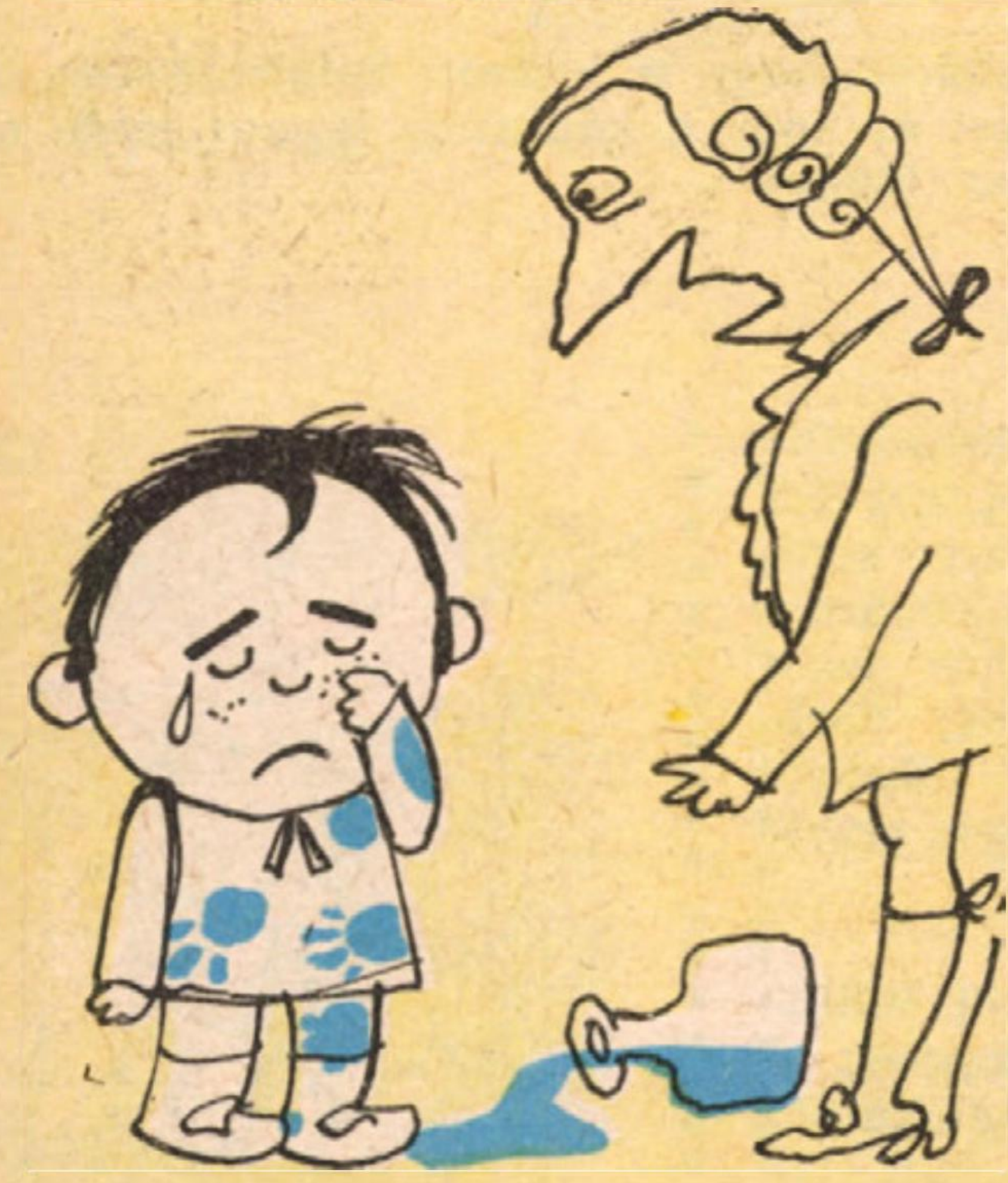

– Bonaparte, fiam, ha állandóan bőgsz, milyen katona lesz belőled?!

A KIS CHAPLIN

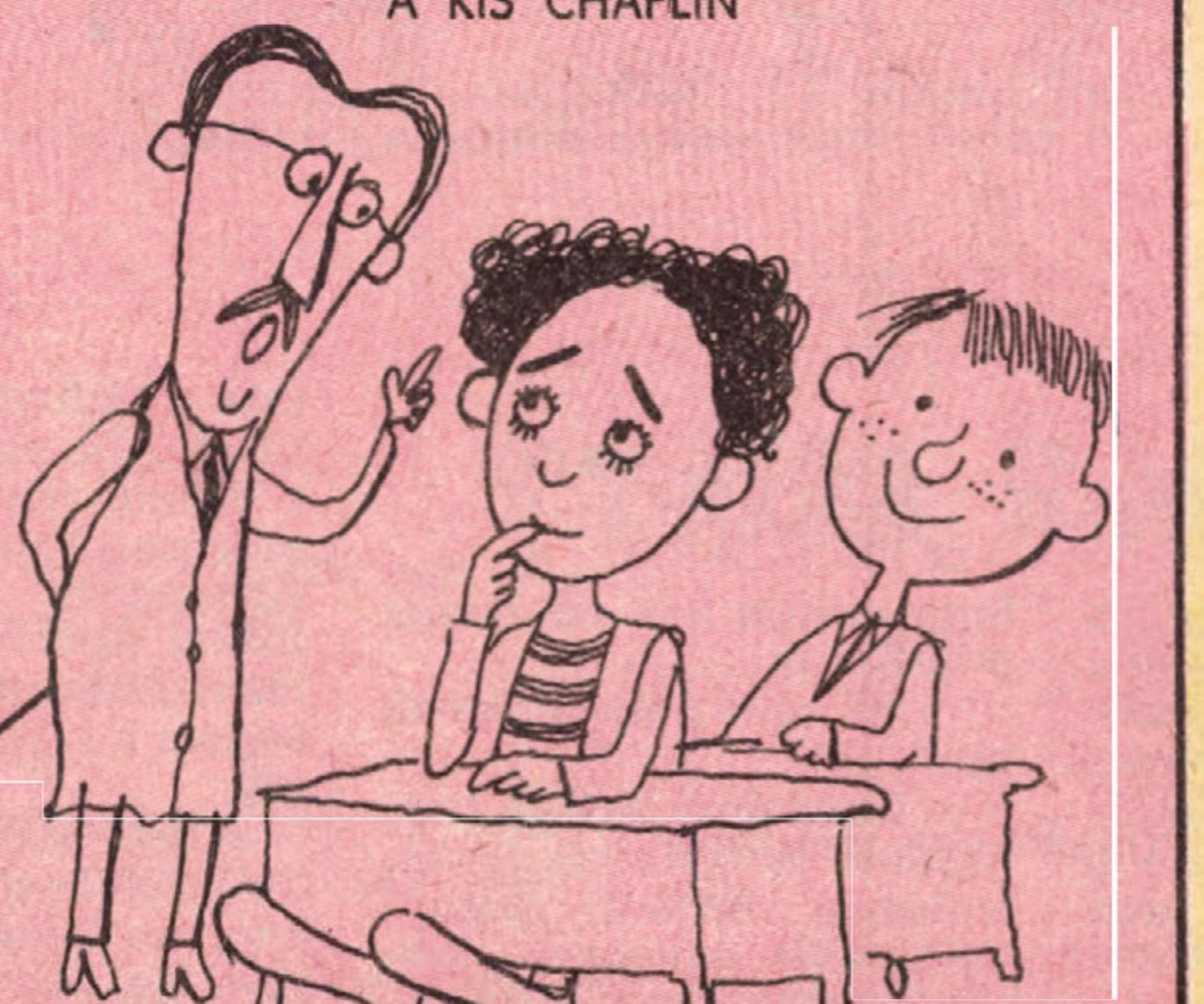

– Charlie, kérem, ne vágjon állandóan grimaszokat, az ilyesmi nem vezet jóra!

A KIS AGATHA CHRISTIE

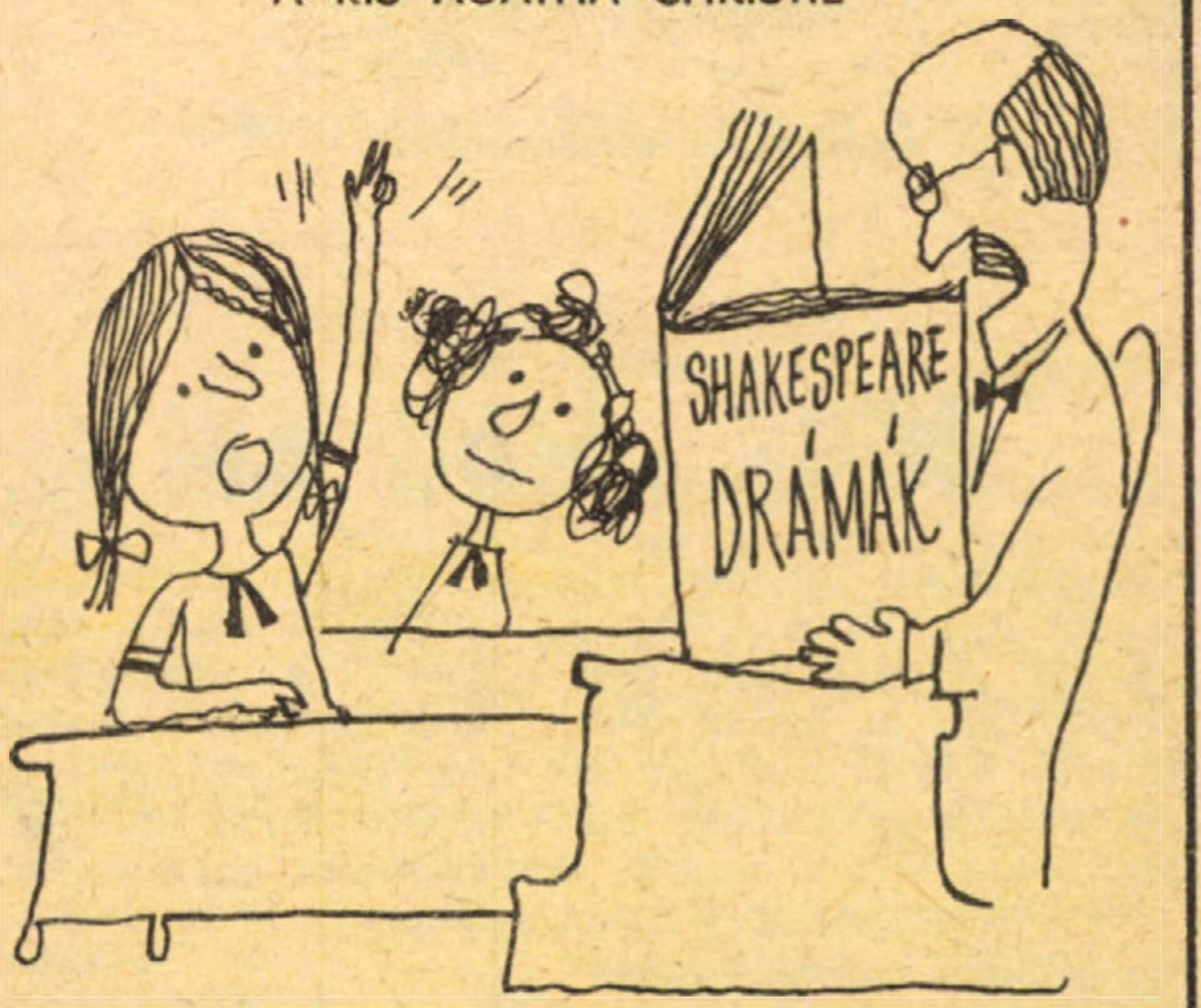

– Én már tudom, hogy ki a gyilkos!

HIVATAL

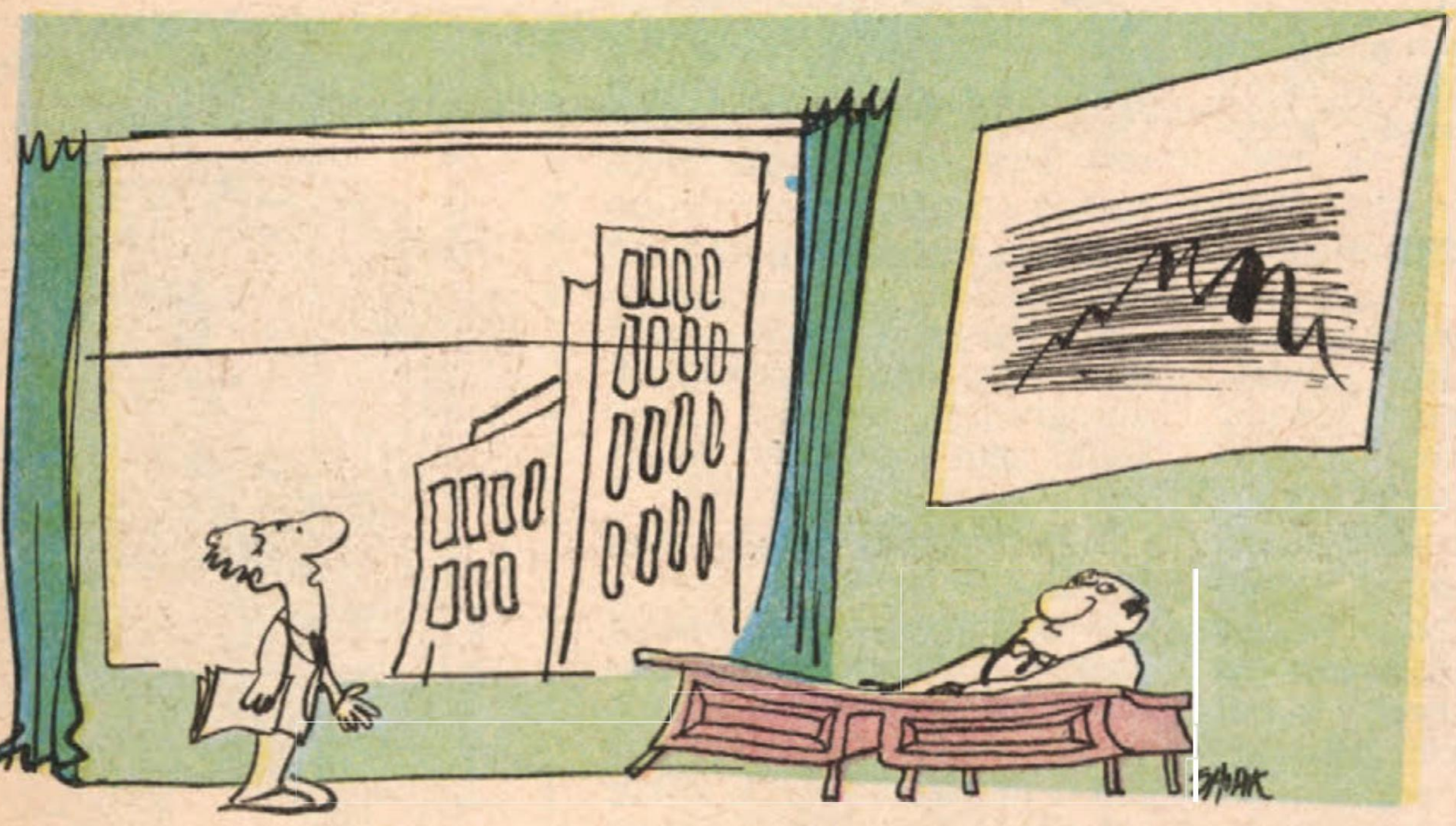

– Tetszik tudni, eddig nem fúrtam senkit, de most úgy érzem, hogy emiatt kilógok a kollektívából.

JÓINDULATÚ NEBULÓ

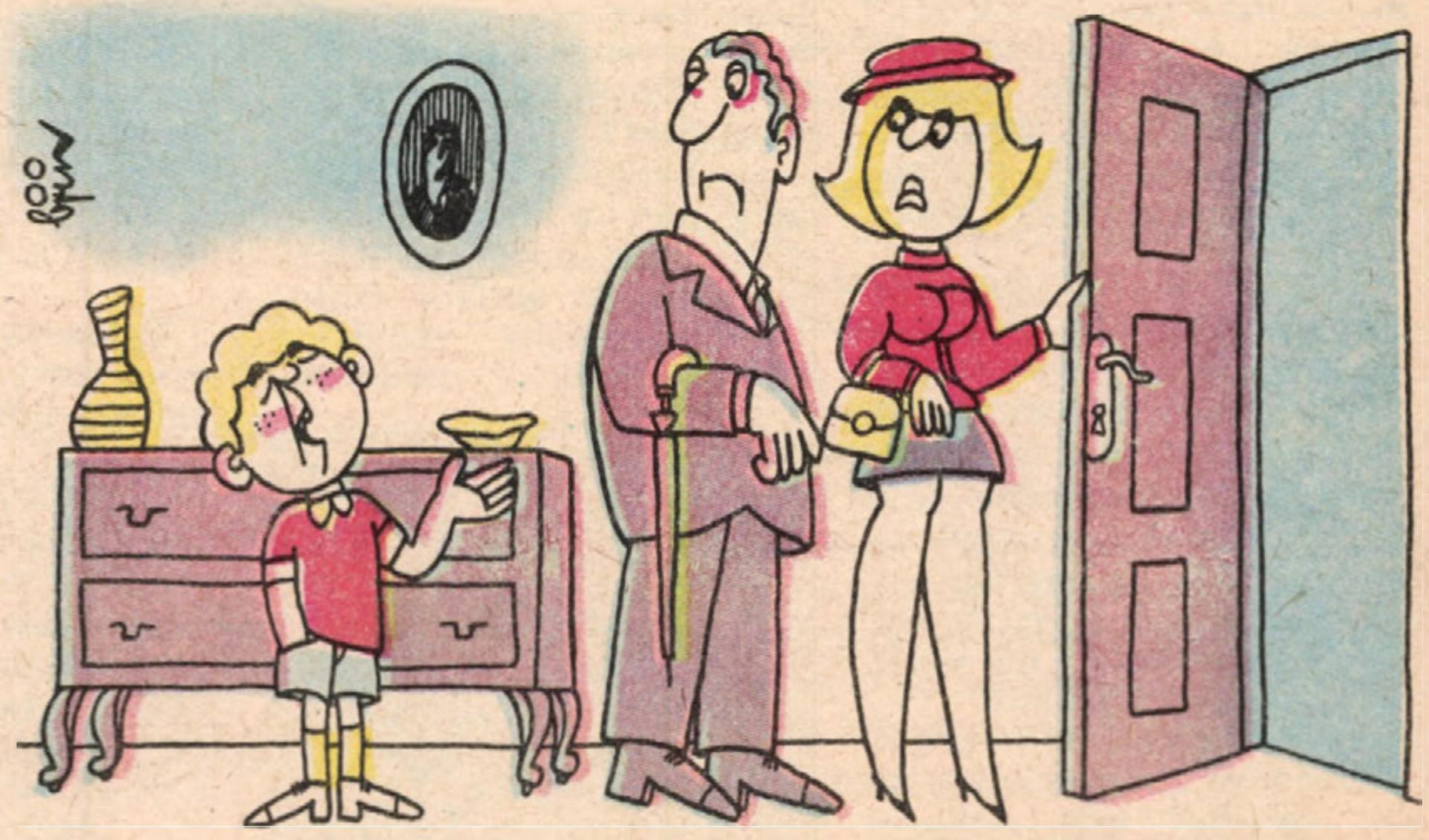

– Ha egy nyugodt, izgalom nélküli estét szeretnétek, akkor azt tanácsolom, ne menjetek el a szülői értekezletre . . .

Megkérdeztük rajzolóinkat:
MIBEN KÉTELKEDNEK?

Várnai György:

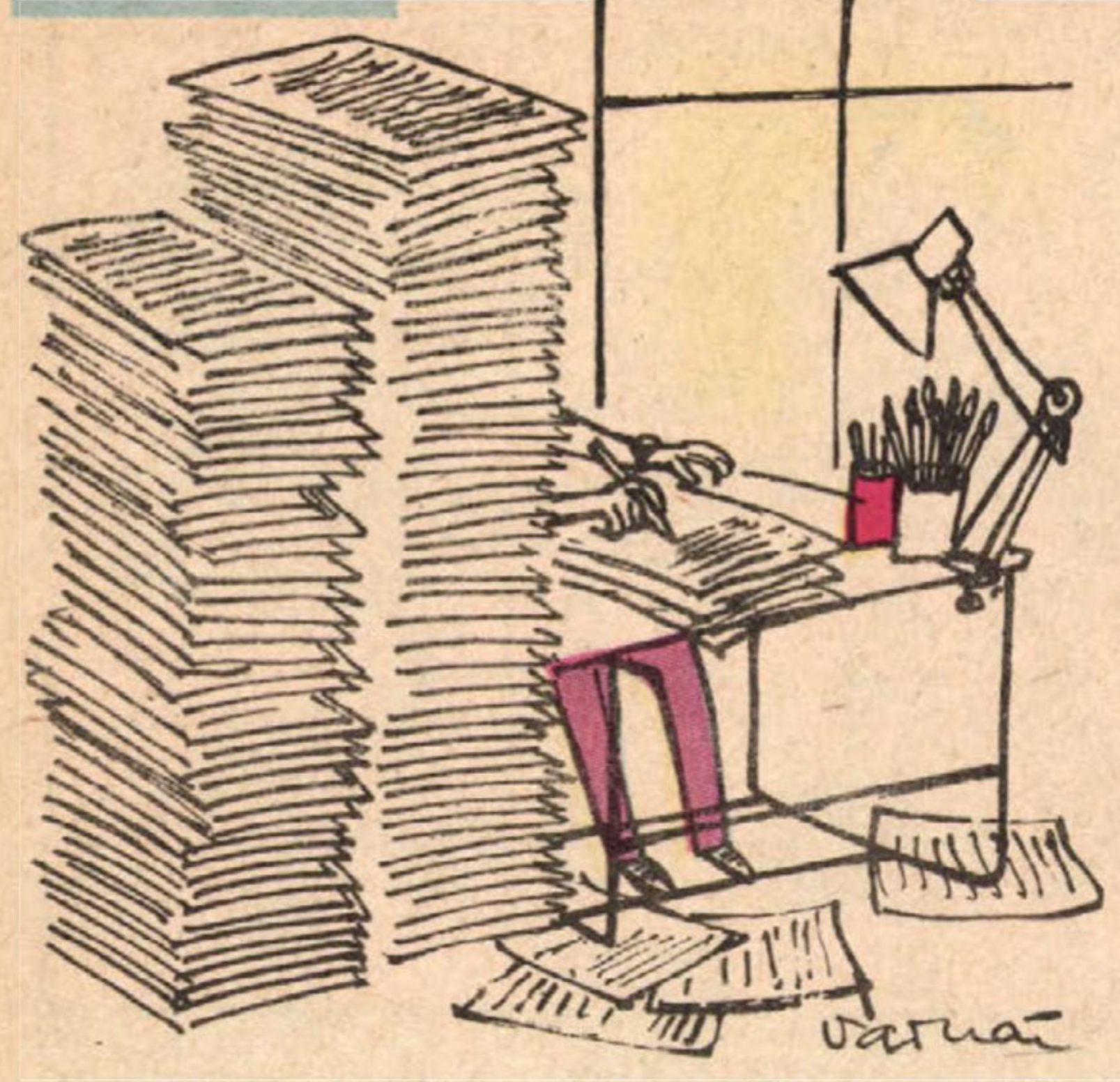

– Ha mind felsorolnám, ahhoz egy különkiadás kellene a Ludasból.

Hegedűs István:

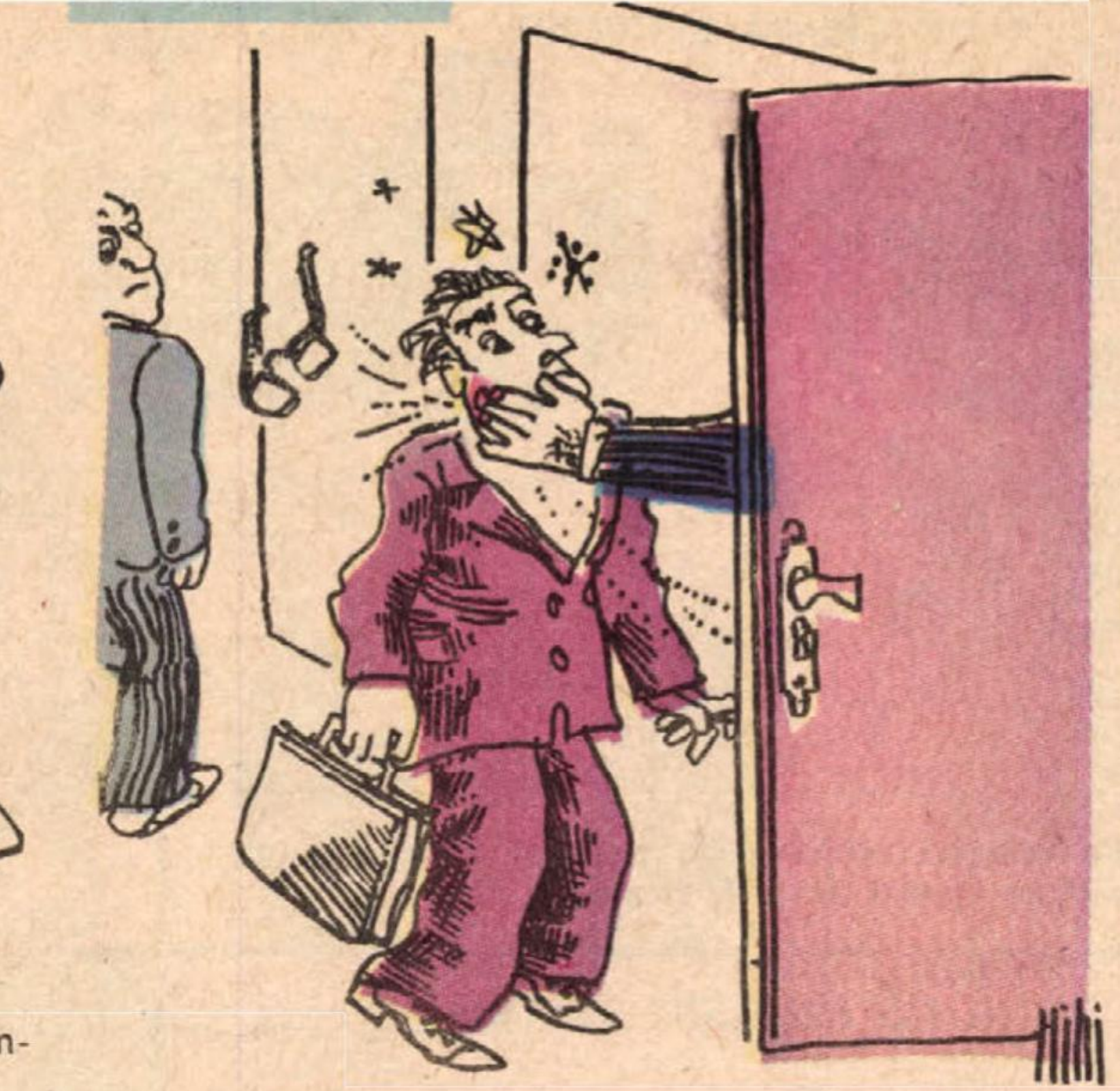

– Abban, hogy a pofon egyszerű, mint egy pofon...

Lehoczki István:

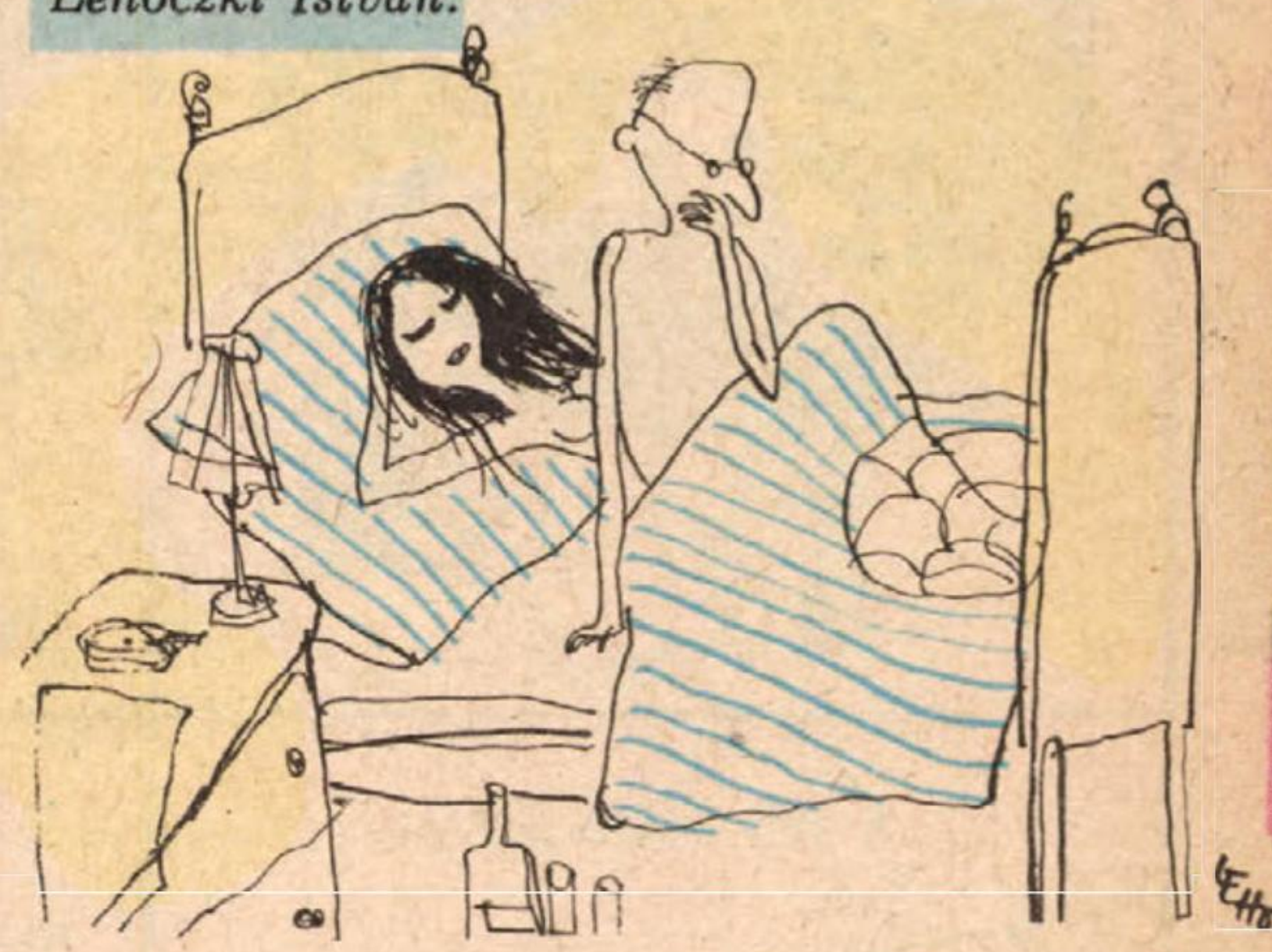

– Vajon létezik-e igaz barátság férfi és nő között?

Fülöp György:

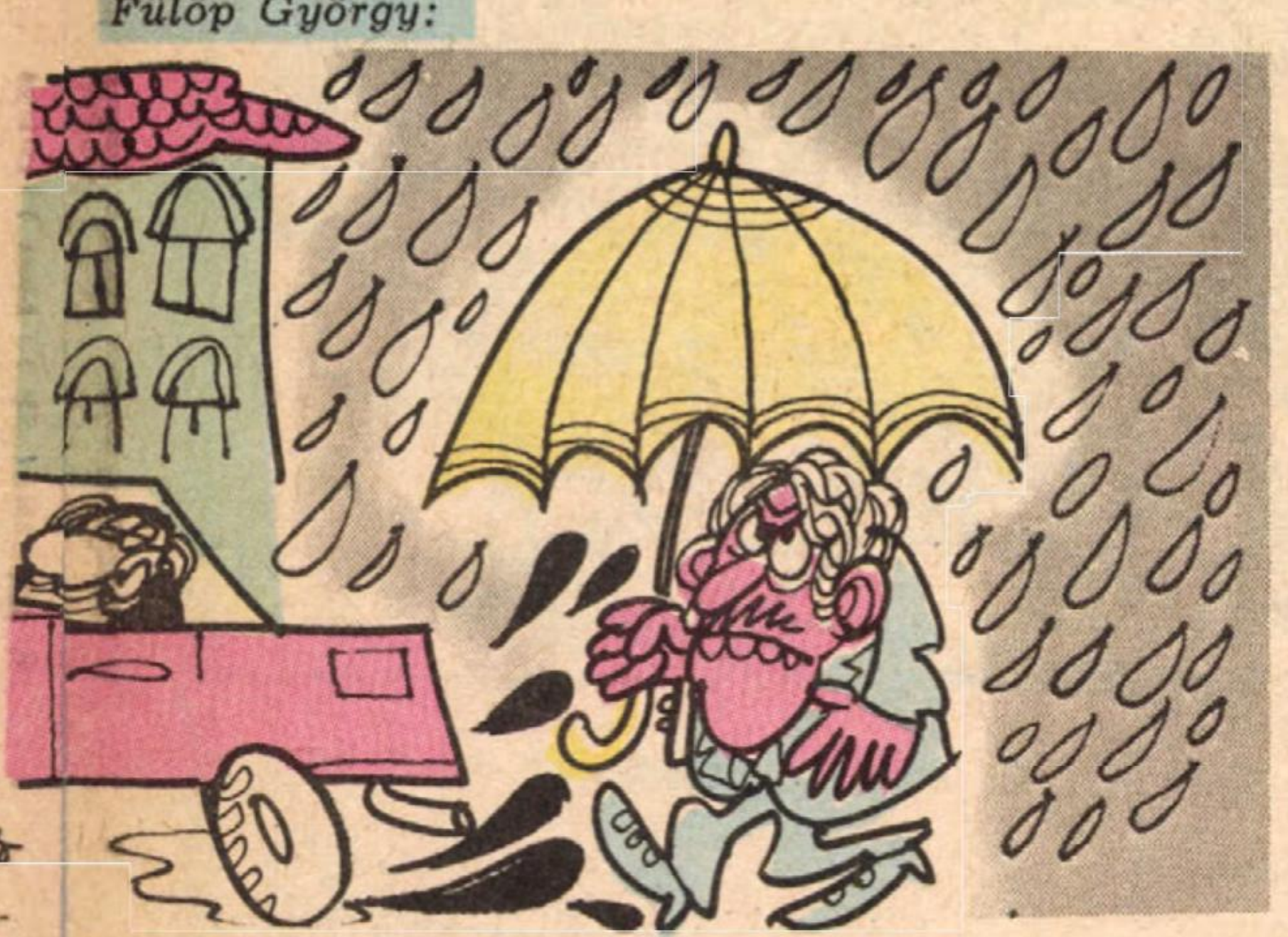

– A hosszú forró nyárban.

Takács Imre:

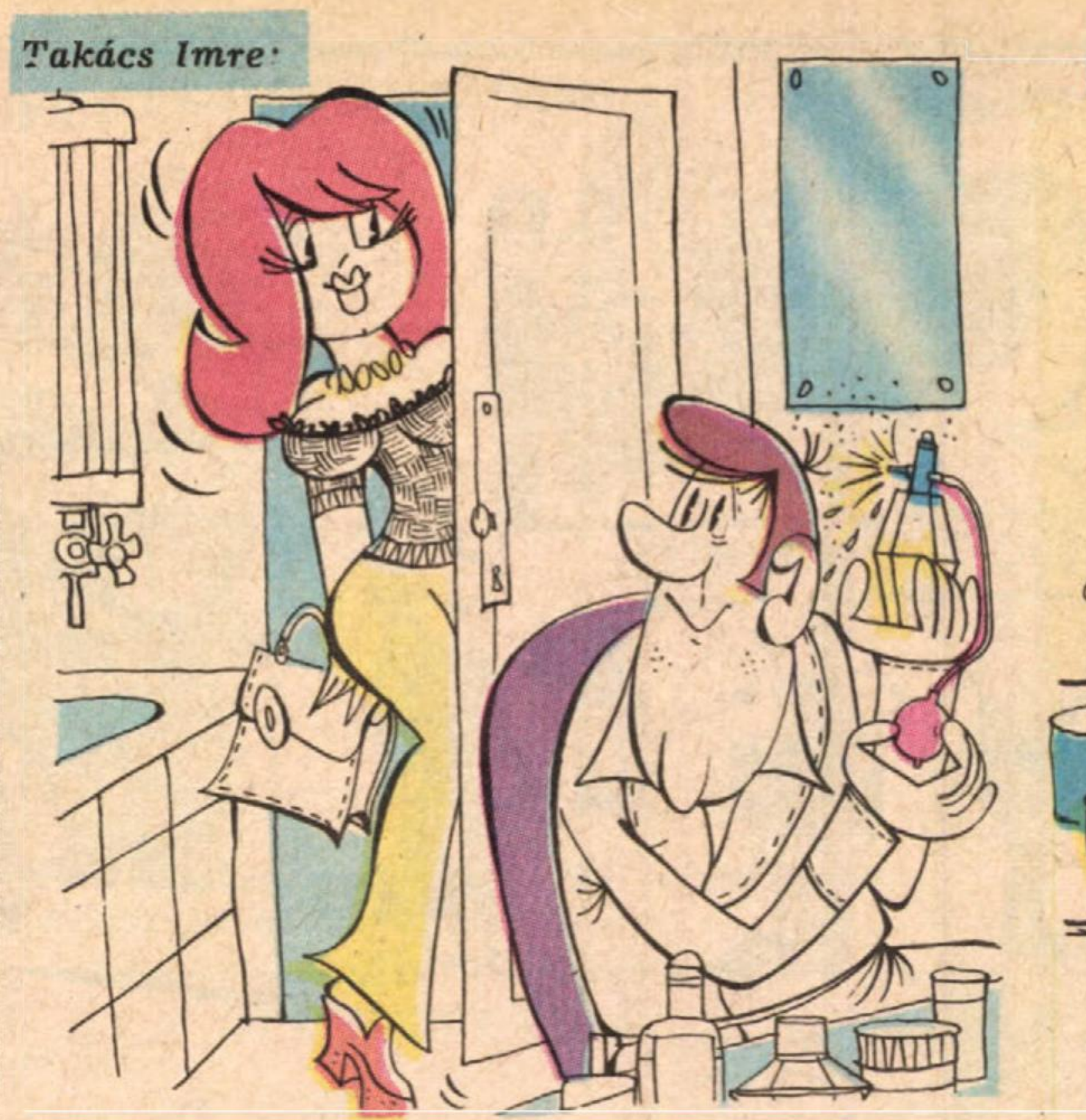

– Hogy egyszer a feleségem készül el előbb, ha megyünk valahová.

Vasvári Anna:

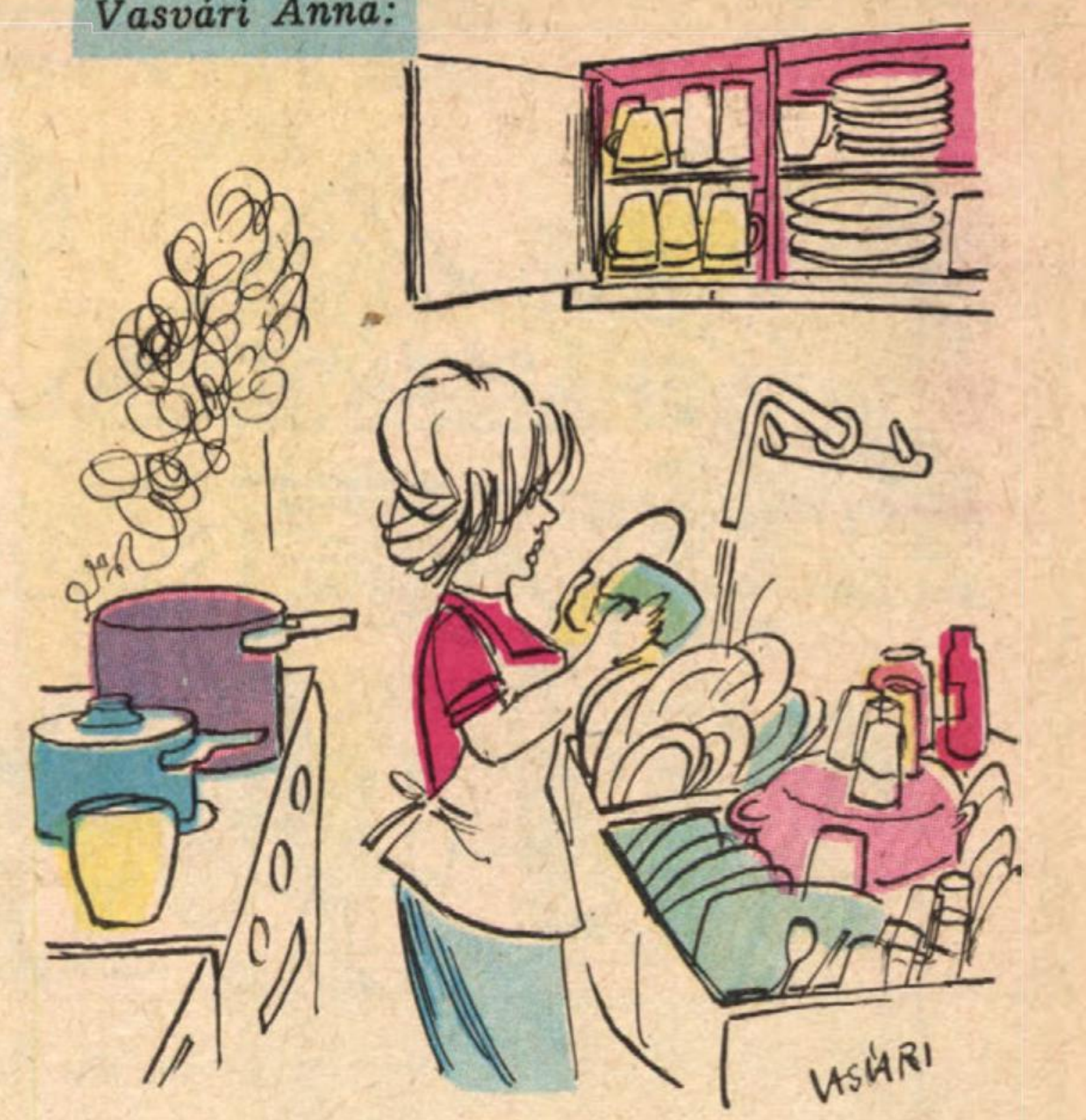

– Azt mondta a bejárónőm, hogy reggel nyolcra jön.

Balázs-Piri Balázs:

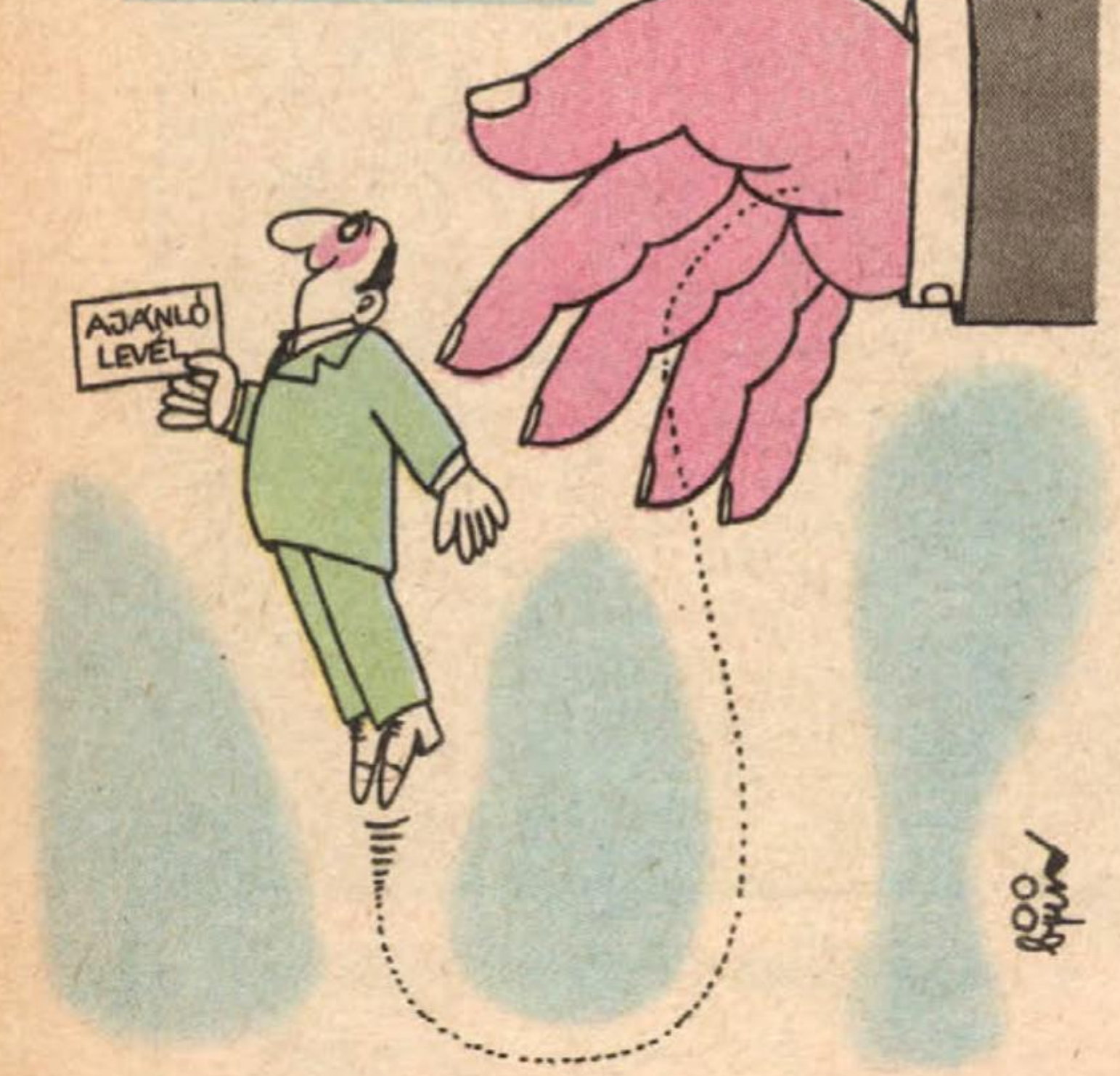

– A szabadesés törvényében.

Szűr-Szabó József:

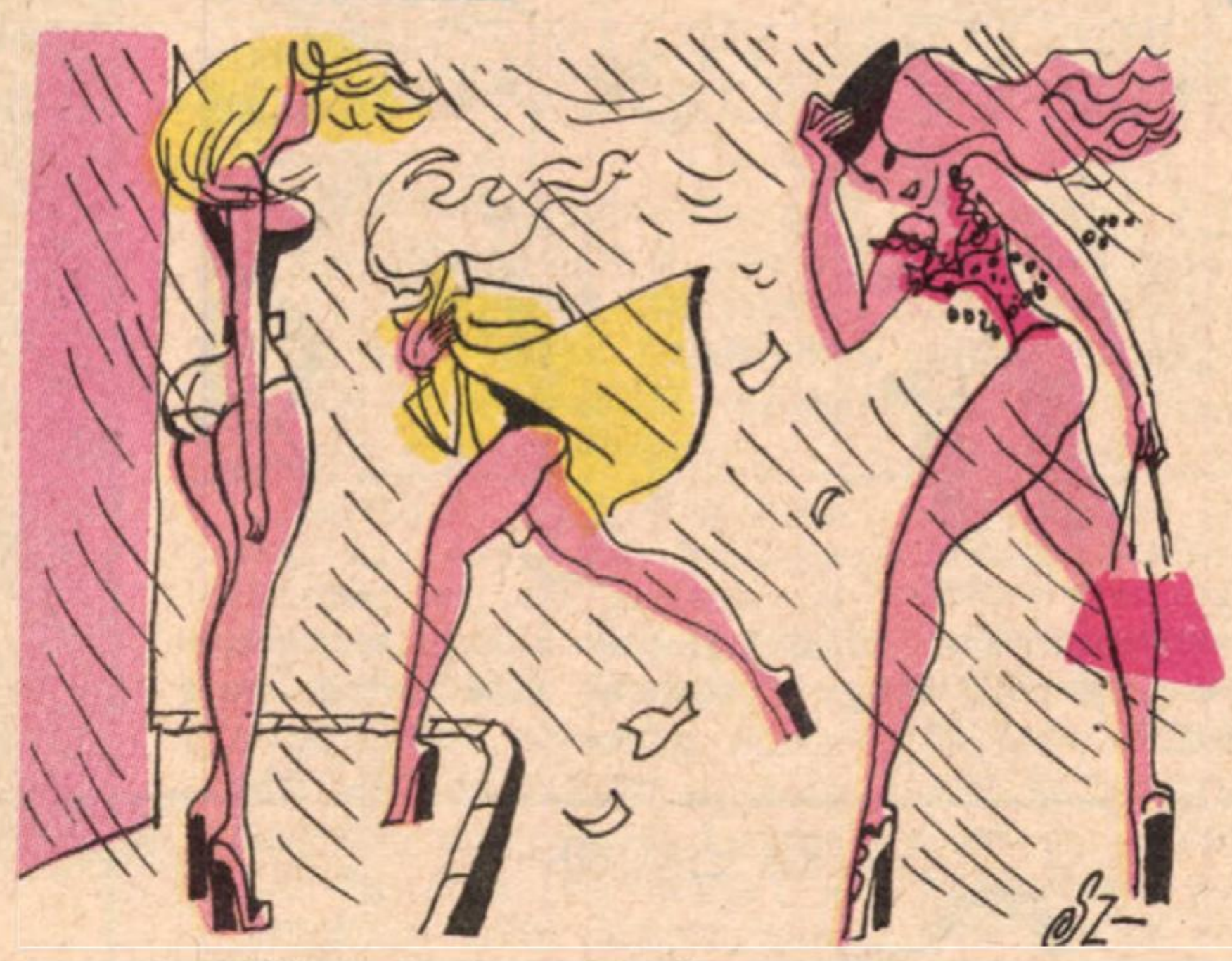

– Abban, hogy ezek a lányok ne fáznának!

Sajdik Ferenc:

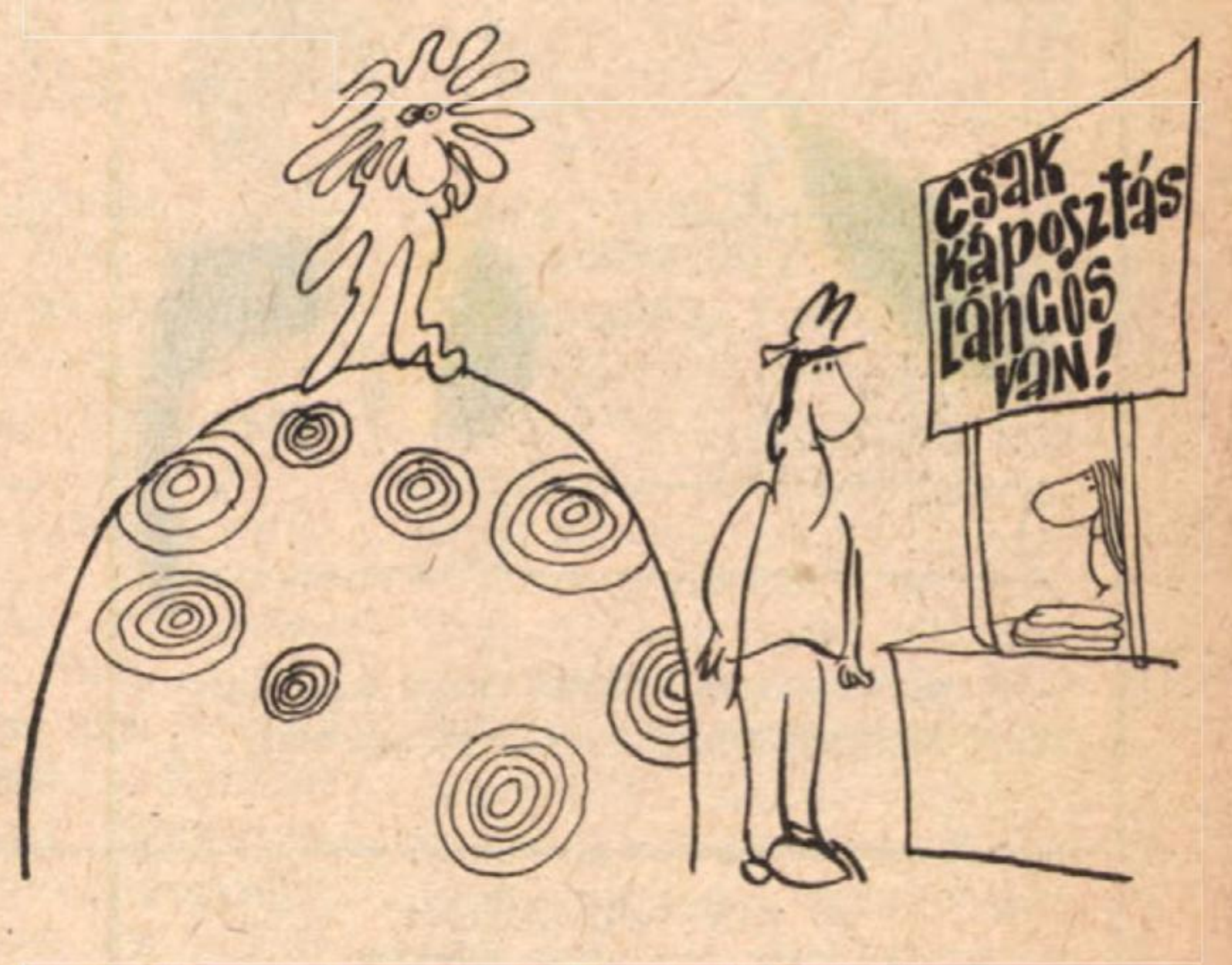
csak káposztás lángos van!

– Abban, hogy a Marson keletkezhet-e szerves élet és hogy a káposztás lángos jobb, mint a sima lángos...

Erdei Sándor:

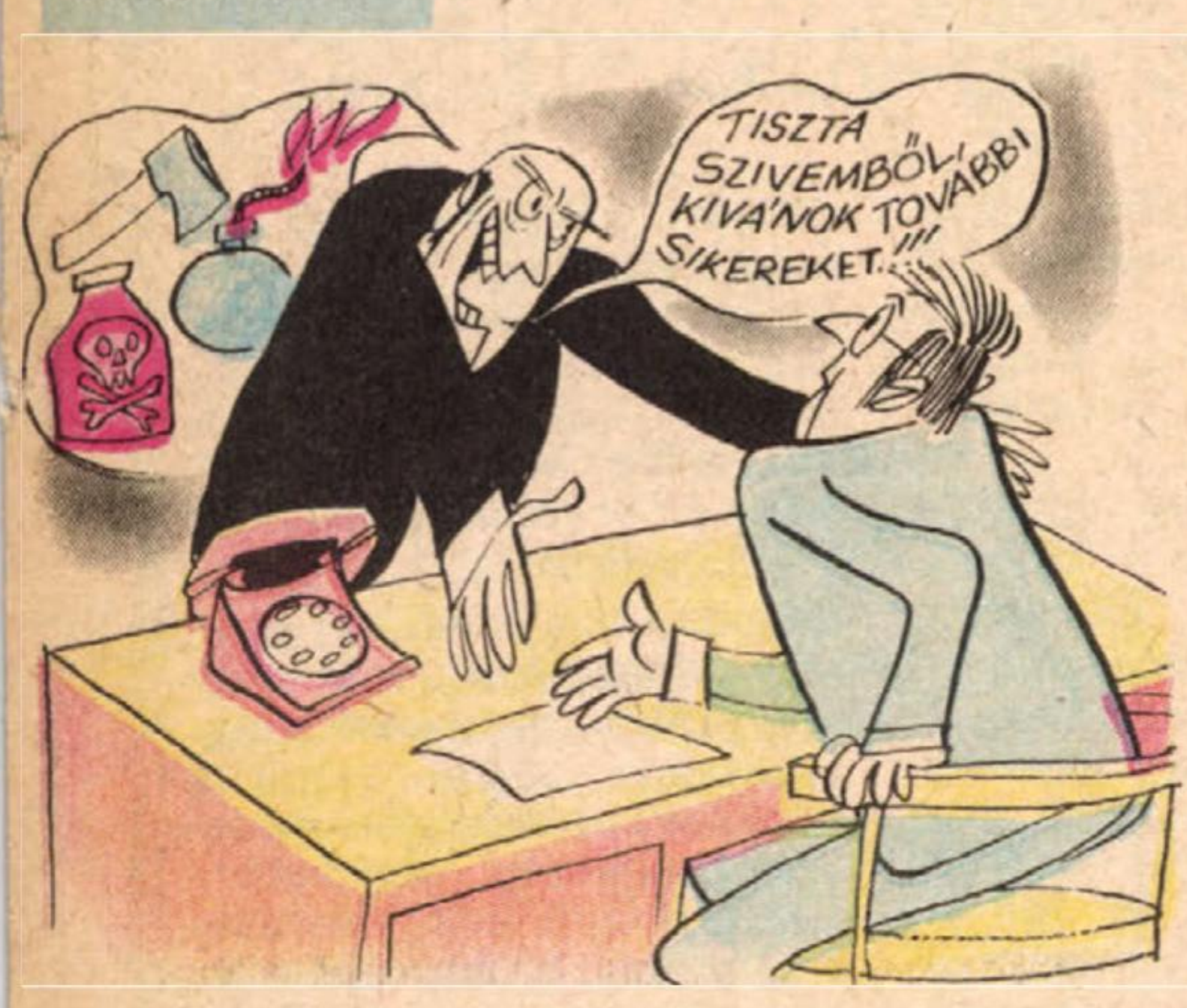
TISZTA SZIVEMBŐL KIVÁNOK TOVÁBBI SIKEREKET!!!

– Egy-egy őszinte gratulációban...

Brenner György:

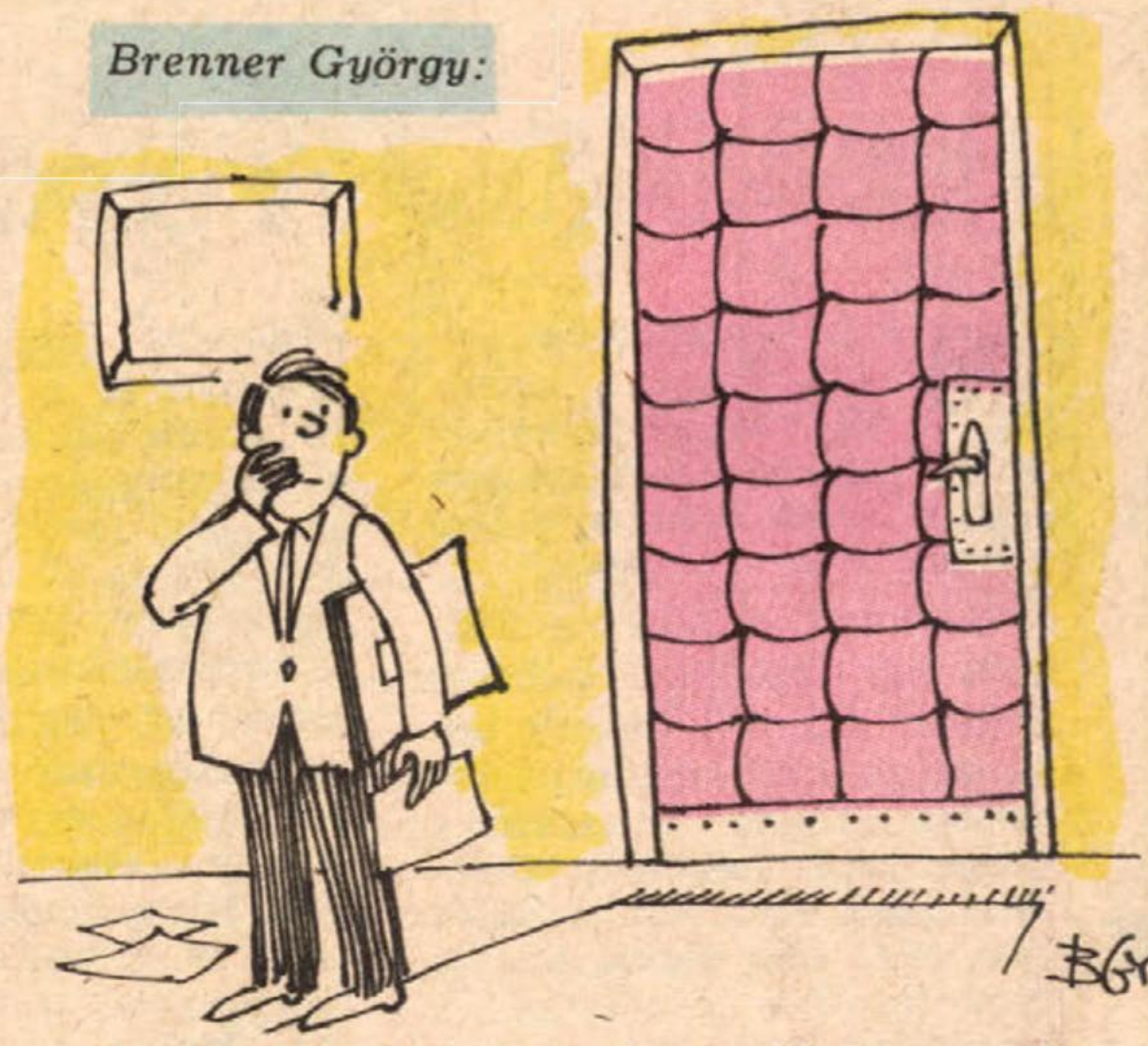

– Az emlékezőtehetségemben. Jól megmondtam a magamét, vagy csak akartam...?

Barát József:

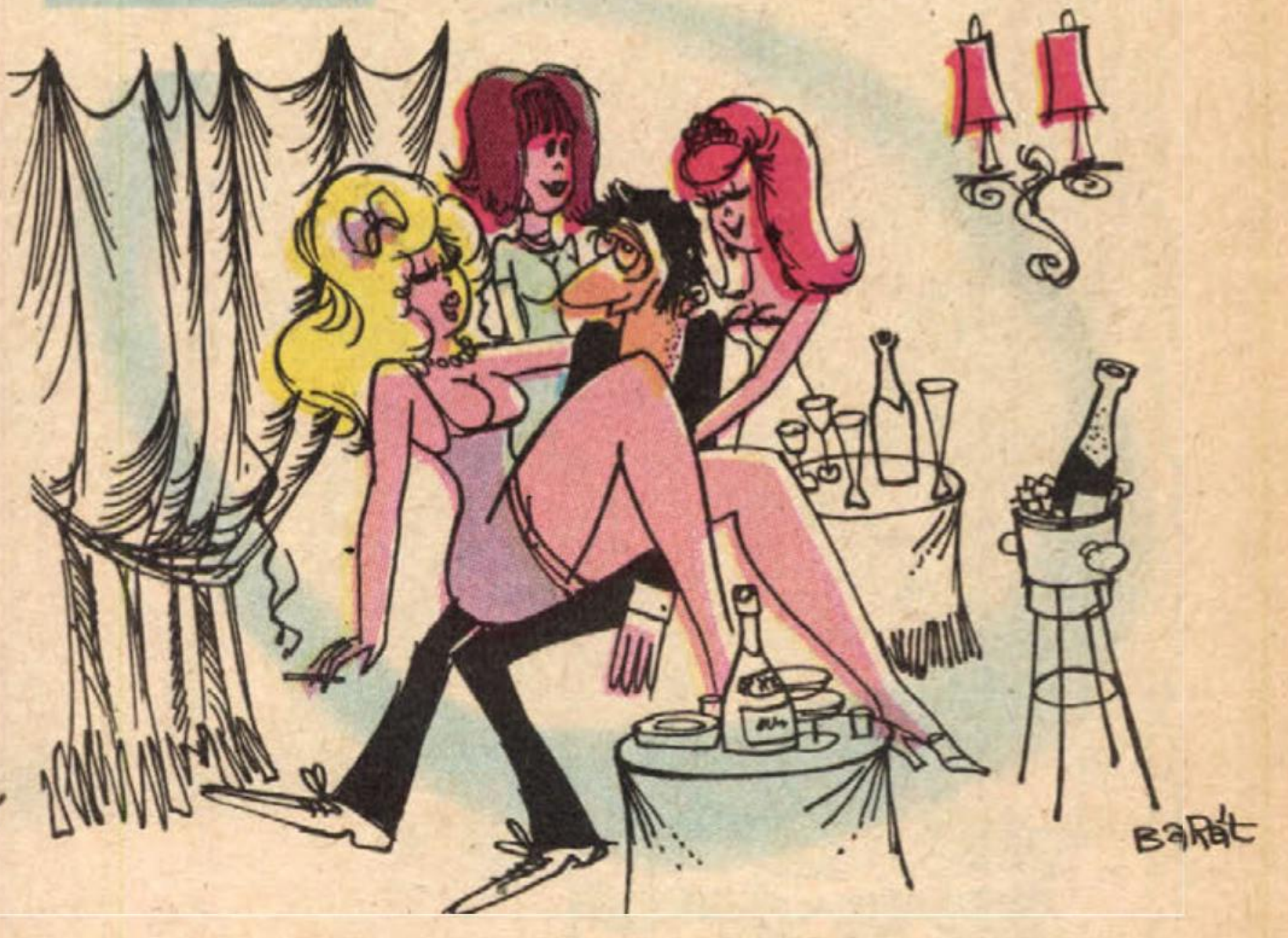

– Abban, hogy: a jóból is megárt a sok...

ÖNNEK HOGYAN NEM SIKERÜLT?

A lapokban újabban sok a karrier-történet. Pedig a szegény újságolvasót csak bosszantják az efféle írásművek. Rágja a máját az irigység, hogy mások milyen sokra vitték, míg ő...

Ellensúlyozásképp sorozatot kezdek a sikertelenekről. Íme:

A FELTALÁLÓ

Tágas, fehérre meszelt helyiség, körös-körül, a mennyezetig érő polcokon mindenféle vegyszerek, reagensek és katalizátorok, lombikok, görebek, az asztalon vibrátorok, centrifugák, oszcillográfok, periszkópok, szakkönyvek, szakfolyóiratok.

Ebben a tudományos környezetben egy magas homlokú, hófehér hajú, élénk tekintetű férfiú járkál csendben, föl-alá. Otthonosan s ugyanakkor elmélyülten. Szinte el sem hiszi az ember, hogy ez a férfiú soha életében nem talált fel semmit, akkora micsodát sem, mint a kisujjam.

— Pedig ez a pillanatnyi igazság — tárja szét karját —, jóllehet még azt se mondhatom, hogy elapróztam tehetségemet, szétforgácsoltam erőimet. Nem, én kezdettől fogva, tehát immáron 47 esztendeje egyazon probléma, a mesterséges székelykáposzta előállításán fáradozom. De hol a káposzta, hol a székely nem sikerül...

A SPORTOLÓ

— Ön tízpróbázó, ugye?

— Tavaly az voltam. Tíz különböző sportágban próbálkoztam. Az idén húszpróbás leszek, hátha így inkább beüt egy, a nagy számok törvénye alapján.

— Mihez érez leginkább tehetséget?

— Leginkább semmihez. Még tán a labdarúgásról gondoltam, hogy van hozzá érzékem, de amikor állítólag számításba vettek a válogatottnál, beláttam, hogy másutt kell szerencsét próbálnom.

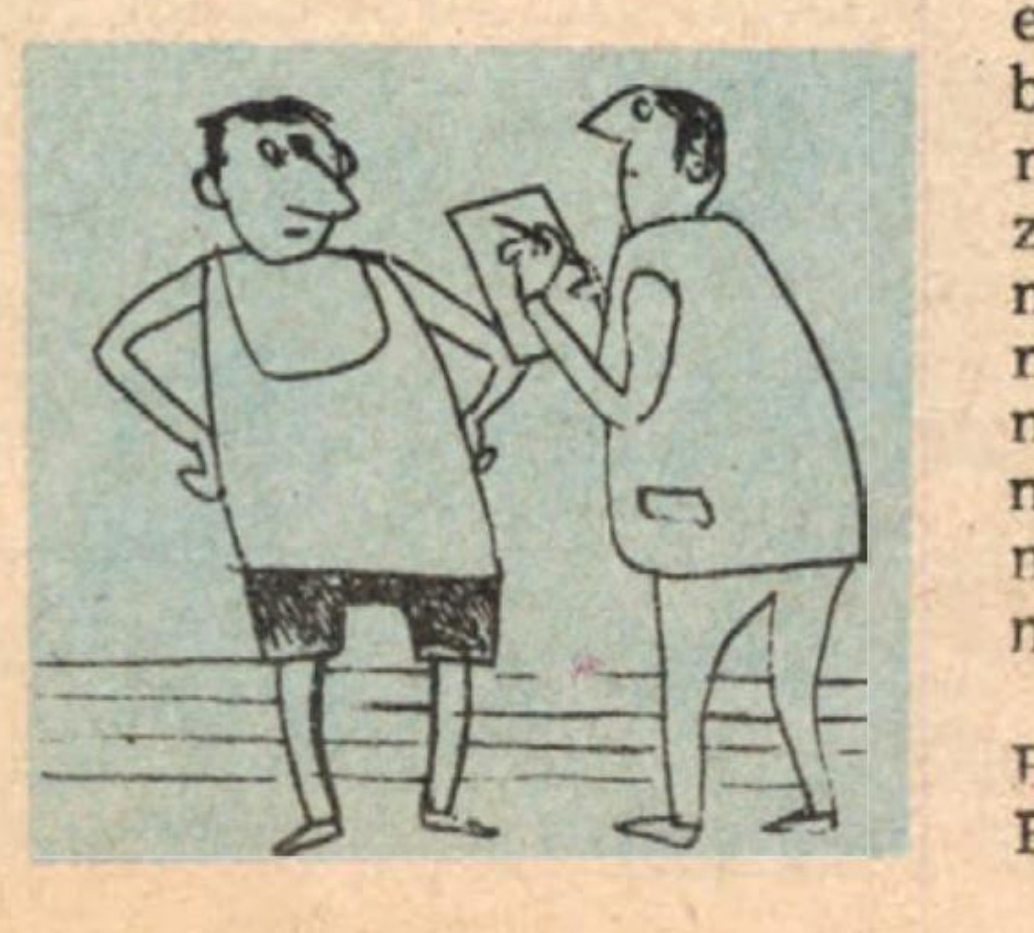

— Mi lehet a kudarcainak oka?

— Gondolom, satnya testalkatom és hallatlan ügyetlenségem mellett gyakori egyensúlyi zavaraim, kettőslátásom, abszolút lúdtalpam is hozzájárul a sikertelenséghez. Valamint gyenge jellemem, a szurkolók részvétlensége, a sportújságírók hozzá nem értése. Ráadásul a magánéletben is vannak átmeneti problémáim.

— Éspedig?

— Ritkán tudom megállni, hogy át ne menjek az egyik kocsmából a másik kocsmába.

A ZENÉSZ

Egyszerű, szerény, könnyen zavarba jövő fiatalember, diónyi fejjel, rozmár bajusszal, Tyukodi pajtásnak öltözve. Nehéz elképzelni róla, hogy csak az elmúlt hónapban hány helyen nem lépett fel, hány helyre nem hívták, hány kis és nagy lemeze nem jelent meg, ki mindenki nem kínált szerződést neki!

— Metropolitén, Szkála, Bejrúti Játszmák, Gipsz Páva — sorolja —, hogy csak a legfontosabbakat említsem. De nem léptem fel a berlini Stácoperben sem, sem nem itthon, a Fővárosi Kabaréban. Így hát csak itthon gyakorlok egy mellékhelyiségben, a főhelyiségben a szüleim nem engedik.

— Min játszik?

— Ukulelén, néha Siófokon, ha lejutok stoppal.

— Hol tanult muzsikálni?

— Nekem nem kell tanulni, én csak ránézek egy hegedűre, már fújom is.

— Egy intim kérdés: nem terhes önnek olykor a népszerűség teljes hiánya? Nem kellemetlen, hogy úgyszólván lépten-nyomon senki sem kér öntől fényképet, autogramot, találkát, hogy senki sem figyel fel magára?

Beletörődően vonja meg a vállát.

— Idővel meg lehet szokni. De azért legtöbbször, ha kimegyek az utcára, akkor felteszek egy maxi-napszemüveget, akkor én sem látom, hogy engem nem néznek.

Kürti András

ÜNNEPI KÖNYVHÉT

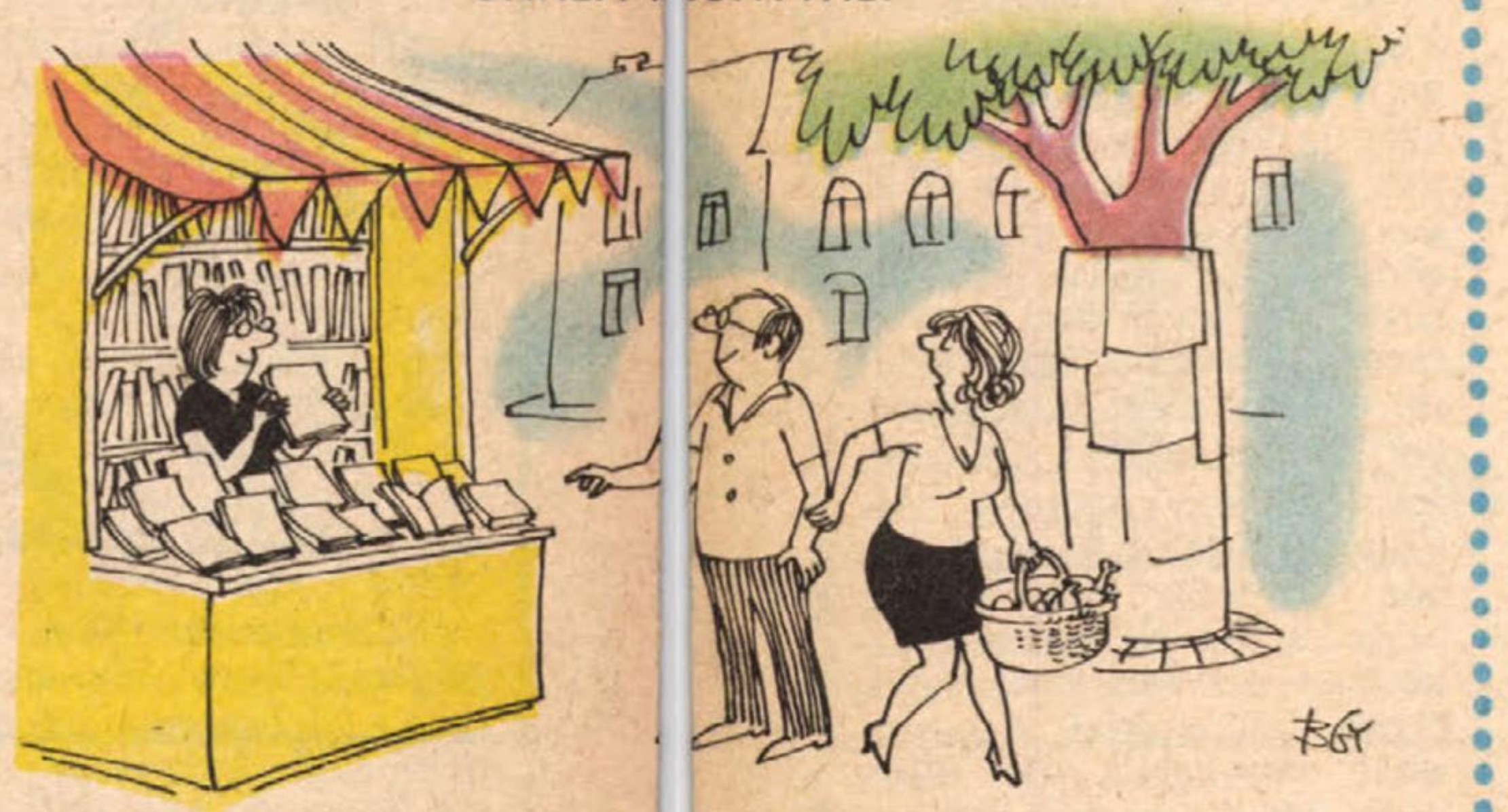

– Gyere onnan! Ha sikerkönyv, úgyis adják a tévében.

KOMPUTEREK KORA

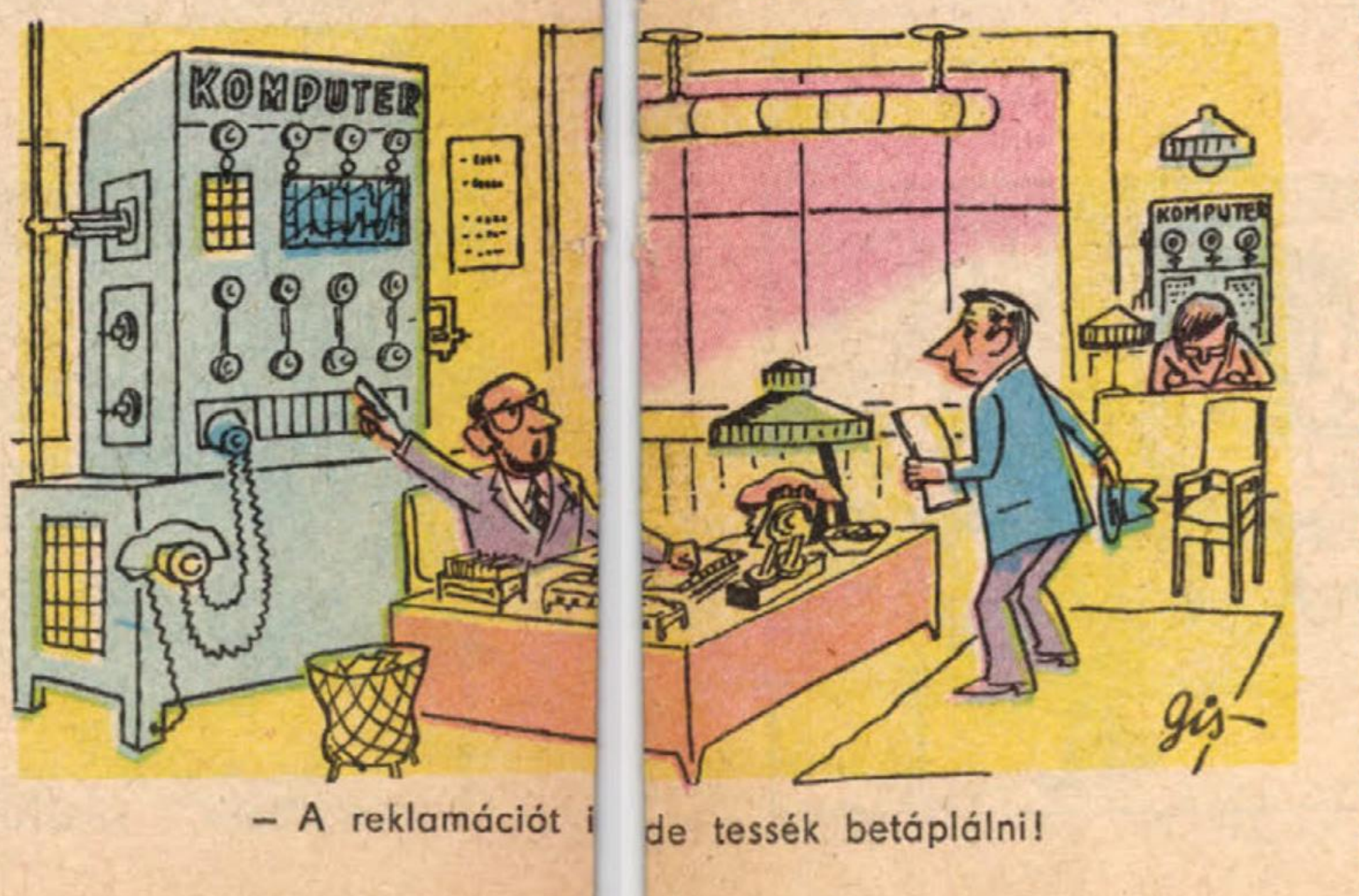

– A reklamációt ide tessék betáplálni!

Ketten beszélnek

①

— Vizet! Vizet! Gyorsan egy pohár vizet, mert elájulok!

— Itt van, tessék...

— Köszönöm...

— De most már árulja el, hogy mit olvasott az újságban, ami enynyire feldúlta?

— Ezt az érdekes riportot a Népszabadságban, ami két lelkes győri pszichológus munkásságáról, „lelki segélyszolgálatáról" mesél el érdekes eseteket. Milyen nagy dolog a tudomány!

— Mire jöttek rá a pszichológusok?

— Majd a maga füle is kétfelé áll, ha meghallja! Ide figyeljen, felolvasom. „Egy negyvenkét éves nő korán özveggyé vált s együtt élt idős édesanyjával és felnőtt lányával. Meghitt, kiegyensúlyozott családi körben élt és mégis mind tűrhetetlenebbé vált a magányérzése. Maga előtt sem, mások előtt sem merte ilyen nyíltan megfogalmazni, de a vizsgálat kiderítette, hogy ennek az egészséges és még fiatal nőnek az életéből egy férfi szeretete, ragaszkodása, tartós társasága hiányzik."

— Ne mondja! Hogyan tudták ezt kideríteni? Hogyan tudtak rájönni arra, hogy ennek a negyvenkét éves özvegy nőnek az életéből nem egy harmadik nő hiányzik, hanem egy férfi?

— Bizonyára valami csodálatos műszerrel, esetleg komputerrel, ki tudja? Hát nem bámulatos?

— Na és? Mi történt aztán az özveggyel? Olvassa tovább!

— „A szakemberek ösztökélésére végül is hajlandó volt elmenni a magányosok klubjába. Azóta köszönő telefonnal jelezte: már nincs egyedül."

— Nahát! Fantasztikus! Adja vissza a poharat, mert én is elájulok.

②

— Uram, mind a magam, mind családom nevében kívánok önnek és ifjú feleségének sok boldogságot! Egészséget! Gyermekáldást!

— Nagyon köszönöm, de tárgytalan. Talán bizony nem tudja, hogy a házasságomból semmi sem lett?

— Nem tudtam. Fogadja részvétem. Mi történt?

— Mindennek a Nők Lapja az oka...

— Ne vicceljen. Ez a népszerű hetilap?

— Igen. Nézze csak... Én évekig vívódtam, hogy megnősüljek-e vagy sem. Olyan sok rossz házasságról hall az ember, ugye? Megismertem azonban Mancikát, ezt a csinos és vonzó leányt, megszerettem és elhatároztam, hogy lesz ami lesz, megházasodom.

— Ennyit eddig is tudtam. És?

— Már kitűztük az esküvőnk napját, amikor a fogorvosom várószobájában a kezembe került a Nők Lapja. És mit látok benne többek között? Egy pályázatot, aminek az a címe: „Sikeres házasságok". Ettől megrémültem.

— Ettől?

— Ettől, igen. Mert ha azt olvasom, hogy „sikeres szívátültetések" vagy teszem azt „sikeres Himalája-túrák" — abban semmi feltűnőt nem találok. Ellenben, ha egy sikeres házassággal pályadíjat lehet nyerni, az nagyon gyanús. Akkor több a sikertelen házasság, mint gondoltam. Ilyen körülmények között túl nagy a kockázat. Visszaléptem. Majd megnősülök akkor, ha valamelyik lapban a nem-sikerült házasságok lesznek az érdekesek.

— És mit szólt ehhez Mancika? Persze, bőgött.

— Ugyan. Azt hiszem, még örült is neki. Élünk tovább bagóhiten.

(t.)

KEVÉS A FÜRDŐ FÉRŐHELYE

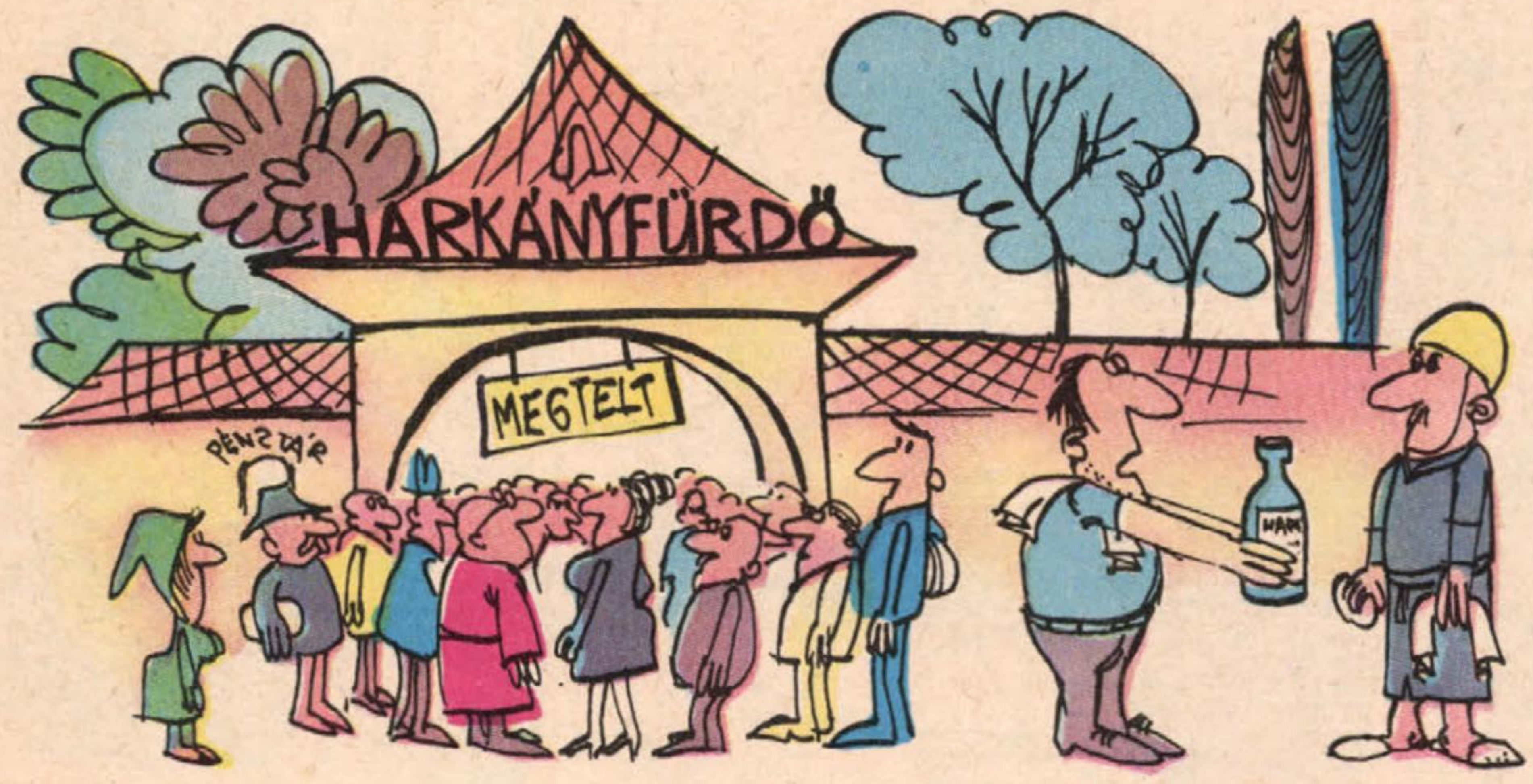

– Aki már nem fér be, az kap egy üveg harkányi vizet.

EGYELŐRE MEGOLDATLAN A FÜRDŐVENDÉGEK ÉTTERMI ELLÁTÁSA

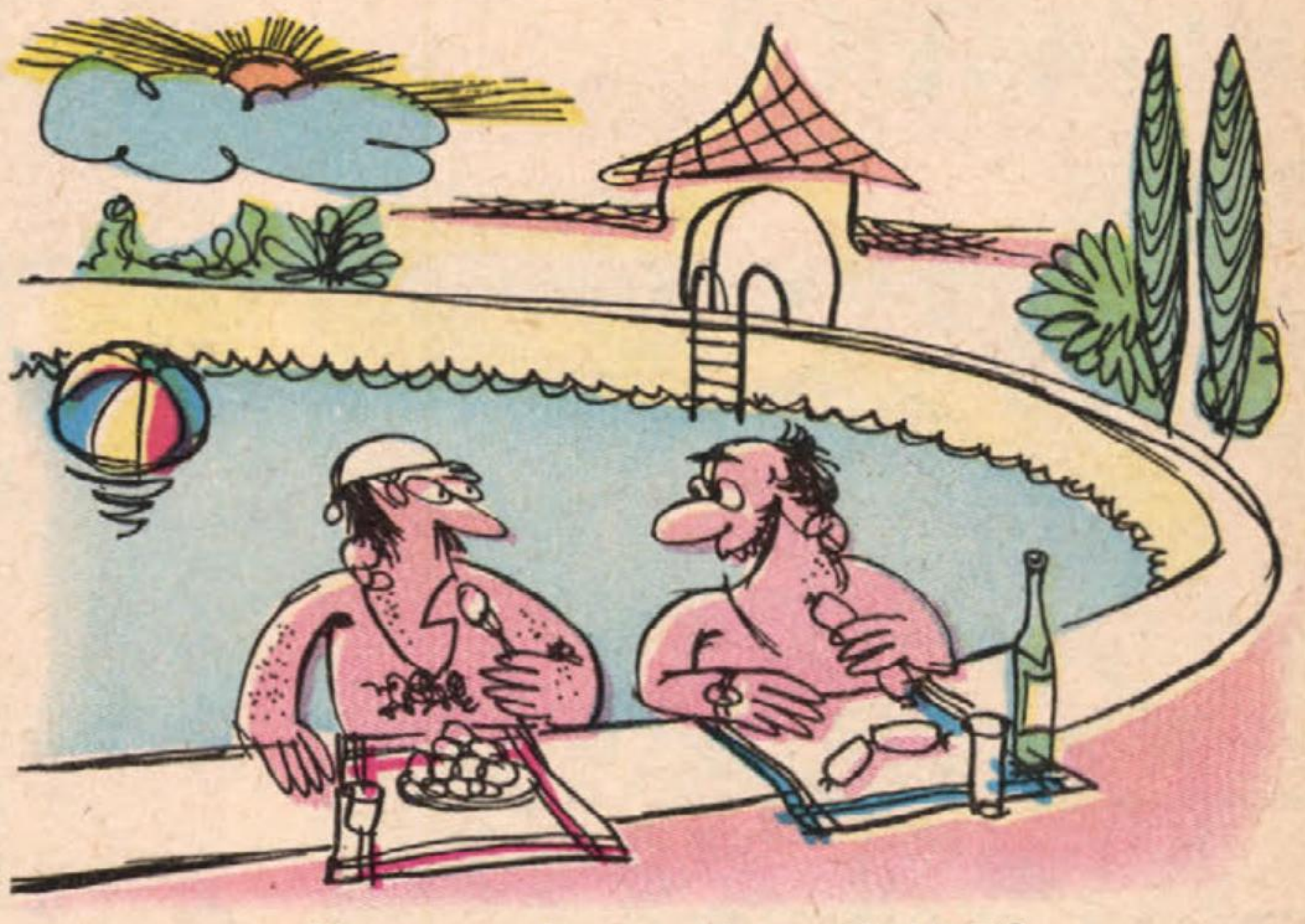

– Nincs egy kis mustárja véletlenül?

MEGLEPETÉS

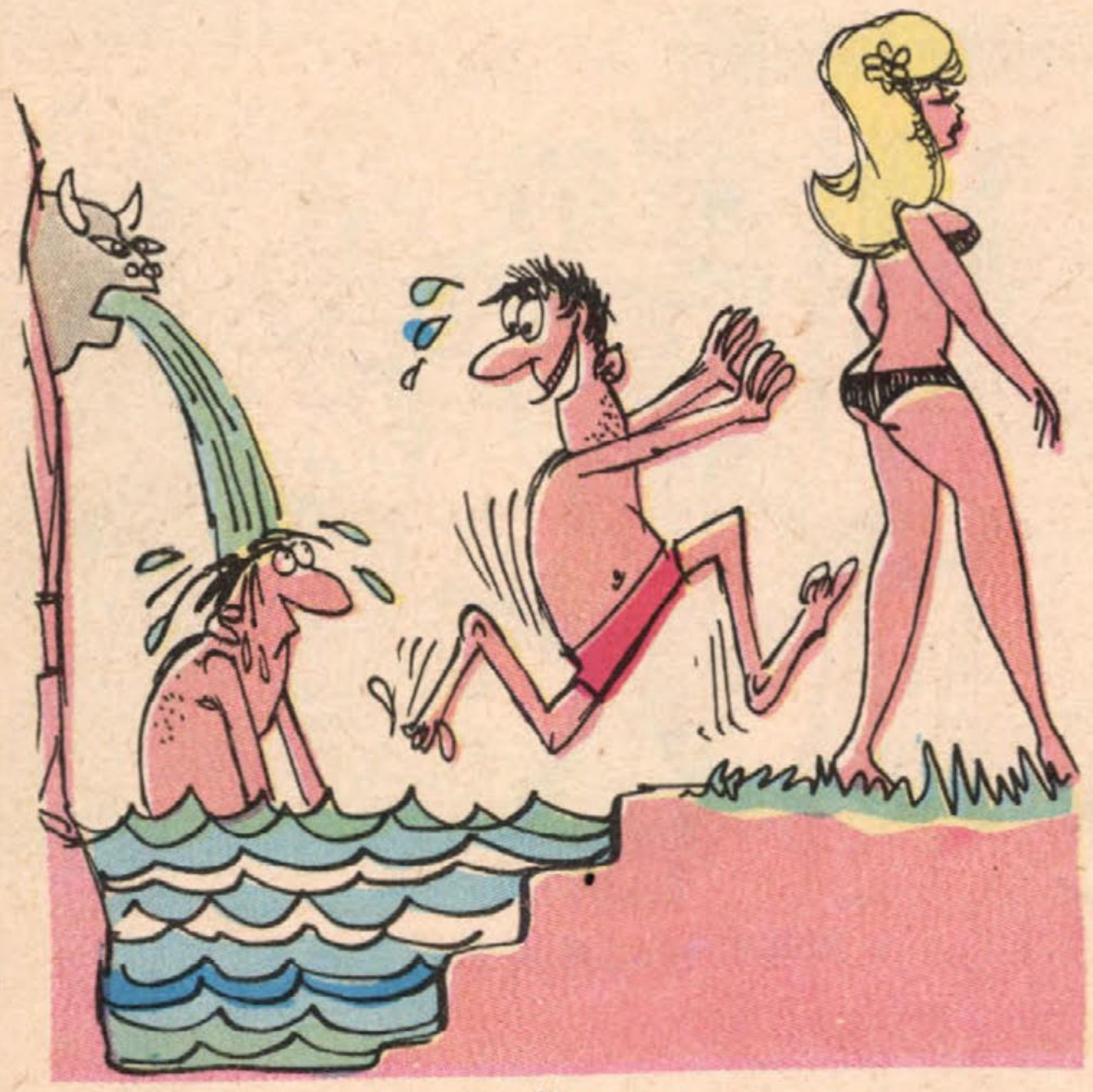

– Azért ilyen gyógyulásra nem számítottam...

ELSZIVÁROG A HÁROM ÉVE ÉPÜLT TAROLÓMEDENCE VIZE

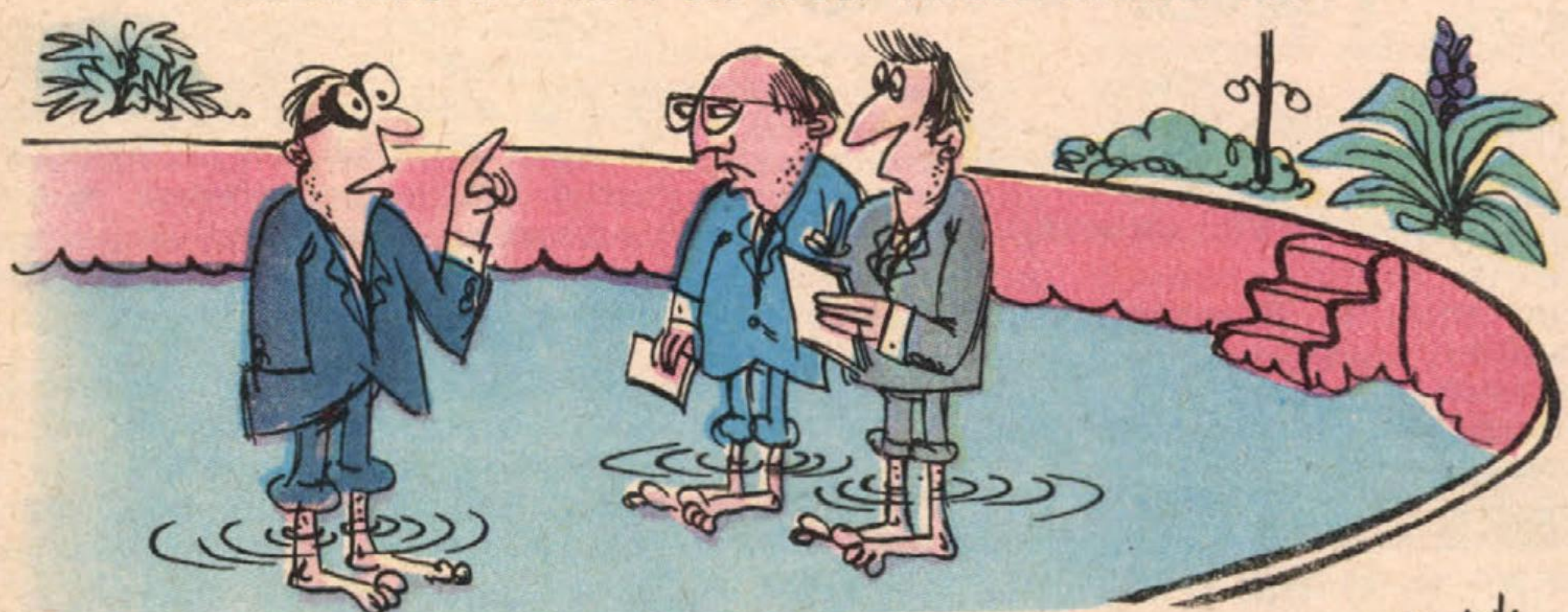

– Tudják, ez olyan, mint amikor a fürdőkádból kihúzzák a dugót.

RADVÁNYI BARNA és BARÁT JÓZSEF riportja:

HARKÁNYFÜRDŐI ANZIKSZ

Másfél évszázada annak, hogy a krónikás szép szavaival élve: *„Harkányi helységen alul a berek mellett, meleg víznek érjére akattak.”*

Harkány csodálatos kincsét egy fájóslábú kubikos fedezte fel, aki dagadt bokáját az épülő csatorna vízében áztatta. S mivel a szegényebb népréteg körében igen sok volt a fájós láb, kéz, meg derék, hamar híre futott a „csodának”, s napjában négy-ötszáz ember is használta az ingyen fürdőt. Na nem sokáig, mert az uradalmi tiszttartóság is megszimatolta ebben az üzletet, és *„kezdette az ereket azon összve szorítani és a feneketlen kádokkal felemelni, elrekeszteni és a fürdőhöz járó személyeknek valamely alkalmatosságokra deszkából kis fürdő kamarákat felállítani...”*

Harkány tavaly egymillióháromszázezer embert látott vendégül. Ez csaknem négyezer fürdőző naponta. Sok ez, vagy kevés? Ahogy vesszük. Nyáron sok, télen kevés. Mert milyen is a kedves vendég? Szeszélyes, mint az időjárás. Meleg nyári vasárnapokon annyian jönnek, hogy kétszer ekkora hely sem lenne elég nekik. Télen pedig konganak a medencék az ürességtől. A fürdőigazgatóság szeretné rászoktatni a téli fürdőzésre az embereket, amihez persze több fedett medence kellene. Egy nagy előnye van a vendég számára a téli strandolásnak: ilyenkor jut elegendő ételből és italból, míg nyáron ezt nem igen lehet elmondani.

A már említett krónikából kitűnik az is, hogy a gyógyvíz záptojás illatában a kocsmárosok és kucsébérek is megszagolták a jó lehetőséget, azt, hogy a melegvíz forrása egyben pénzforrás is, odasereglettek hát nagy számban. Úgy látszik, nagyon hirtelen akartak meggazdagodni az üzleten, mert az 1824. évi megyei esküdti jelentés szerint egy hites bizottság *„Harkányi fürdőkben a boros edényeket a Nemes Vármegye Ittzéjével megpróbálván azokat mind hamisaknak találta és el-foglalta légyen”.*

Könnyűszerrel meggazdagodna ma is az, aki nyári vasárnapokon, úgy négy óra tájban, megjelenne egy rakomány hűsítő itallal a harkányi strandon. Ilyenkorra ugyanis már bezárnak a boltok, mert rendszerint elfogy az árukészletük. Kicsi boltok ezek (a többségük egyszerű bódé), parányi a raktáruk, nem tudnak elég árut tárolni.

A strand melletti önkiszolgáló boltba betérve meglepő dolgot észleltünk. Valamennyi kosár ragyogott a tisztaságtól. A csoda okát is könnyen megfejtettük, mert láttuk a fehérköpenyes hölgyet is, aki vizes ruhával gondosan kitörölgette a kosarakat. Ilyen csodát Pesten ritkán lehet látni, már ezért is érdemes volt Harkányba elmenni. Igaz, mi egy csendes, kisforgalmú, kora tavaszi napon jártunk ott. Lehet, hogy a nyári csúcsforgalomban ott sem takarítják olyan műgonddal a bevásárló kosarakat. De télen igen! Még egy ok tehát arra, hogy télen járjunk Harkányba fürdőzni!

KULTÚRSZOMJ

Schwott Lajos rajzai

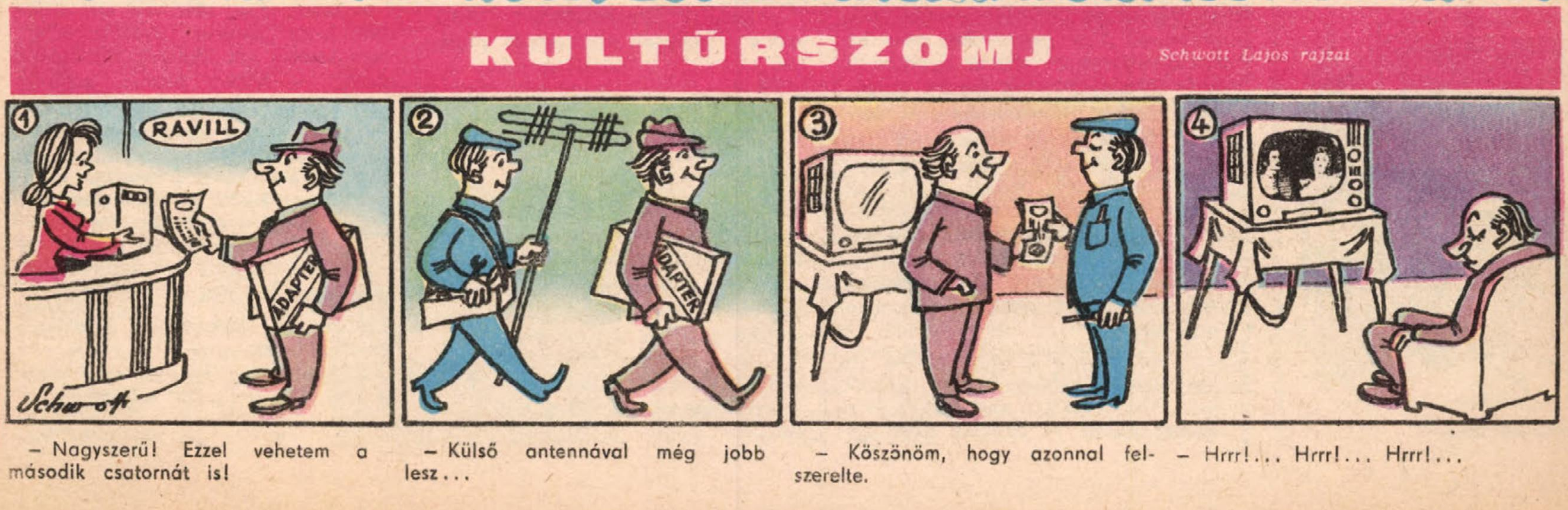

– Nagyszerű! Ezzel vehetem a második csatornát is!

– Külső antennával még jobb lesz...

– Köszönöm, hogy azonnal felszerelte.

– Hrrr!... Hrrr!... Hrrr!...

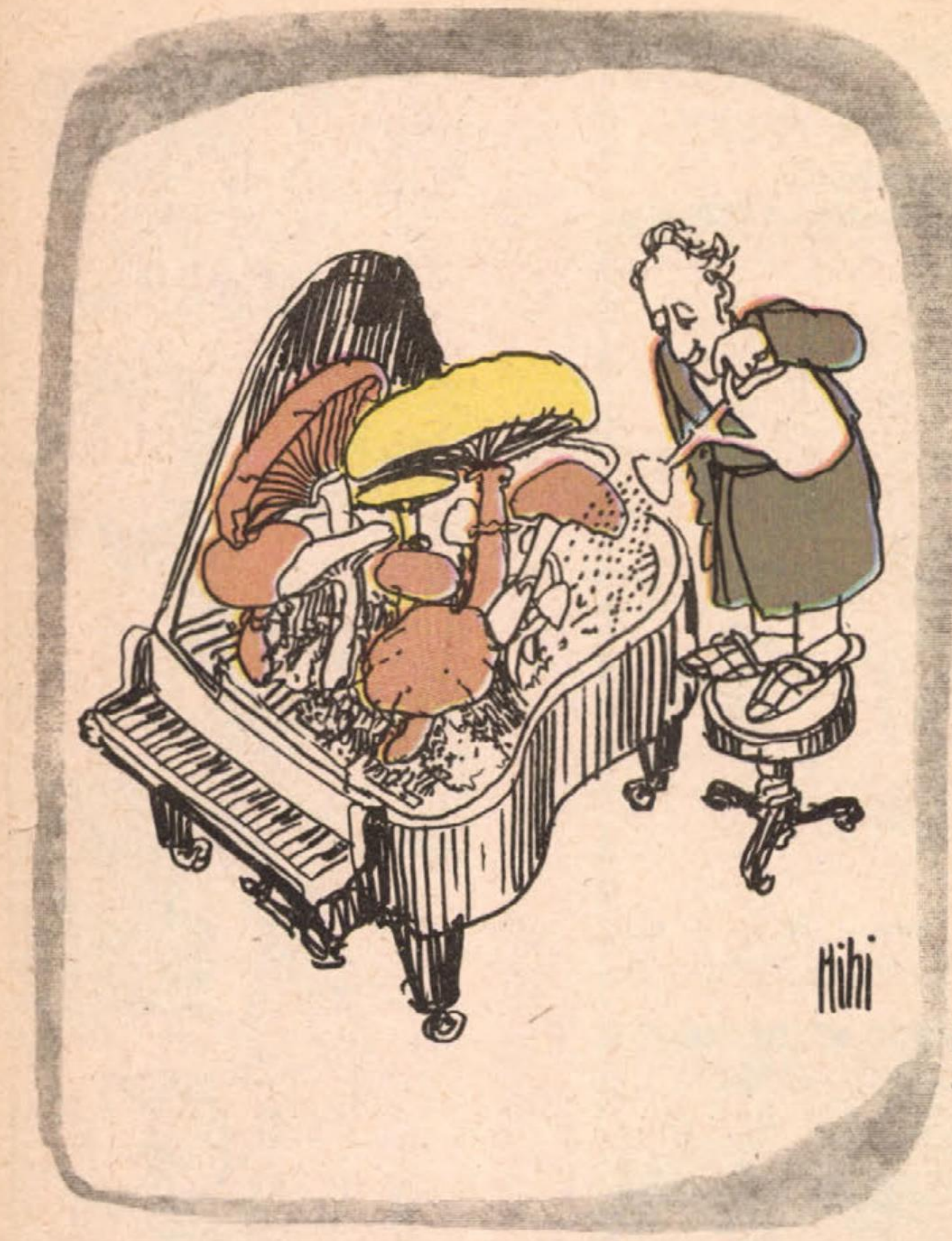

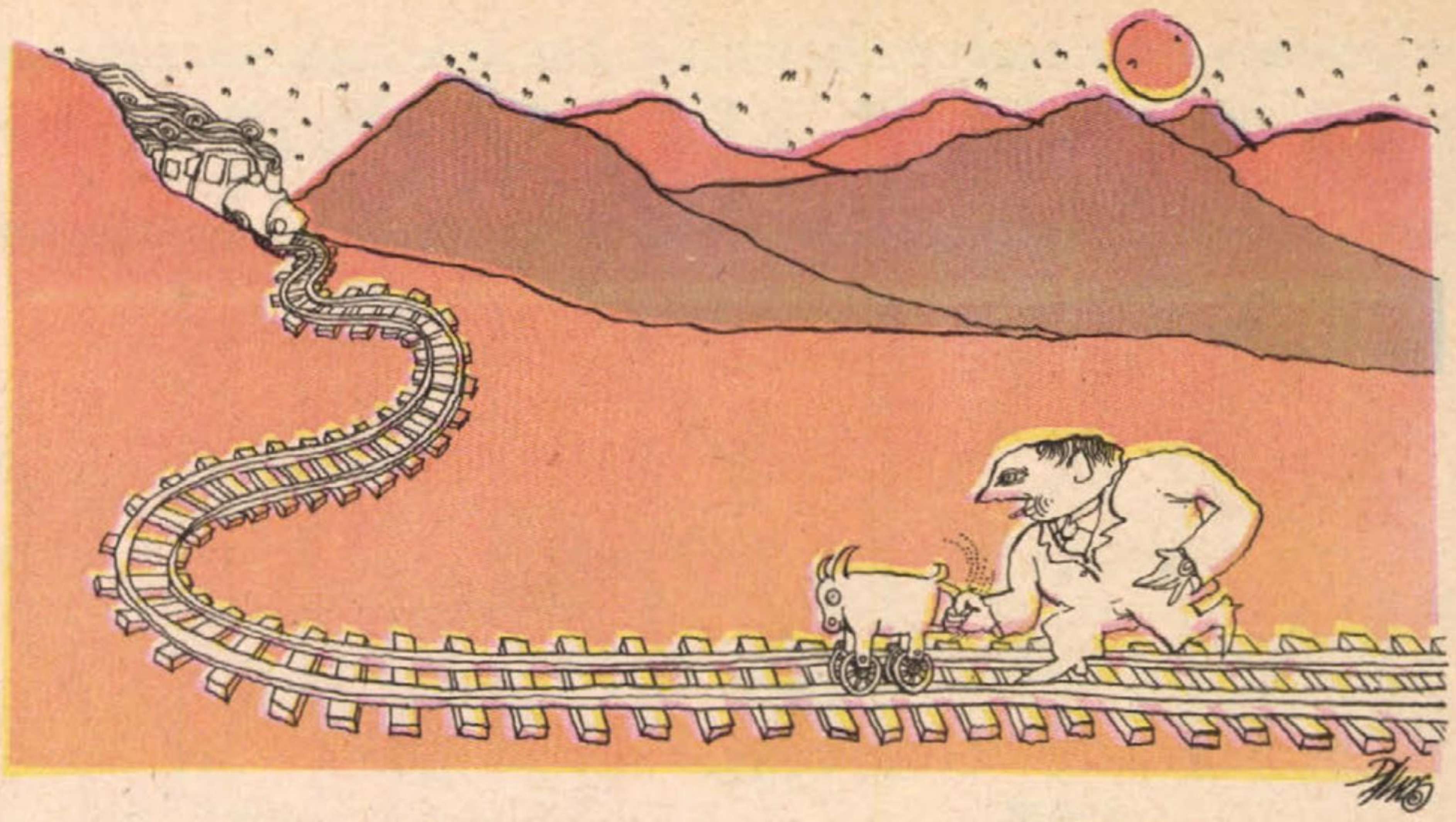

KISÉRLET

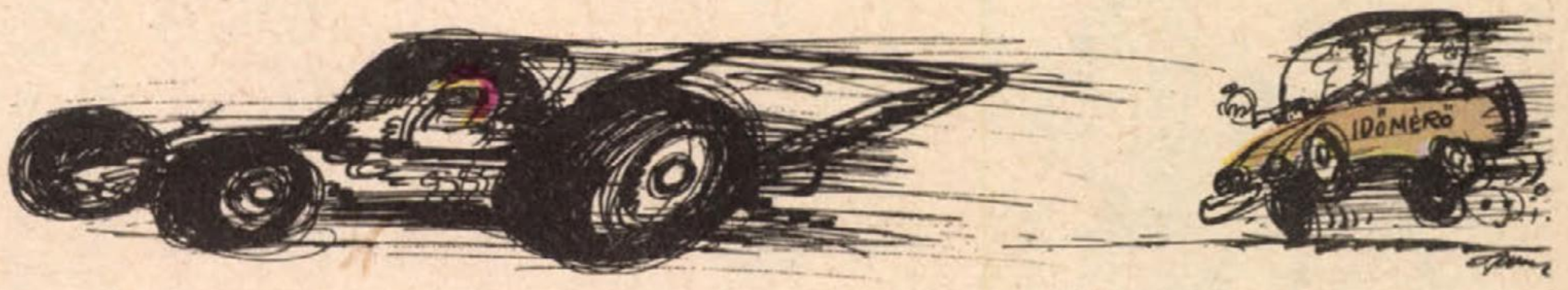

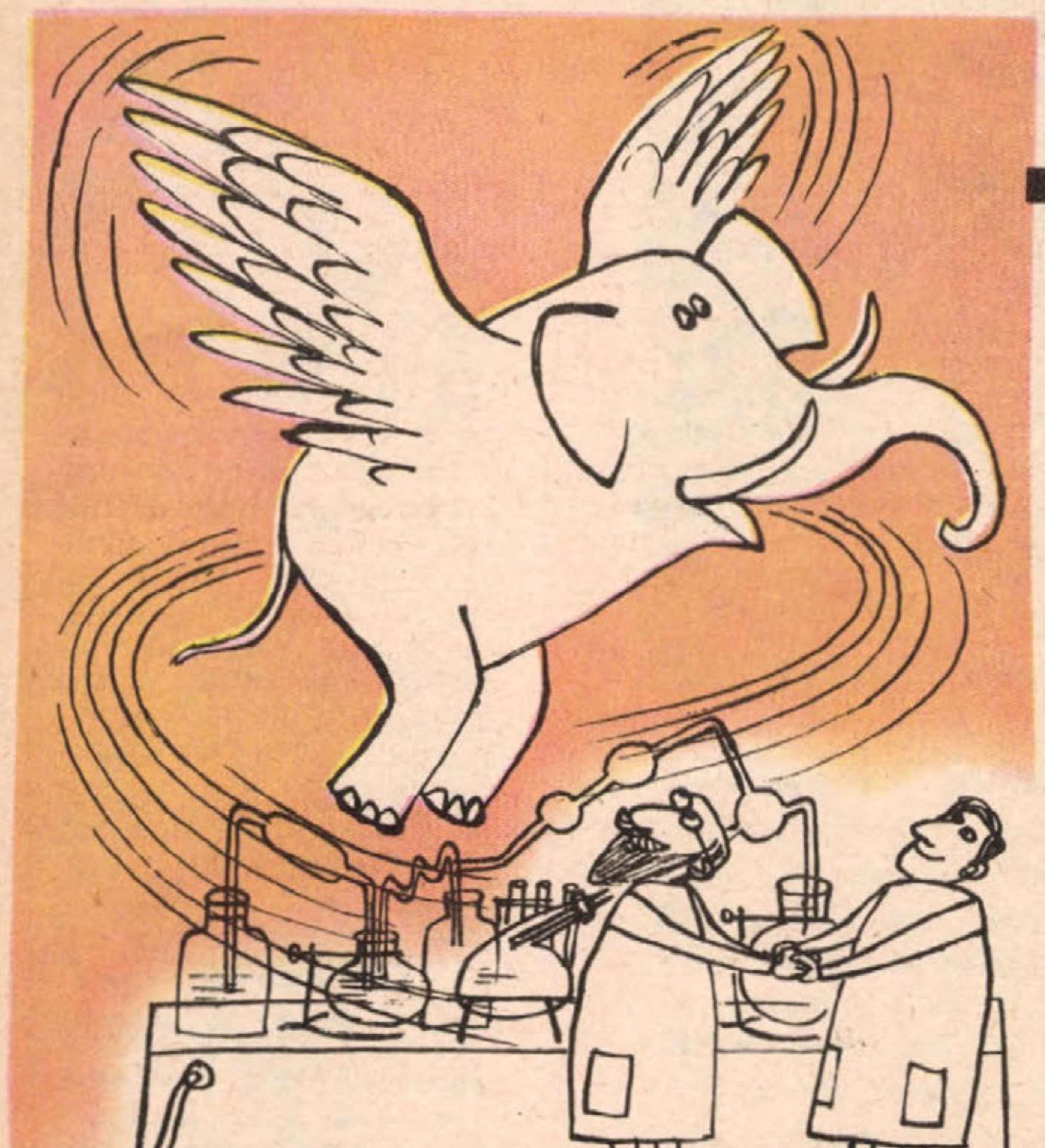

Hegedűs
Dallos
Sajdik
Várnai
Balázs-Piri
Szűr-Szabó
Tót

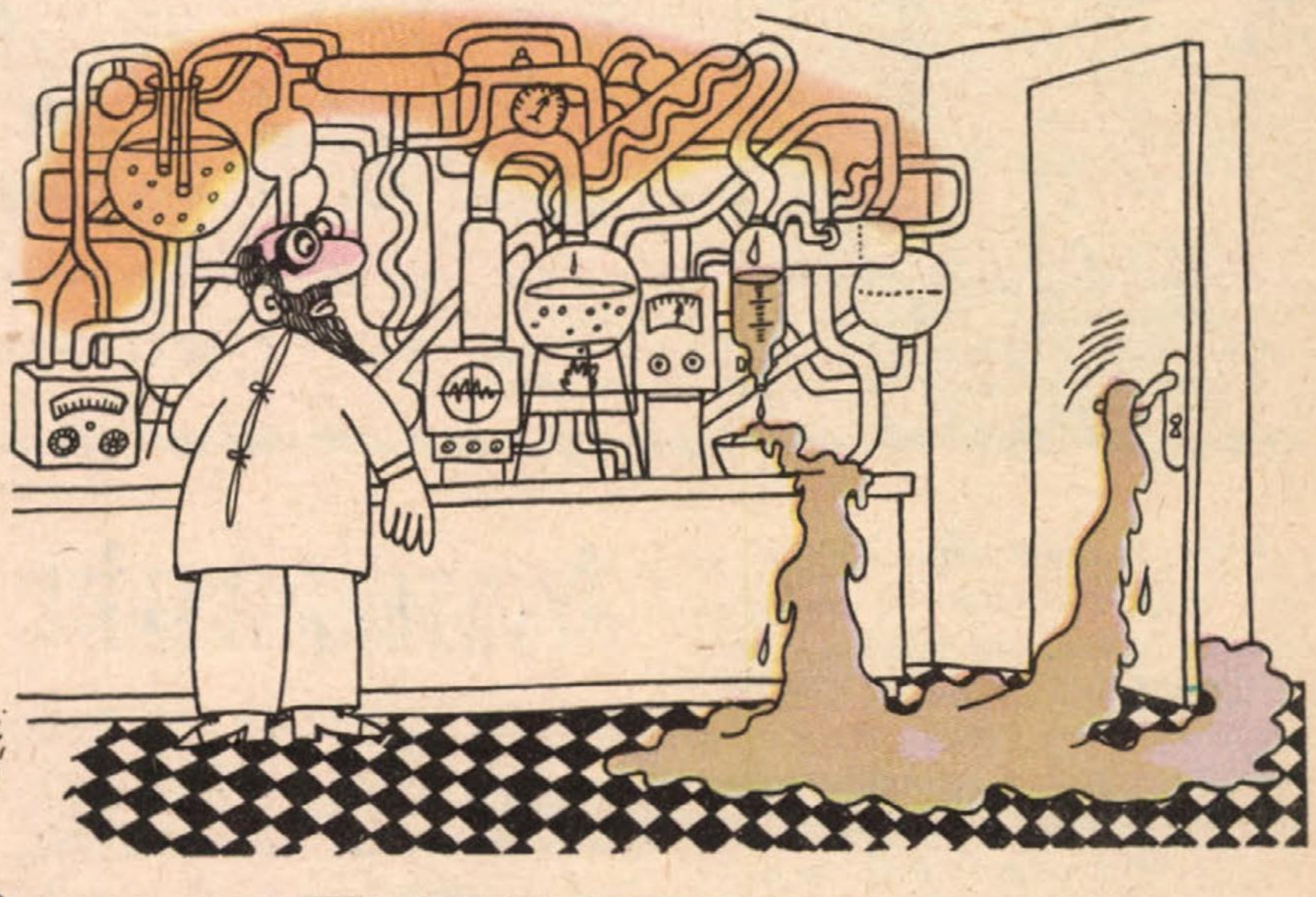

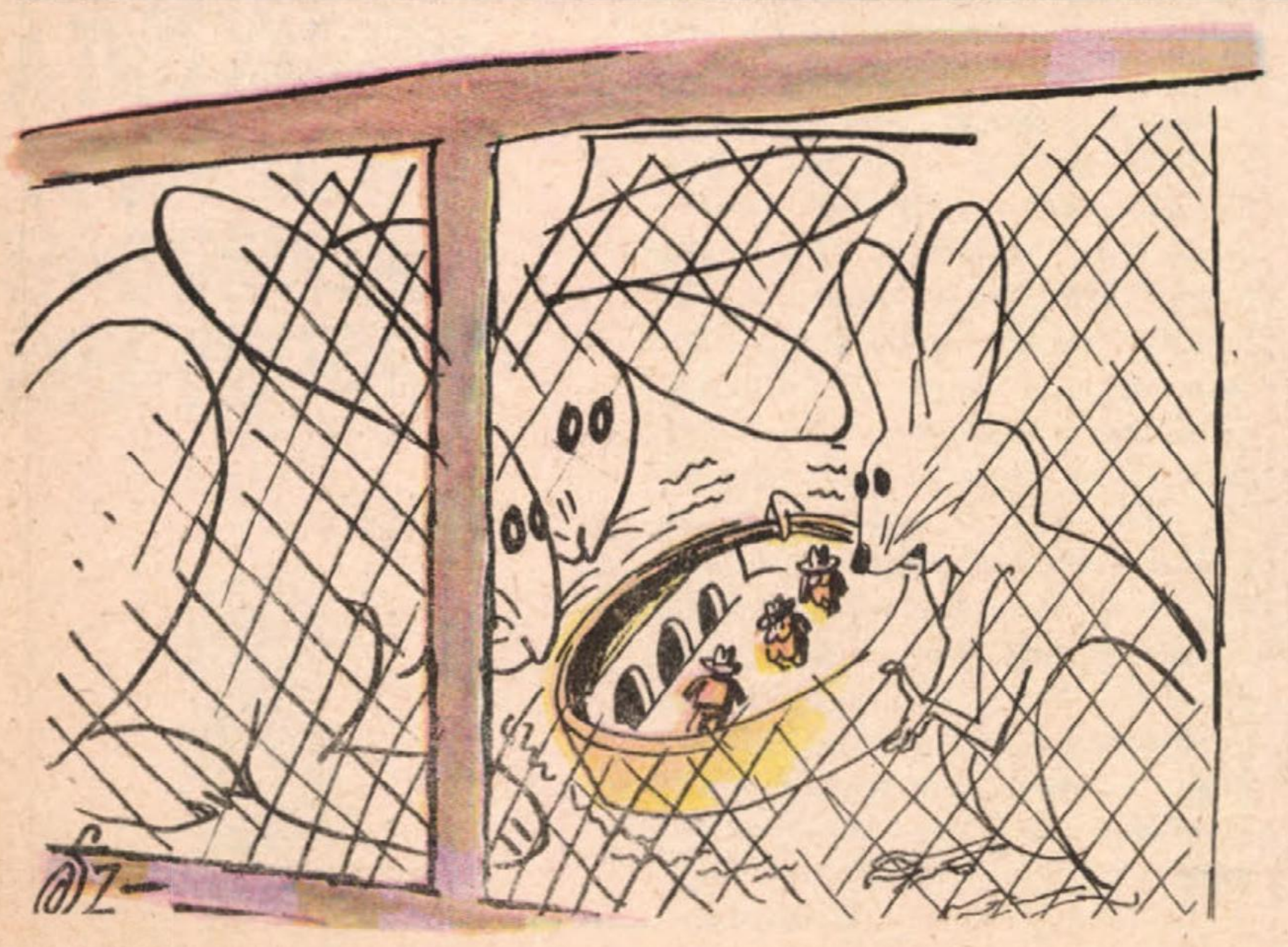

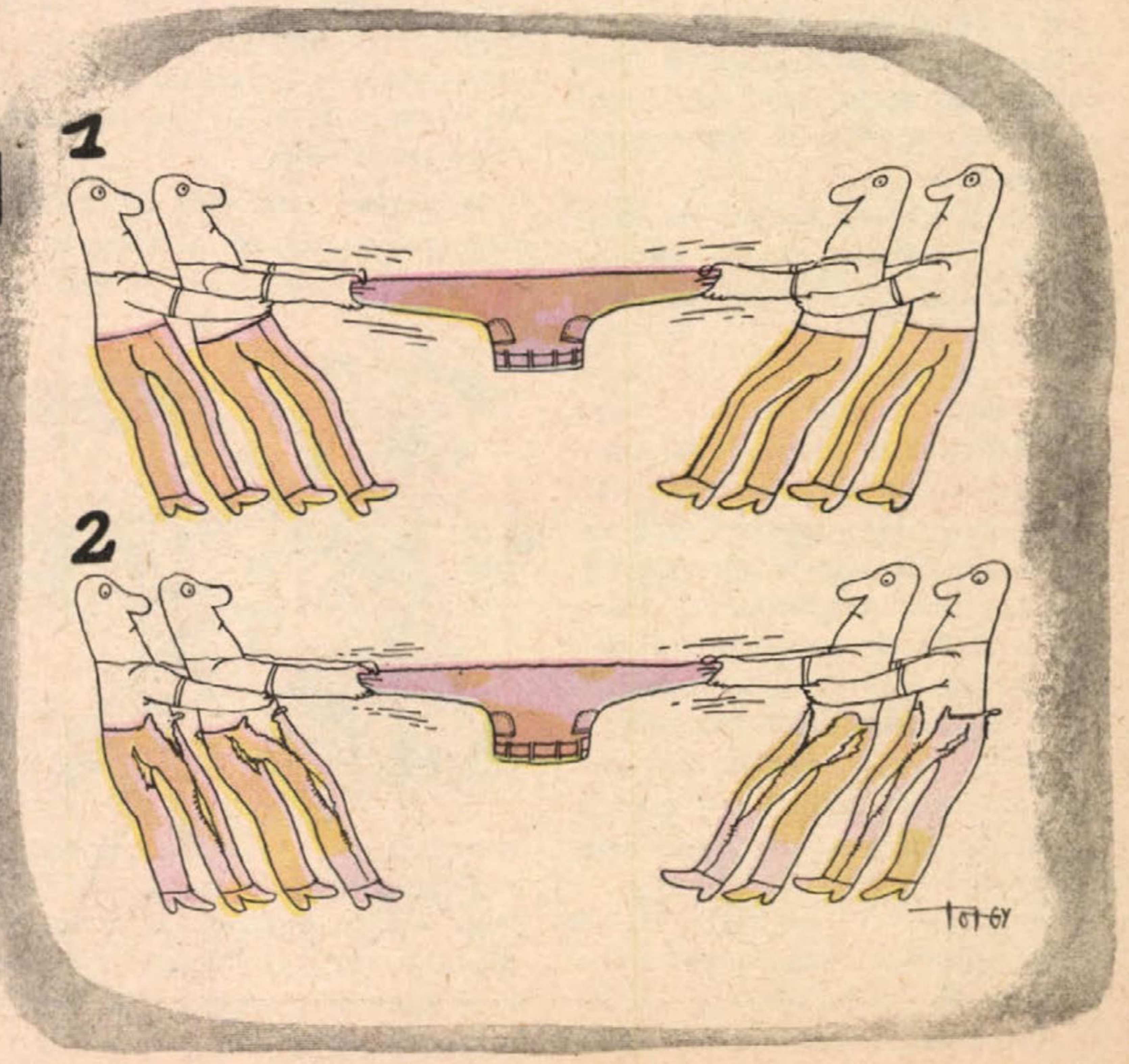

IMPORT HUMOR

(Angol, szovjet, lengyel, francia lapokból)

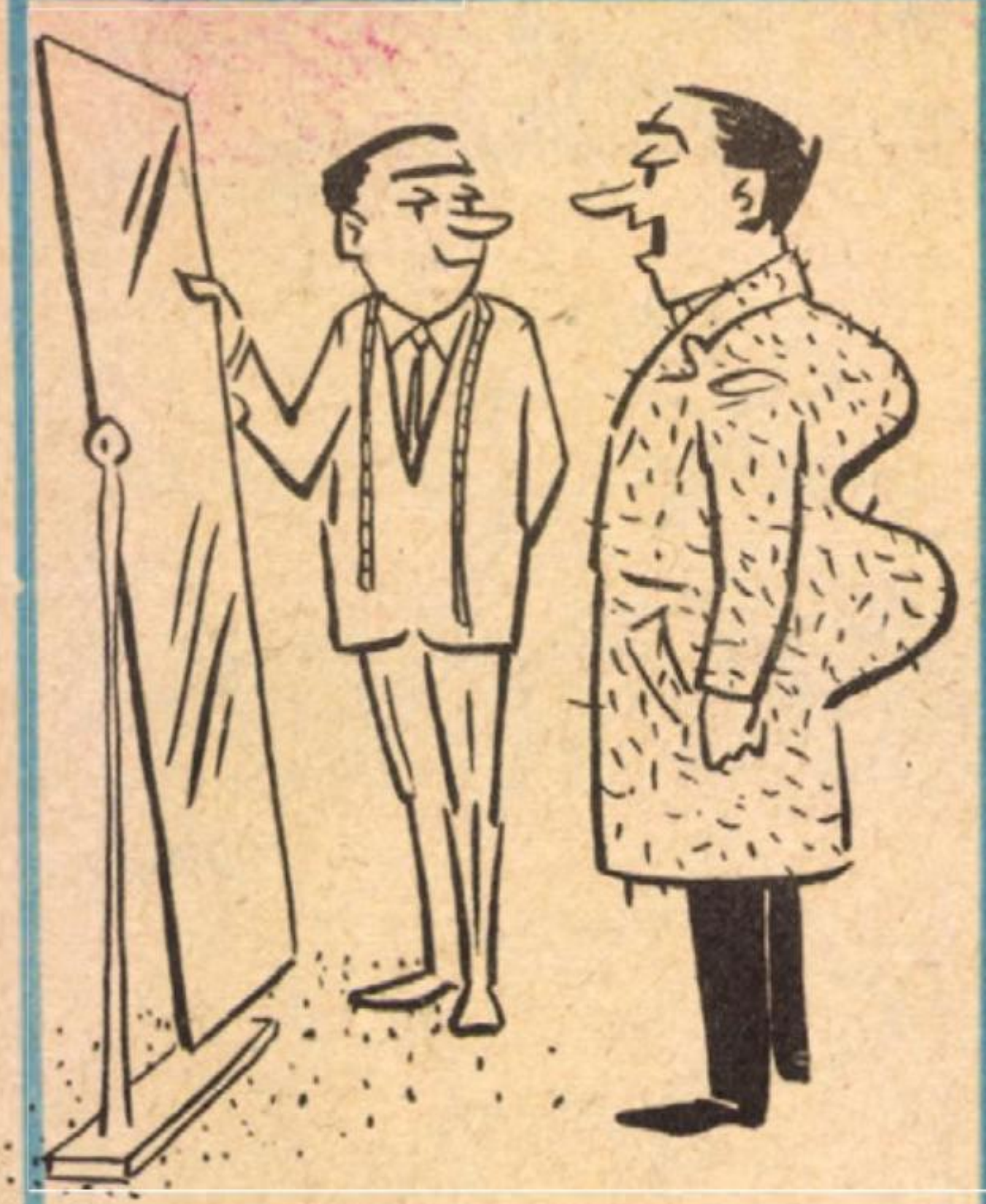

– És mondja, biztos, hogy ez a kabát valódi teveszőrből készült?

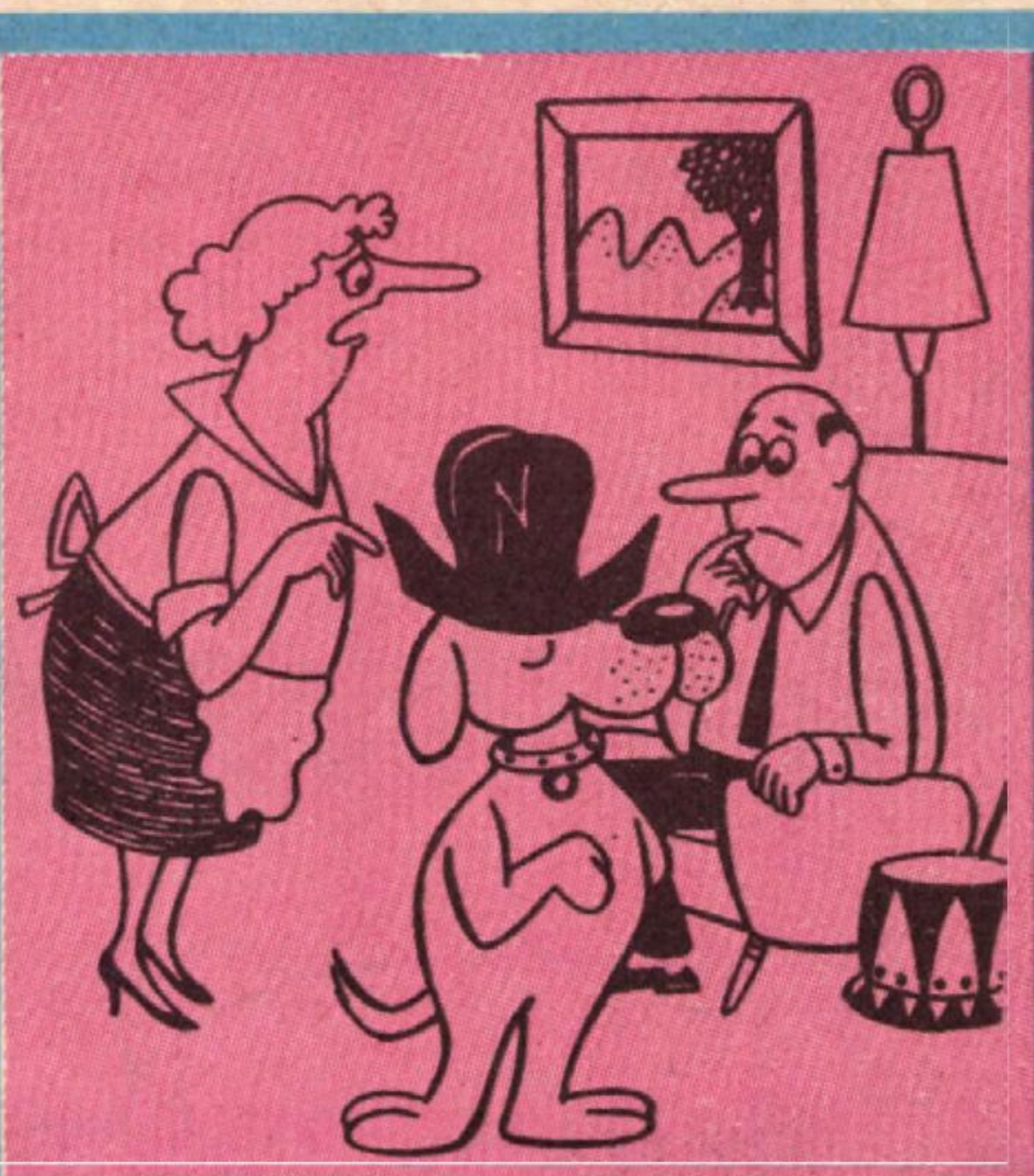

– Nem gondolod, hogy el kellene vinnünk egy állatpszichológushoz?

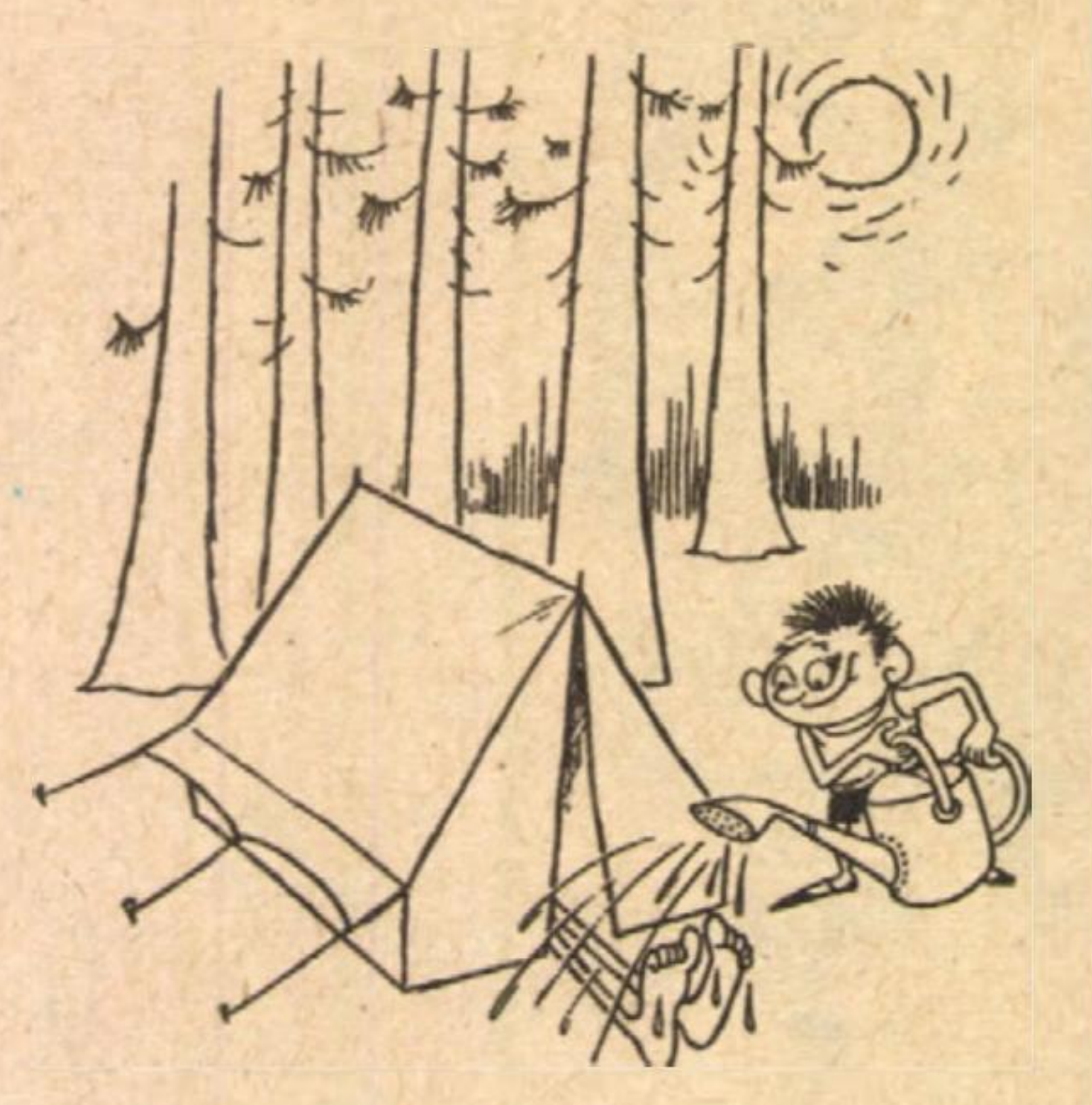

– Na tessék, zuhog! Pedig a meteorológia száraz, napos hétvégét jósolt . . .

KÁROGÁS

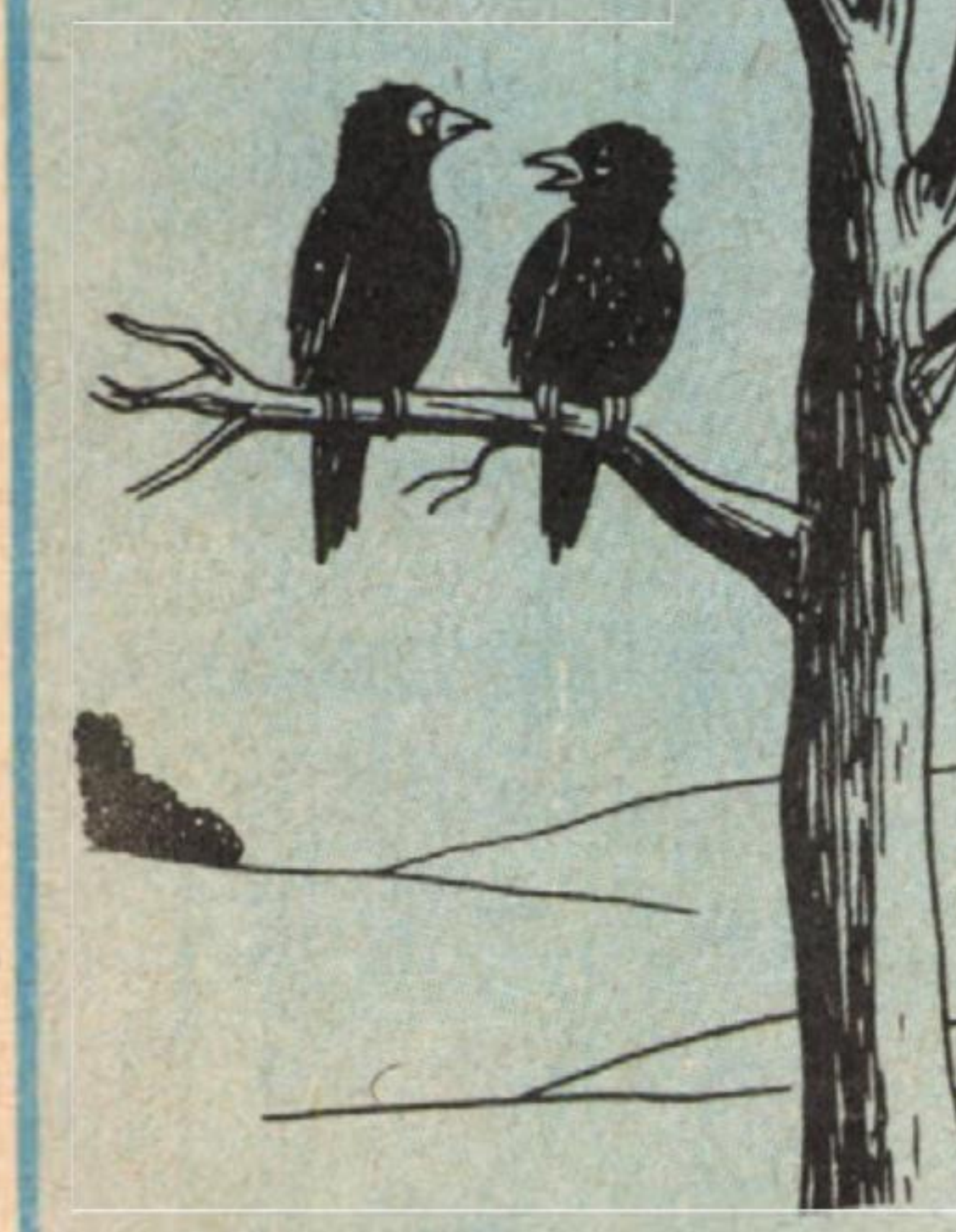

– Hidd el, vannak pillanatok, amikor arra gondolok, hogy talán jobb lett volna meg se születnem . . .

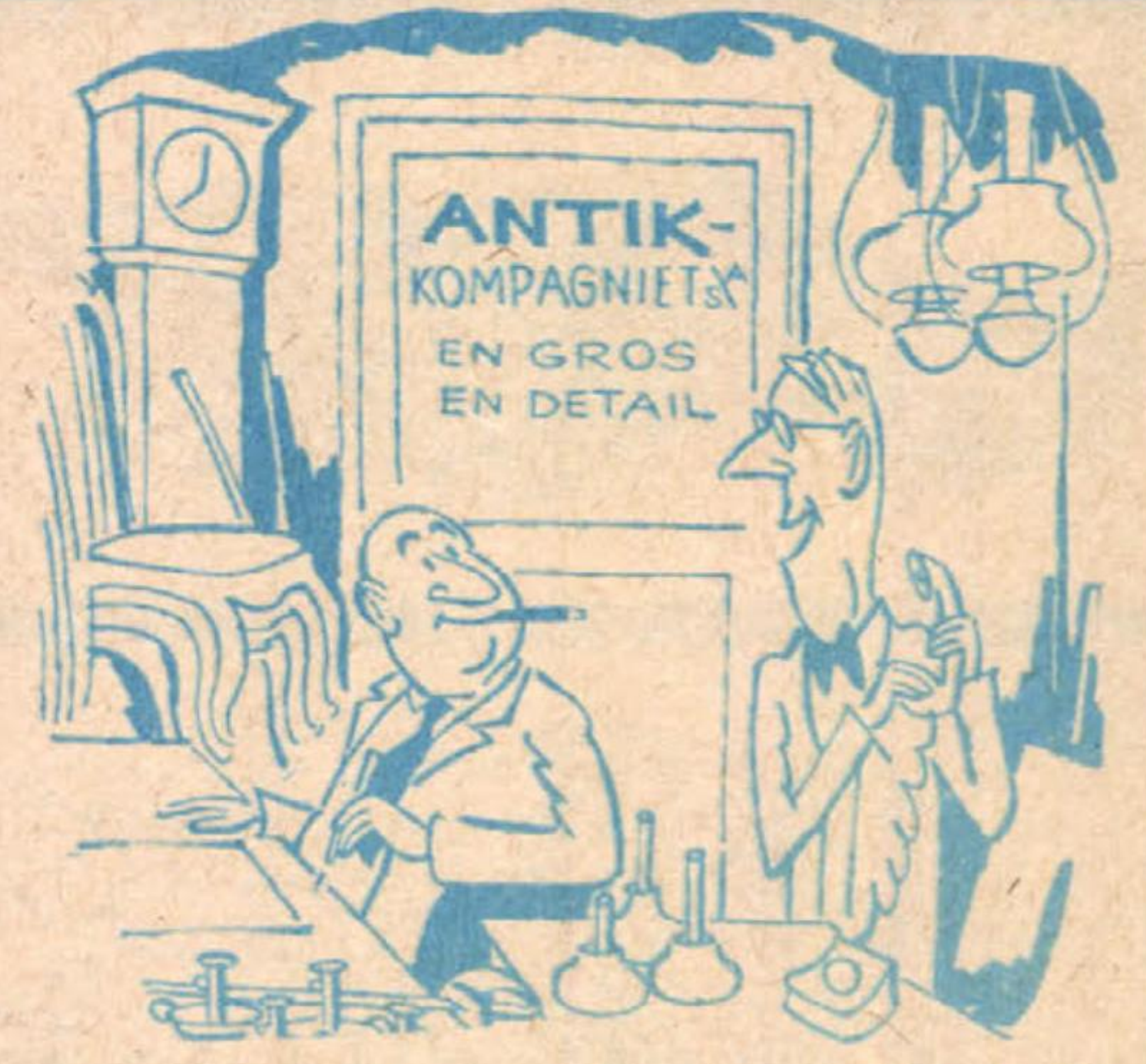

– Valaki egy valódi Leonardót kínál eladásra . . .

– Remek! Rendeljen belőle mindjárt húsz darabot!

ELŐZÉKENY JÁTÉKOS

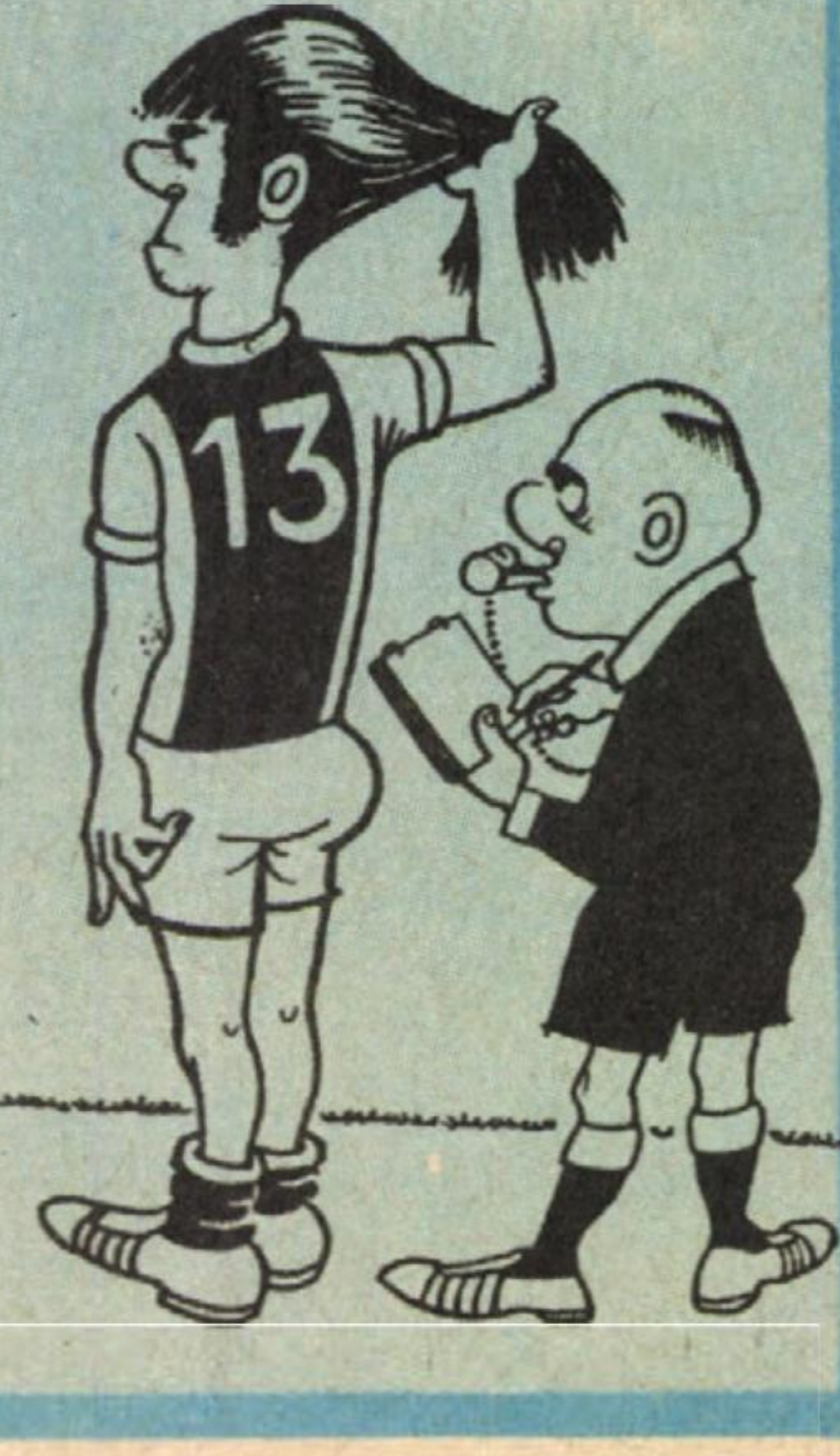

ÁTHELYEZÉS

Bizonyára többeknek feltűnt a hir, hogy az amurokat, ezeket a jámbor növényevő halakat, azonnali hatállyal elbocsájtják a Velencei tóból, mert veszélyeztetik a tó kincsét: a nádat. Az eredeti szándék szerint azért alkalmazták őket, hogy a hínárt egyék meg, de a falánk amurok rájöttek, hogy még a hínárnál is jobb csemege a friss, zsenge nádhajtás, ami után minden amur megnyalja valamennyi uszonyát.

Régi állatbarát vagyok és megszakad a szívem, ha a szegény amurokra gondolok: amióta meghívták őket hazánkba, csupa rohanás az életük. Először a tihanyi belső tóba telepítették őket, hogy ott pusztítsák ki a hínárt. Az amurok kötelességtudóan tették a dolgukat, rövid idő alatt egy szál növény nem sok, annyit sem hagytak a tóban. Erre természetesen felborult a tó biológiai egyensúlya, sorra kezdtek pusztulni a halak is, mígnem valamennyien feldobták a talpukat és alig maradt más élőlény a vízben, mint az a néhány kukac, amelyet a horgászok belelógattak a vízbe.

Összeültek a szakemberek és megállapították, hogy az amurok a hibásak. Meg is született a kilakoltatási határozat: az amurok szedhetik az ikrájukat és mehetnek amerre látnak.

Közben másutt is összeültek a szakemberek és megállapították, hogy a Velencei tóban sok a hínár, meg a mindenféle gezemice, jó lenne tehát megbízni az amurokat, hogy pusztítsák ki a felesleges zöldséget a tóból.

Hamarosan sok ezer amur vendégmunkás érkezett a Velencei tóba és azt tették, ami munkaköri kötelességük: kétpofára falták a sok zöldséget. Közben rájöttek, hogy még a hínárnál is finomabb csemege a zsenge idei nádhajtás és a bőséges hínárebédek után rákaptak a nádra is.

Újra összeültek a szakemberek és megszületett az újabb kilakoltatási határozat. Pillanatnyilag ez a helyzet, szegény amurék megint hontalanná váltak és joggal érezhetik magukat sértve, hiszen ők csak azt tették, ami egy amurtól elvárható. A szakemberektől viszont az lenne elvárható, hogy előre ki tudják számítani, mi történik egy tóban, ha a növényeket — amelyek az élő víz biológiai egyensúlyát hivatottak fenntartani — kipusztítják.

Így most a régi közmondás, miszerint él mint vízben a hal, megváltozott értelmet nyer, annál is inkább, mert az a furcsa helyzet állt elő, hogy a halakból vándormadarakat csinálnak. Most izgatottan várom, hogy vajon hová telepítik szegény amurékat, mivel nem valószínű, hogy rá lehet szoktatni őket a legelőkre, vagy a fa tetején való fészekrakásra. Szerintem már csak egyetlen megoldás marad: meg kell velük szerettetni a pakurát és akkor remek helyük lenne a Dunában, Dunaújváros alatt. Ha pedig az amurék ellentmondanak, döntő érvként fel kell hozni a nálunk már sokszor bevált mondást: „Eszi, nem eszi, nem kap mást . . .”

Ősz Ferenc

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

NEM IGAZI A NYÁR...
...A

ZÖLDÖVEZETI STRANDOK NÉLKÜL!

VÁRJÁK ÖNT A CSEPELI, RÓMAI, CSILLAGHEGYI ÉS PÜNKÖSDFÜRDŐI STRANDOK

Fürdőigazgatóság

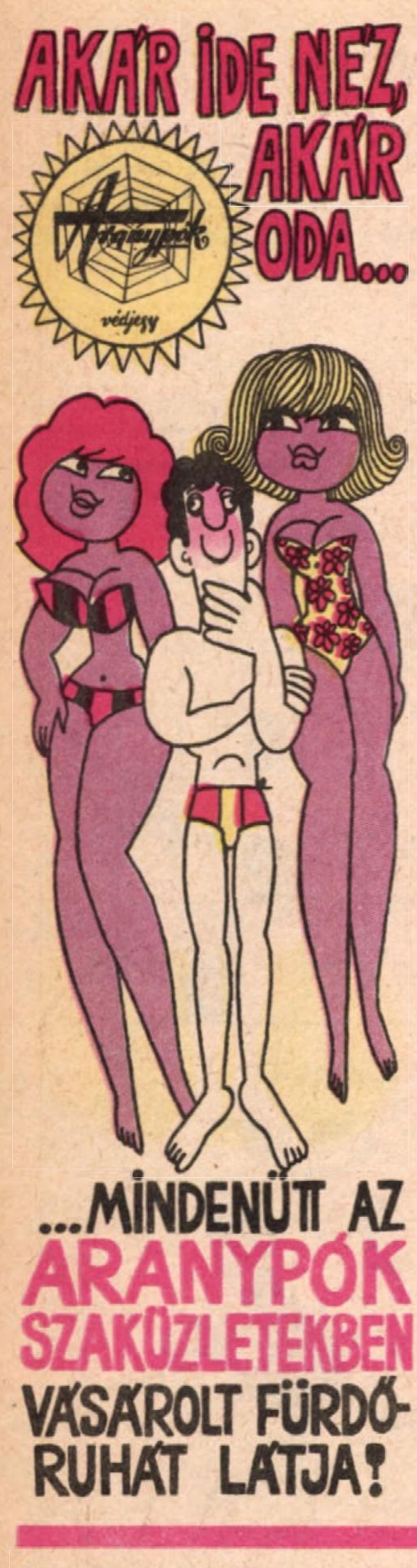
AKÁR IDE NÉZ, AKÁR ODA...
Aranypók
védjegy
...MINDENÜTT AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEKBEN VÁSÁROLT FÜRDŐRUHÁT LÁTJA!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

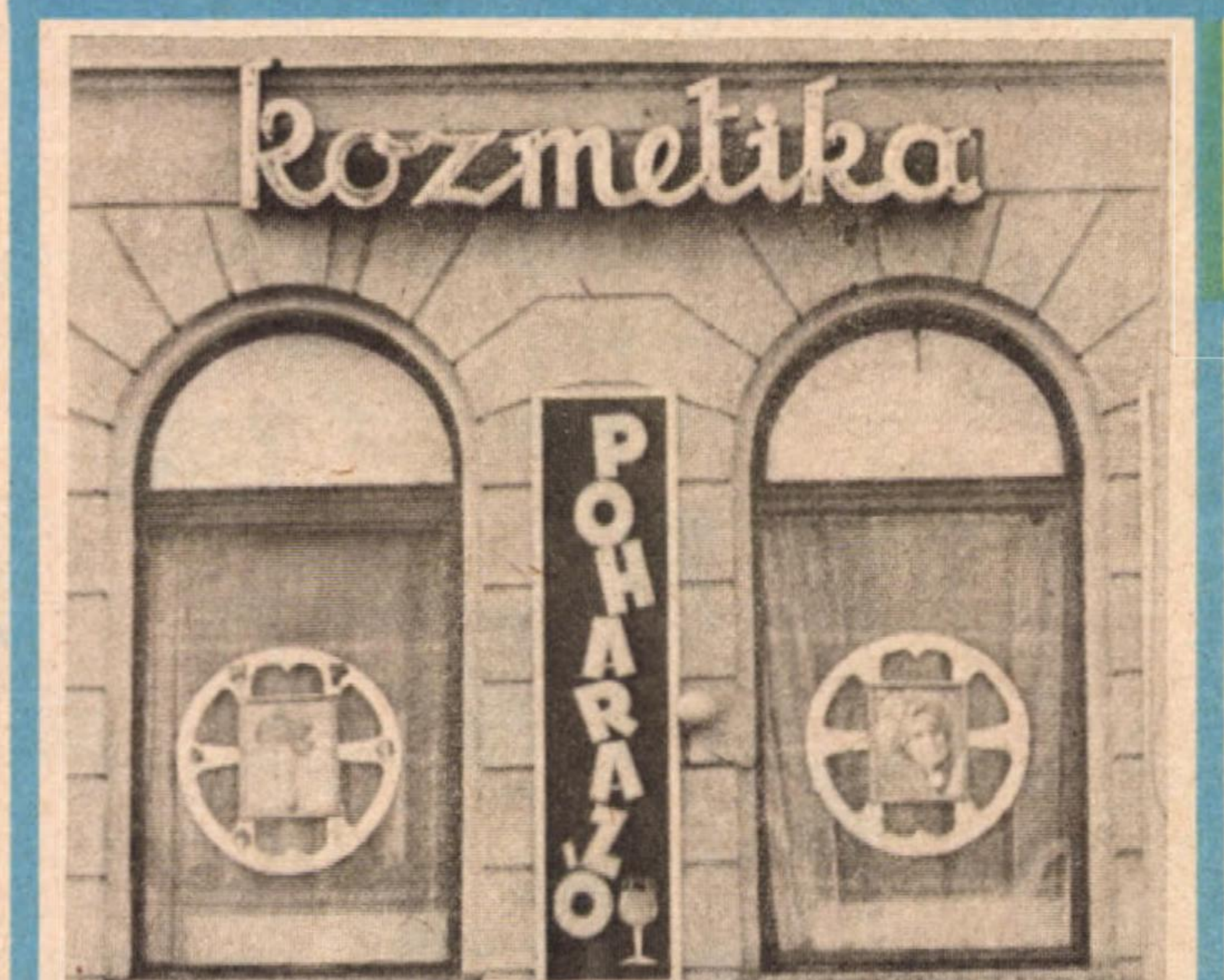
kozmetika
POHARAZÓ

Nem teljesen abszurd ügy. Több szakértőtől hallottuk, hogy egy-két pohár után nemcsak okosnak érzi magát az ember, hanem szépnek is.

(A Széna téren fényképezte Orosz Tamás)

HIM-HÉT

▼ ▼ ▼ ▼

706-os Automata

mosógép bemutató

MA

SZAKTANÁCSADÁS

Első pillantásra azt hinné az ember, hogy valamiféle családtervezési akcióról van szó.

(Az Észak-Magyarország c. lapban észlelte Schaner Károly, miskolci olvasónk)

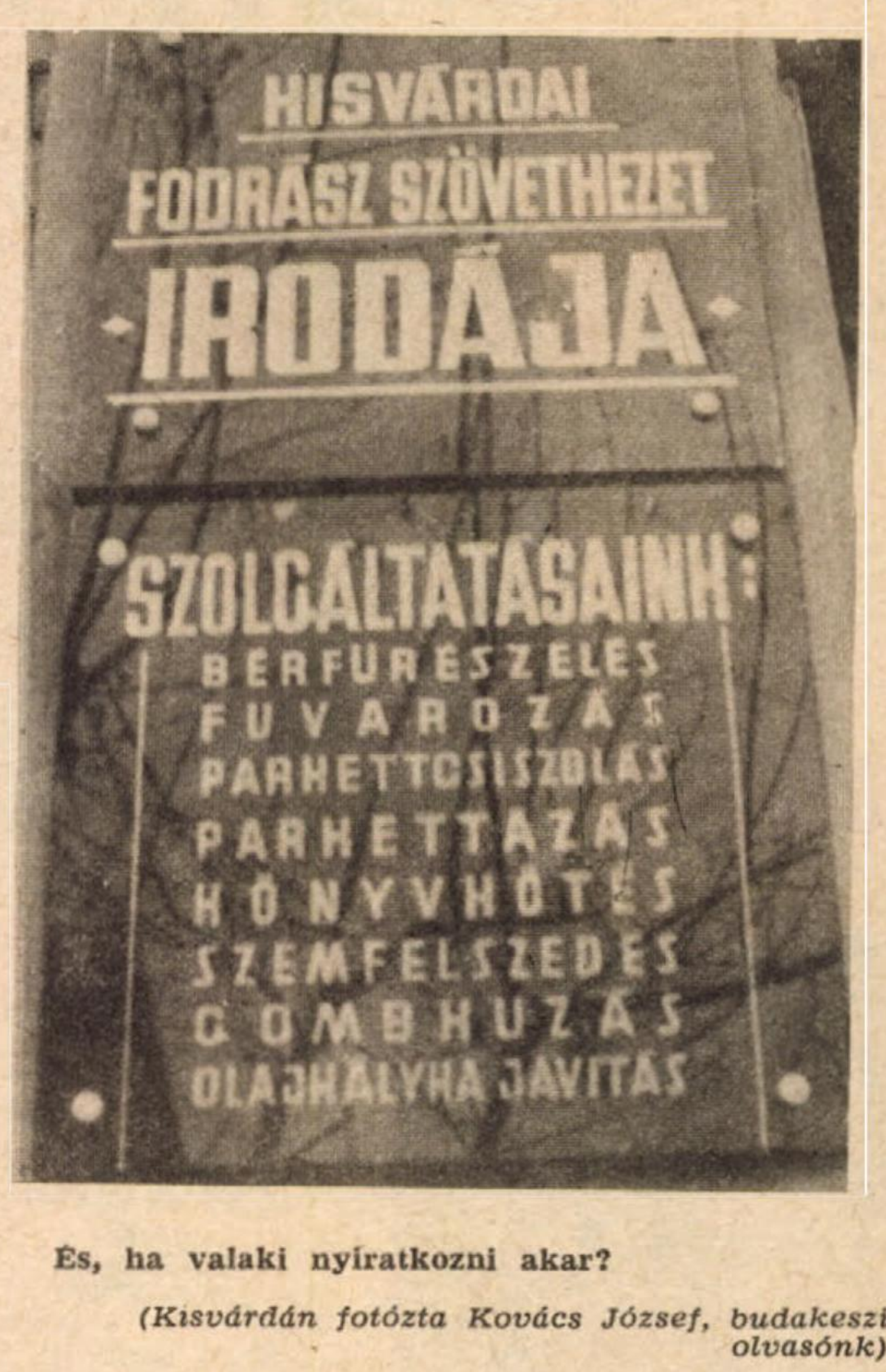
KISVÁRDAI
FODRÁSZ SZÖVETKEZET
IRODÁJA
SZOLGÁLTATÁSAINK:
BÉRFŰRÉSZELÉS
FUVAROZÁS
PARKETTCSISZOLÁS
PARKETTÁZÁS
KÖNYVKÖTÉS
SZEMFELSZEDÉS
GOMBHÚZÁS
OLAJKÁLYHA JAVÍTÁS

És, ha valaki nyíratkozni akar?

(Kisvárdán fotózta Kovács József, budakeszi olvasónk)

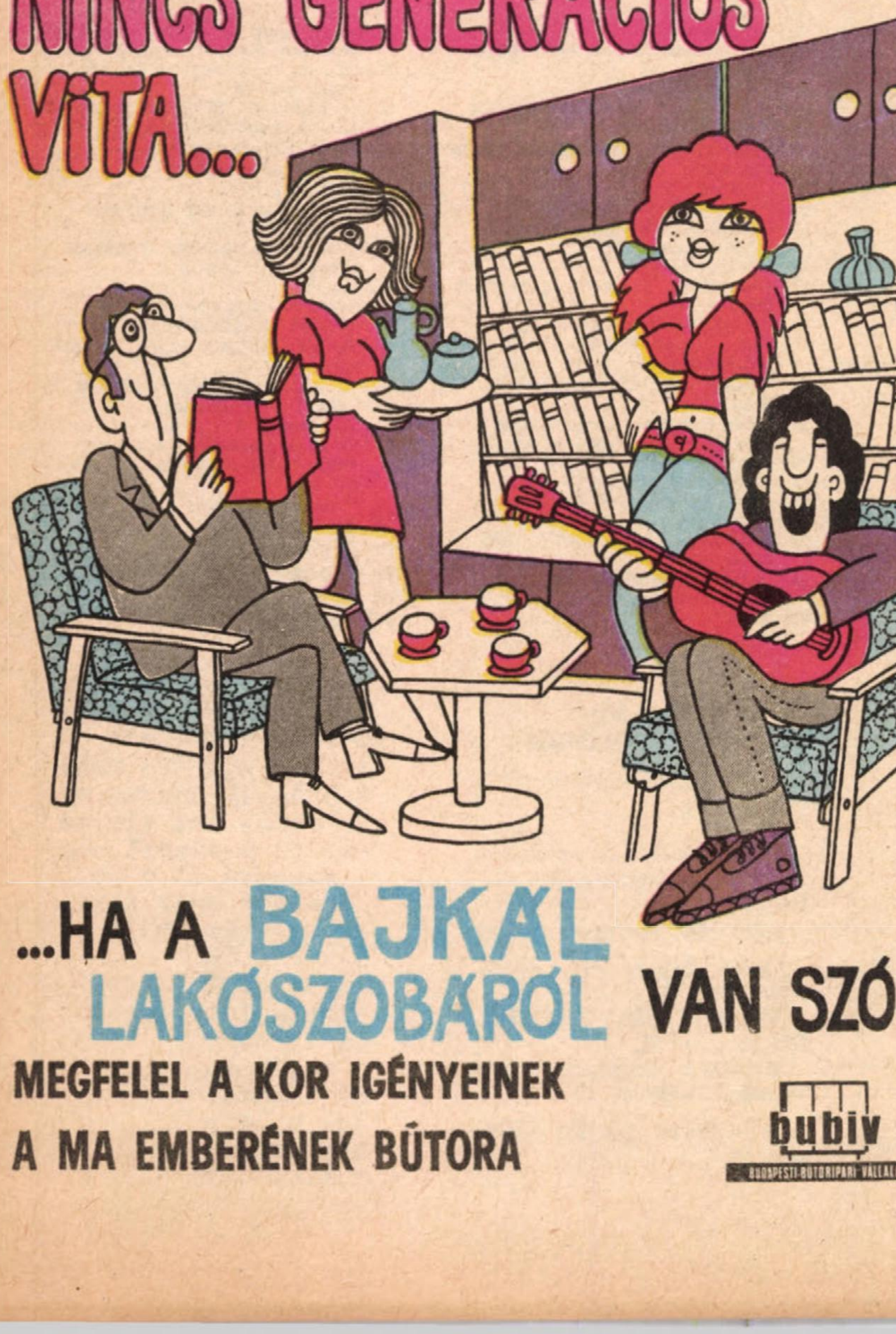
NINCS GENERÁCIÓS VITA...
...HA A BAJKÁL LAKÓSZOBÁRÓL VAN SZÓ!
MEGFELEL A KOR IGÉNYEINEK
A MA EMBERÉNEK BÚTORA
bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

R

Lehoczki István rajzai

RÉMFILM

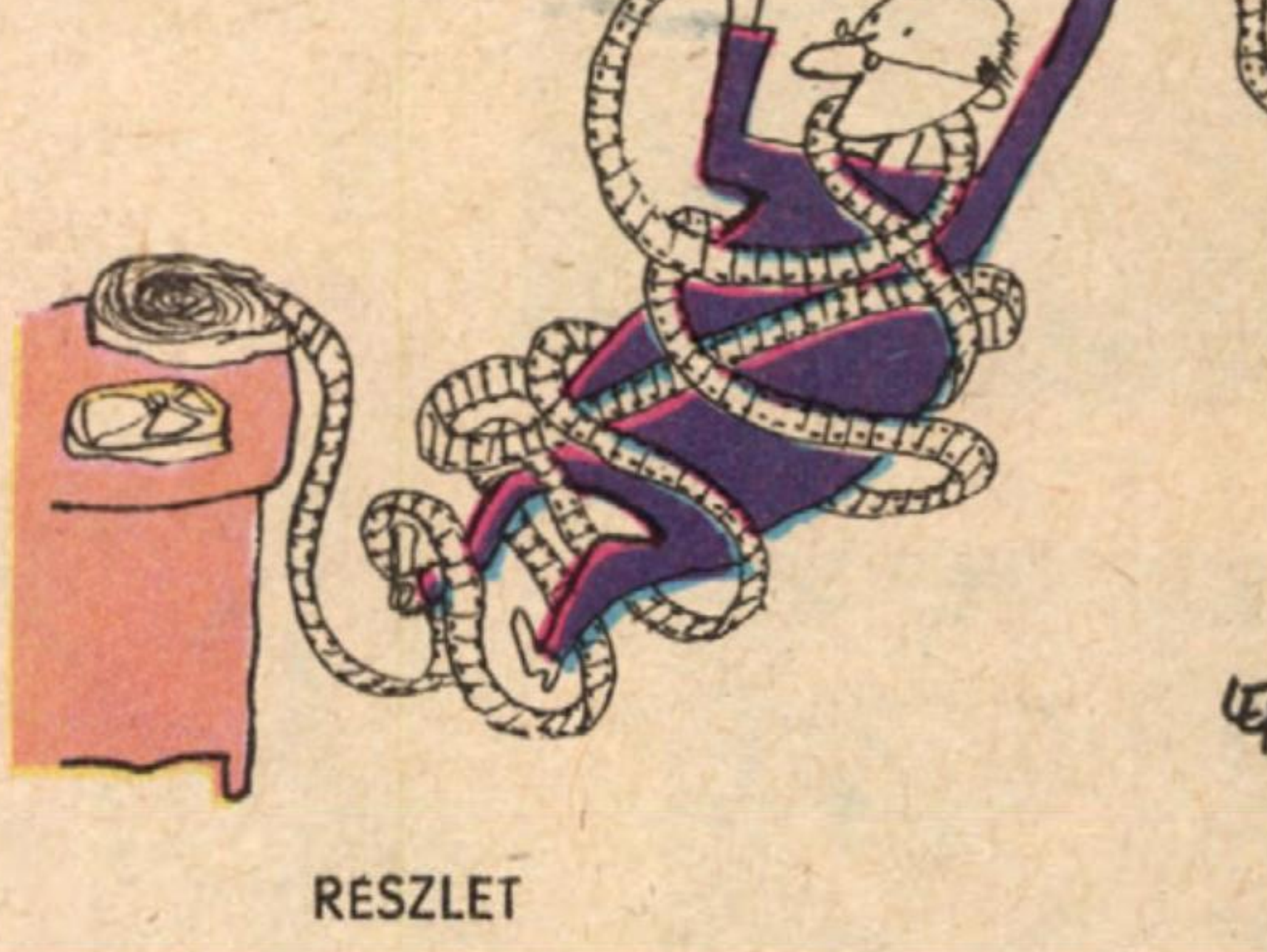

RÉSZLET

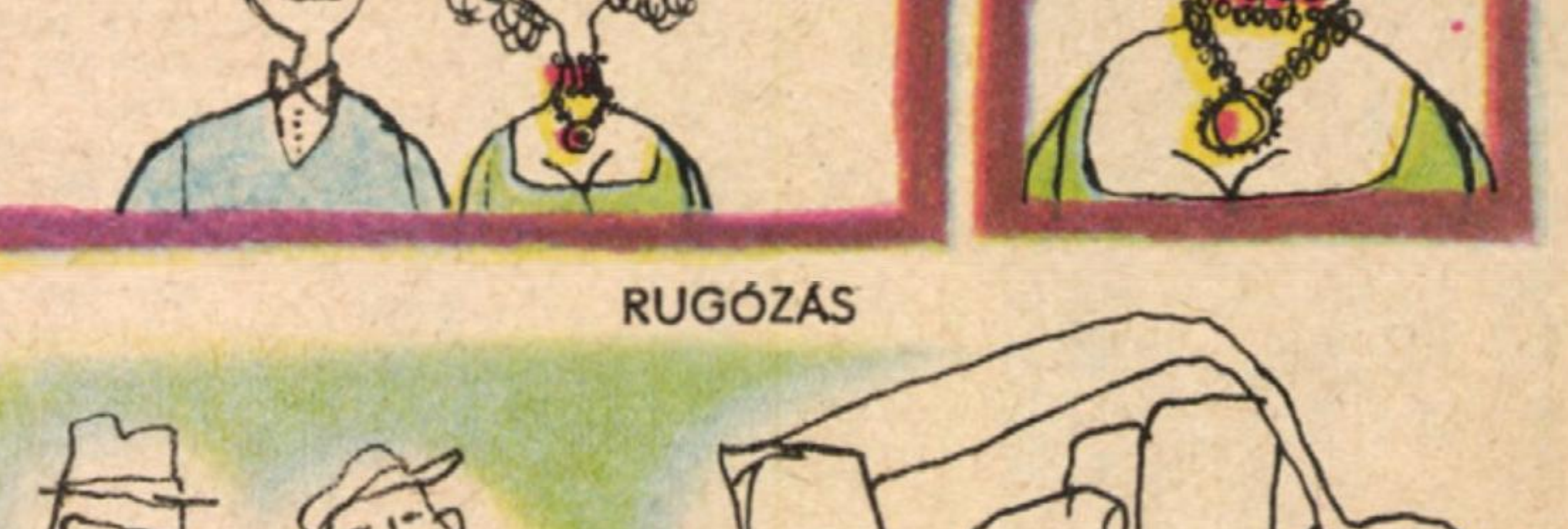

RUGÓZÁS

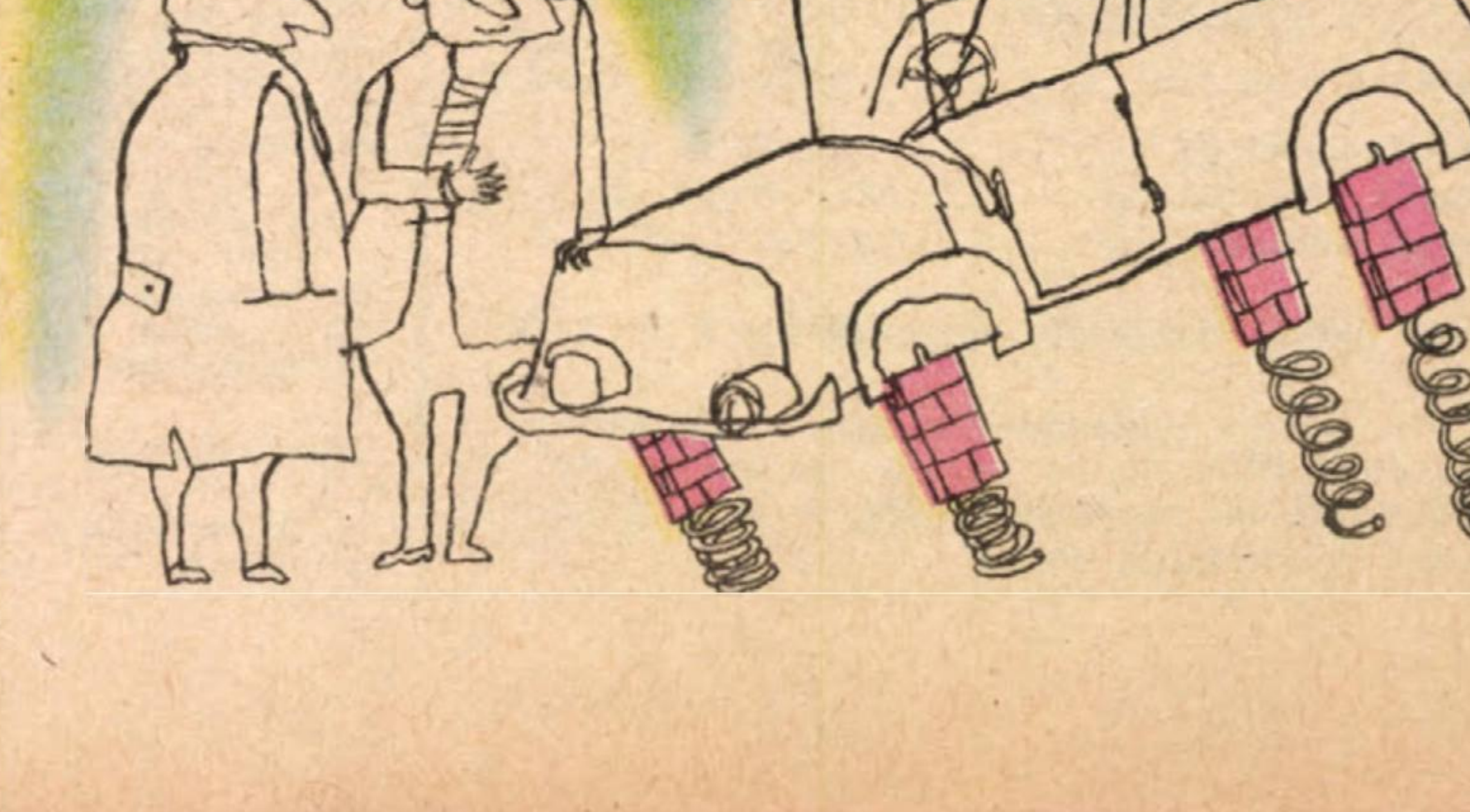

TESZT TESZT TESZT TESZT

INTELLIGENS EMBER ÖN?

Nézze meg az alábbi képeket, és válassza ki a helyes feleleteket.

KIT ÁBRÁZOL EZ A FÉNYKÉP?

Rin Tin Tin? (1)
Simone Boccanegra? (2)
Torday Teri (X)

MILYEN SZÁRMAZÁSÚ FÉRFI LÁTHATÓ A KÉPEN?

Dunántúli? (1)
Chevrolet? (2)
Bennszülött egy pesti eszpresszóból? (x)

MILYEN MADÁR EZ?

Erdei kompót? (1)
Pompás nőszirom? (2)
Csokoládébagoly? (X)

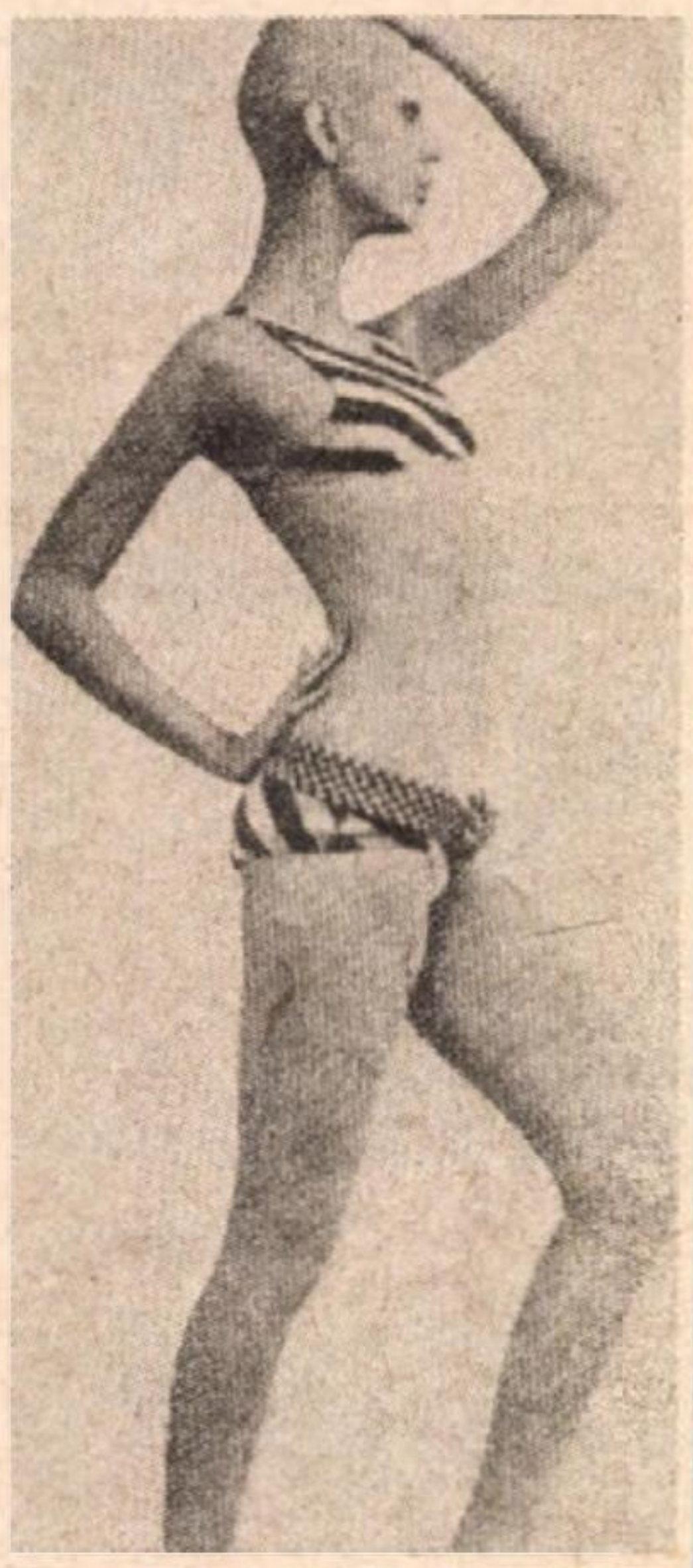

MI VAN A NŐ TENYERE ALATT?

Vaj? (1)
Egy lyuk? (2)
A feje? (X)

A helyes válaszok, sorrendben: 1, 2, 2, X.

Ha az ön válaszainak fele nem azonos a mi feleletünkkel, ön túlságosan sokat tud! Ne fitogtassa az intelligenciáját, érje be annyival, amennyi nekünk van!

HATÁSOS CÁFOLAT

— Igaz, hogy te a Kovács Bözsit a pénzéért veszed el feleségül? — kérdi Kapornait a barátja. Kapornai felháborodottan tiltakozik: — Vízszintes 1 — függőleges 20. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 27-ig erre a címre: Ludas Matyi 1977 Budapest. Háromszor száz forintot sorsolunk ki.

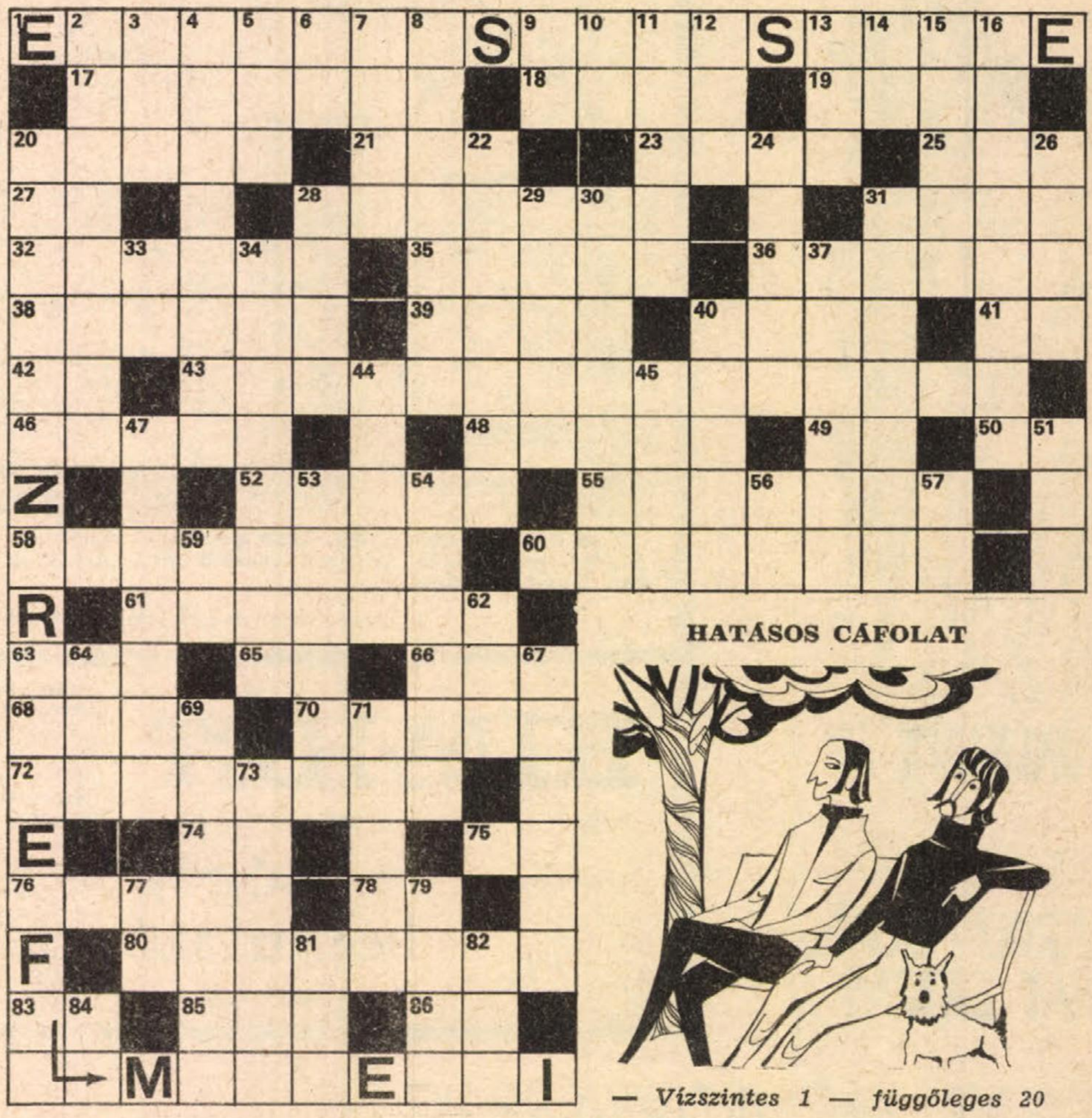

HATÁSOS CÁFOLAT

— Vízszintes 1 — függőleges 20

VÍZSZINTES

17. Nagyon finom kiállítású nyomdai termék, mely egy több száz éves holland nyomdász-családról nyerte a nevét
18. Az USA egyik állama
19. Szólóének az operában
20. Az autó lelke
21. G. O. V.
23. Móka, esetleg ugratás
25. Z. N. P.
27. Dátumrag
28. A köszvény másik neve
31. Ilyen koszt a jó
32. Rang — más szóval
35. Tévedés — latinul
36. Táncdalok szövegírója (Anna)
38. Hangszer és virág
39. Ritka férfinév
40. Autómárka
41. Helyhatározórag
42. Azonos mássalhangzók
43. Főzelék, hús dukál bele
46. Elég közeli rokon
48. Ezek sorozata a háború
49. Kötőszó
50. A görög ábécé egyik betűje
52. A sivatagi vándor öröme
55. Juttatás — közismert idegen szóval
58. Félelmetes fenevad
60. A közlekedés szolgálatában álló fizikai dolgozó
61. Balatoni helység Földvár és Szemes között
63. Szláv nevek gyakori végződése
65. Egy nagyhatalom betűjele rendszámtáblákon
66. Szűk — németül
68. Méret — angolul
70. Szüret után szükségeltetik
72. Gyenge, fejletlen, vézna
74. ... gott
75. Kettős mássalhangzó
76. Ógörög tragédia címe
78. Fémes elem
80. Hegység Nyugat-Európában, a világháború végén nagy csata színhelye volt
83. Állati lakás
85. ... andor
86. Mutatószócska

FÜGGŐLEGES

2. A reneszánsz egyik kimagasló zsenije
3. „Gyilkolt"
4. Aki valakinek az érdekében beszél
5. Német igekötő
6. Ruha vagy kabát tartozéka
7. Kedves madár
8. Fejedelmek, nagyurak diktáltak neki
9. ... kleáris
10. Te meg ő — fordítva
11. Széchenyi Zsigmond egyik könyvének címe
12. ... Guevara
13. Folyadék, a vadhúst tartják benne
14. A legkisebb folyóvíz
15. Egy indiai fejedelemség uralkodóinak címe volt
16. Sziget az Indiai-óceánban
22. Hajfonat
24. Régi magyar személynév (avagy: ilyen ajtó is van)
26. Olasz város
28. Élelmiszer-beszerző hely
29. Kiváló képzőművészünk (Arnold)
30. Például a ház, amely már omladozik
31. Tengeri emlősök és halak ipari származéka
33. R. G.
34. Nem tartozik a legnemesebb játékok közé (utcán folyik)
37. Az olasz filmgyártás egyik nagy alakja
40. A hajdani MTK híres játékosa
44. Szakács tevékenysége
45. Szörnyű rosszkívánság
47. Hírlapírói műfaj
51. Időt mutat
53. Harun al Rasid kedvenc öltözéke
54. Televíziós műszó (feliratot tartalmazó tábla)
56. .. rilis
57. Azonos magánhangzók
59. Kettős mássalhangzó
62. A hét magyar vezér egyike
64. C. I. Y.
67. Ősszel Afrikába repülnek
69. „Az ... tragédiája" (Karinthy Frigyes)
71. A régi görögöknél énekversenyek céljaira szolgáló épület
73. Heves mérkőzés
77. Orosz igen
79. Egyforma betűk
81. Hűnek illik lenni hozzá
82. Egy — németül
84. Négylábú

EGY KIS KIKAPCSOLÓDÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Két napot egy szakadék mélyén, a többit a kórházban."

100—100 forintot nyert:

Palkó János, 2451 Ercsi, Belmajor 10.
Villás Csilla, 1068 Bp., Benczúr u. 11.
Horváth Ferencné, 2220 Vecsés, Zsák út 1.

A díjakat postán küldjük el.

```
kétnapotegyszakadék
előétel li ao illem
körmöl bürokrata  é
s ebbe utokura szel
z tebaldi anorák sy
 r riska árt glaszé
kar t  p diadal pen
 pávaszem nl u gol
 szakács saar köröm
szoros tiz  alibasa
kosár i la
 d zh drot
birságolni
éa lz maar
r kabát na
ah tamara
lel n lapp
arab kan á
petisándor
```

REGGELI HÁBORGÁS

Jó, jó, hallom... Mondom, hogy hallak, mert nem lehet nem hallani ezt az átkozott csörömpölést. Hallgass már el, a fene egyeh meg, mert... Hol van az a kis bigyód, he? Hova dugtad? Ezt a kis vacakot még világosban sem lehet megtalálni, nem így sötétben, amikor az embert fölzargatod a legszebb álmából.

Bocsáss meg, igazad van, én állítottalak be, én húztalak föl, és te csak a kötelességedet teljesíted. A kötelességedet! Ezt ismerjük. „Mosom kezeimet, én csak a parancsot teljesítettem."

Na, végre! Csakhogy sikerült belédfojtanom ezt az idegborzoló csörgést. Jó, jó, nem te vagy a hibás, de a feltalálód, az, meg a gyártó cég, amelyik ilyen borzasztó csörömpölőre készített.

Ma már mindenütt ott a pszichológus, mindenben kikérik a pszichologus véleményét, miért éppen a vekker-csörgőt nem konzultálják meg a pszichológussal?

Vagy talán azt tetszik hinni, hogy olyan mindegy, hogyan ébred az ember?

Szerintem ez nagyon is fontos „szempont", és szerintem az a dolgozó, akit ilyen idegmaceráló csörömpölés ébreszt, az egyből nyakig merül a stresszbe, s mire kikászálódik belőle, már eltelt a fél napja. Azazhogy... Még akkor sem biztos, hogy kikászálódik, mert valószínűleg mindig újabb és újabb vekkersérült egyénekkel hozza össze őt a sors, szükségszerűen. (A továbbiakat lásd „lavina", „láncreakció" stb. címszavak alatt.)

Épp a múltkoriban hallottam egy értekezlet beszámolójából, hogy *csírájában kell elfojtani a bajok gyökerét.* Akkor még ennek a mondatnak csak a szépsége tetszett. Most — a vekkercsörgéstől fölébresztve — értem meg, hogy nem csak szép ez a mondat, hanem igaz is.

A bajok gyökere a vekker, a csíra a csörömpölése. Persze lehet, hogy fordítva, de mindegy: el kell fojtani!

Jó, jó, de akkor mi ébreszti föl a dolgozót...? Megmondom.

Kell konstruálni valami olyan óraműre járó szerkentyűt, amely reggel, a kellő időpontban (amelyre beállítják), kinek-kinek egyéni ízlése szerint lepergeti magnószalagjáról a fülbemászó melódiát. Csak néhány példát mondok. Ilyenekre gondolok: Operakedvelőknek azt, hogy „Föl torreádor"..., középkorúaknak, hogy „Várlak én"..., nótakedvelőknek, hogy „Akkor gyere, mikor mondom...", (nótaértőknek ugyanezt, de nyenyerén), futballrajongóknak részletet a londoni hat-három közvetítéséből, kutyabarátoknak ugatást, macskaimádóknak nyávogást, autósoknak berregést, és így tovább.

Azok számára, akiket a kedvükre való motívumok nem tudnak fölébreszteni, kellene szerkeszteni egy olyan óraművet, amely esténként fölhúzva, és a kívánt időre beállítva erélyes csörömpöléssel ugrasztja ki őket az ágyból.

Aztán, ha ettől stresszbe kerülnek, úgy kell nekik!

Sólyom László

3 RAJZ A KÖZLEKEDÉSI DUGÓRÓL

Endrődi István rajzai

AZ ELŐRELÁTÓ

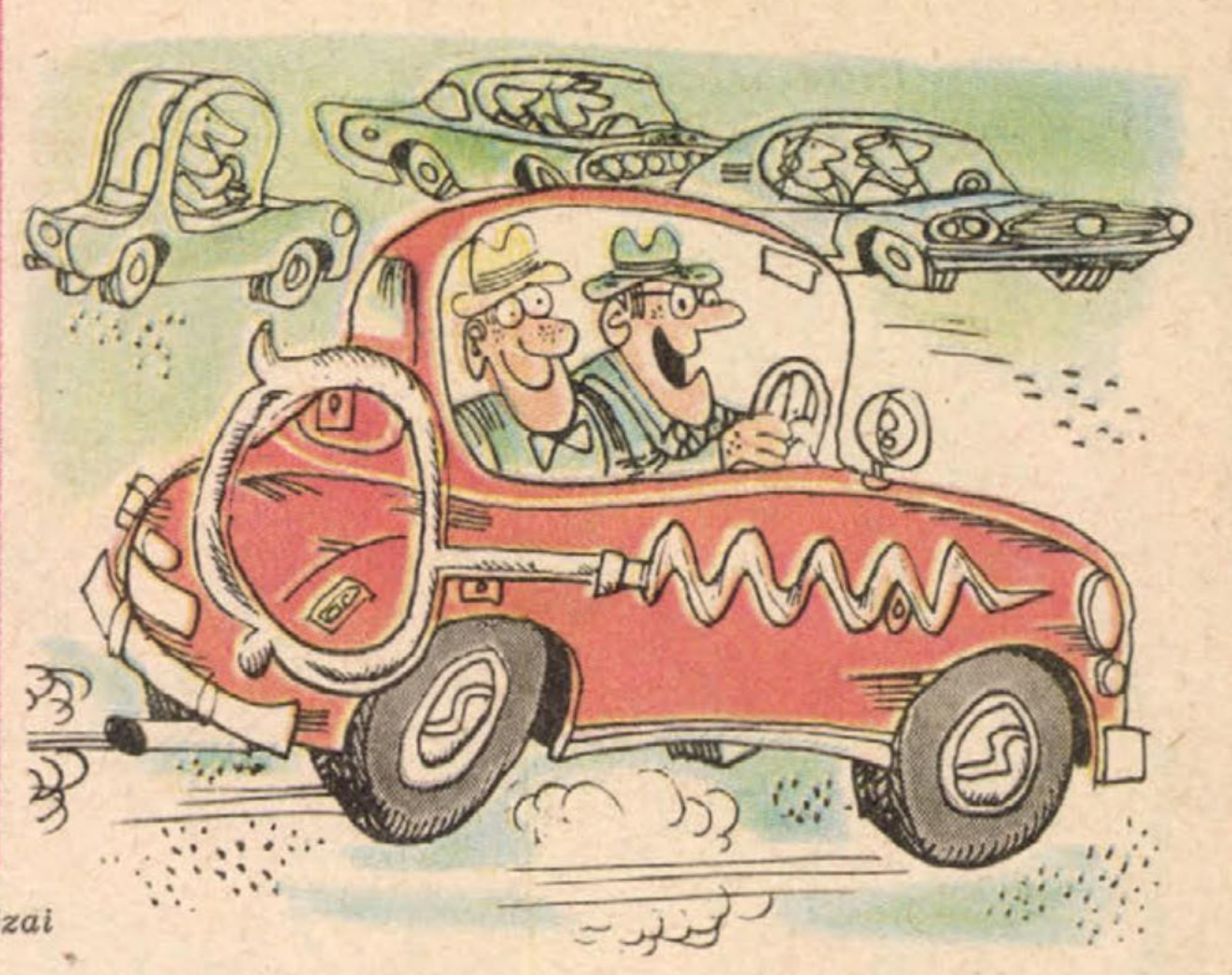

– Én felkészültem a Kálvin téri dugóra!...

GONDOS ASSZONYKA

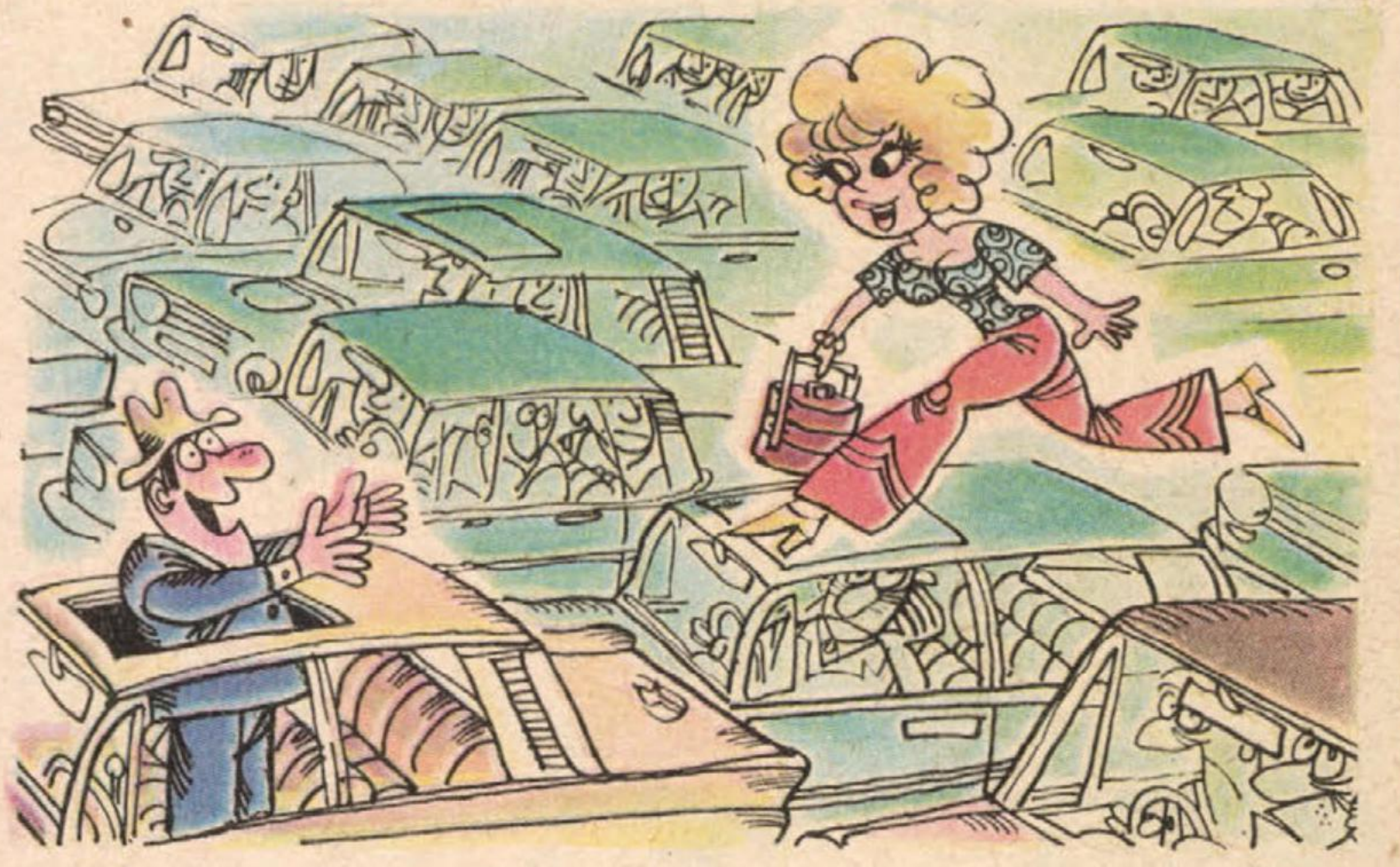

– Fiacskám, meghoztam a vacsorádat!...

MODERN GYEREKEK

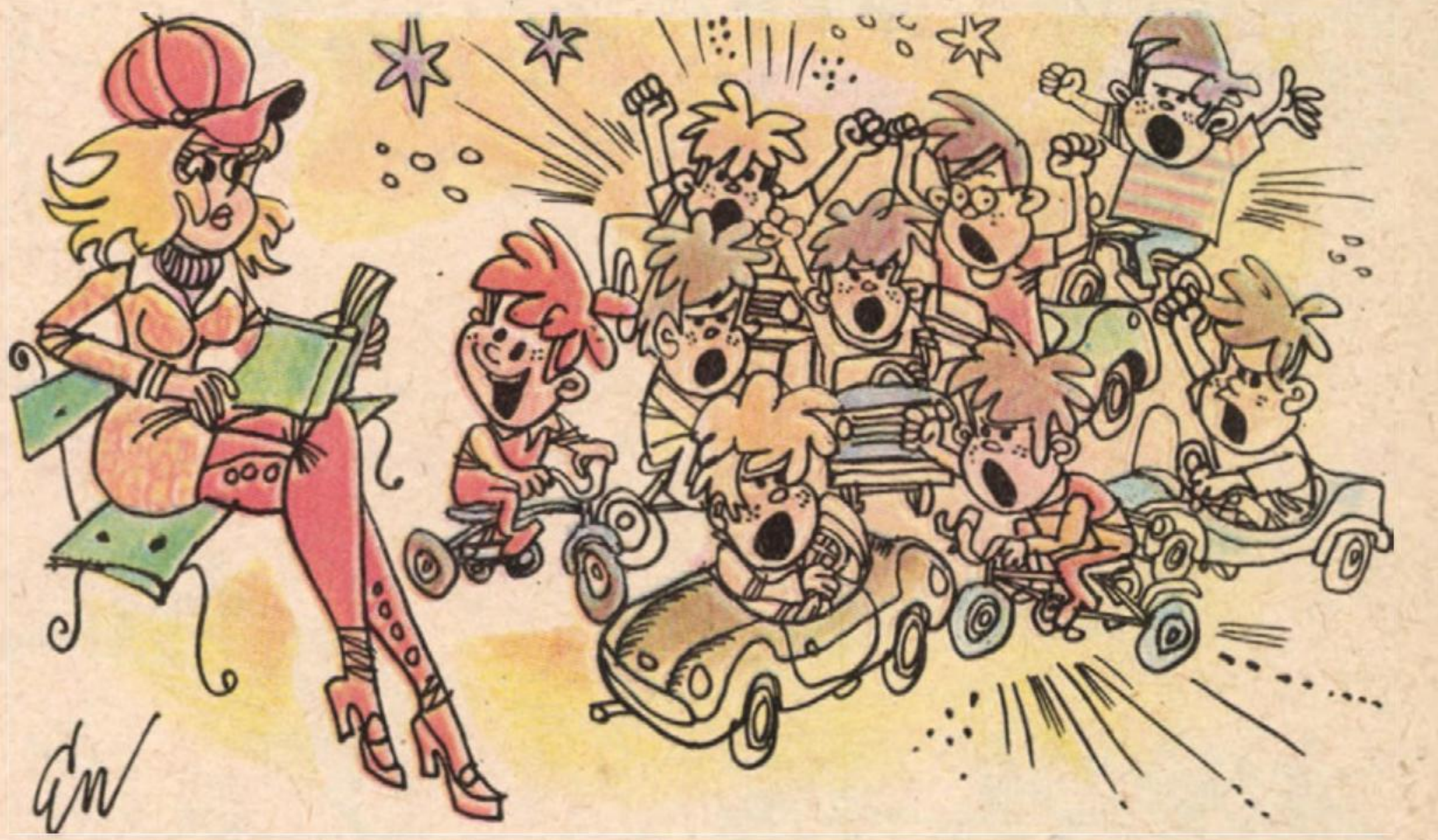

– Anyu, képzeld, közlekedési dugót játszunk!...

ARCOK

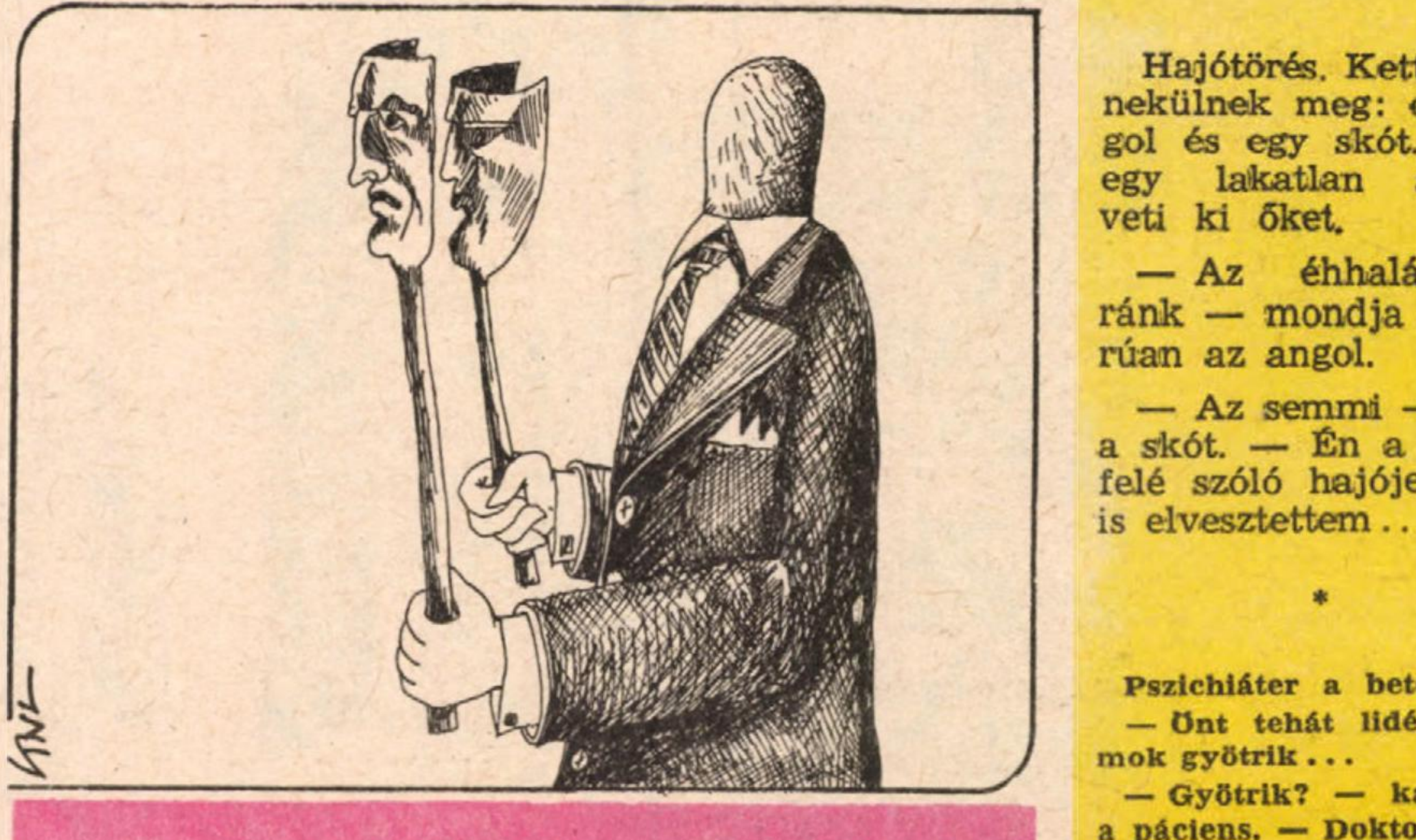

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-21 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Hajótörés. Ketten menekülnek meg: egy angol és egy skót. A víz egy lakatlan szigetre veti ki őket.

— Az éhhalál vár ránk — mondja szomorúan az angol.

— Az semmi — feleli a skót. — Én a visszafelé szóló hajójegyemet is elvesztettem...

*

Pszichiáter a betegéhez:

— Önt tehát lidérces álmok gyötrik...

— Gyötrik? — kacag fel a páciens. — Doktor úr, én élvezem őket...

— Voltál tegnap a lakógyűlésen?

— Nem. Otthon aludtam.

*

Egy öreg vadász indiai vadászkalandjairól beszél:

— És akkor rávetettem magam a tigrisre, és damaszkuszi acélból készült kardommal levágtam a farkát.

— És miért nem a fejét?

— Azt már valaki más levágta előttem.

SEGÉLYKÉRŐ TELEFON AZ M–7-EN

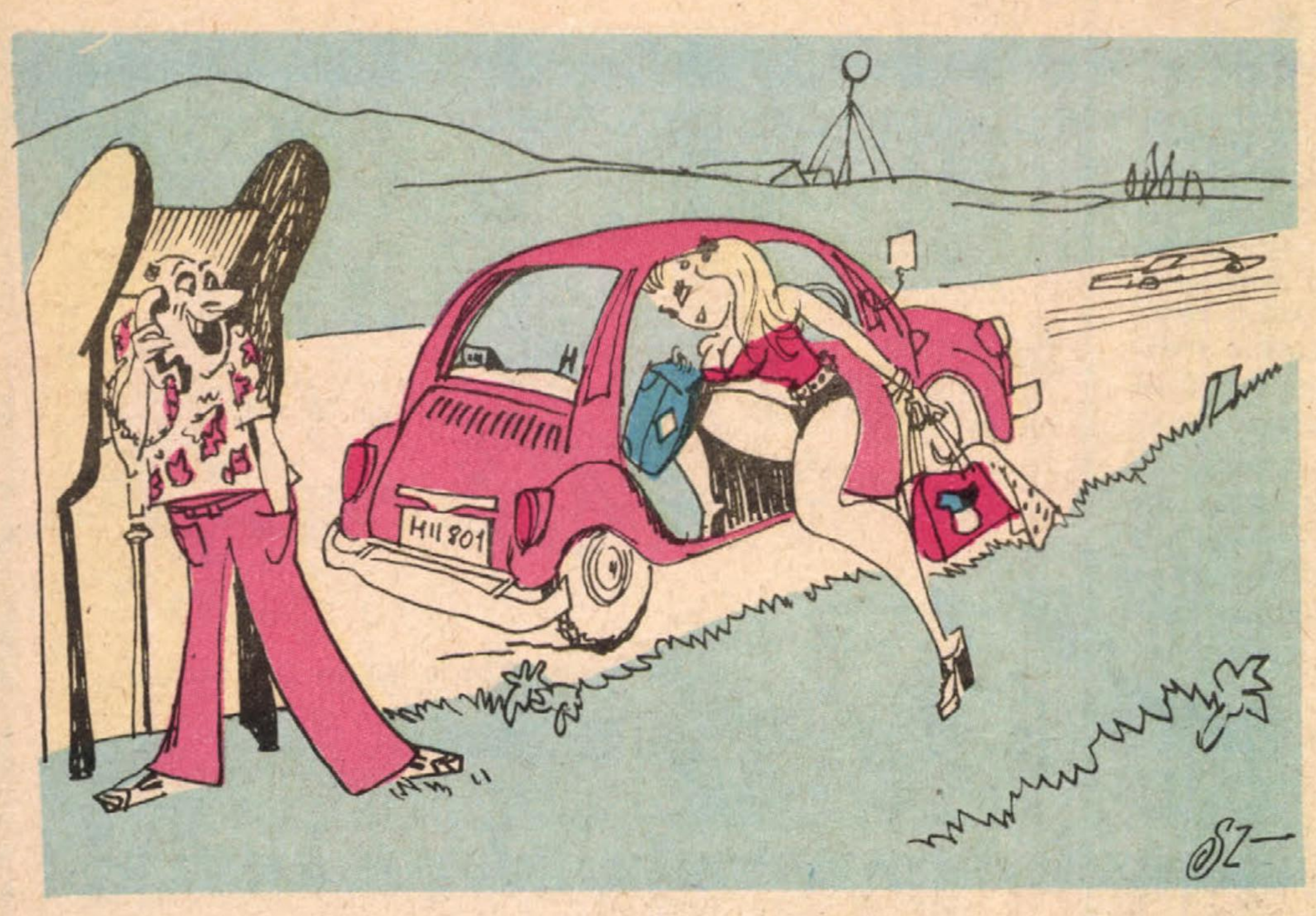

– Öregem, sürgősen kellene egy ezres!

EGYETLEN MEGOLDÁS

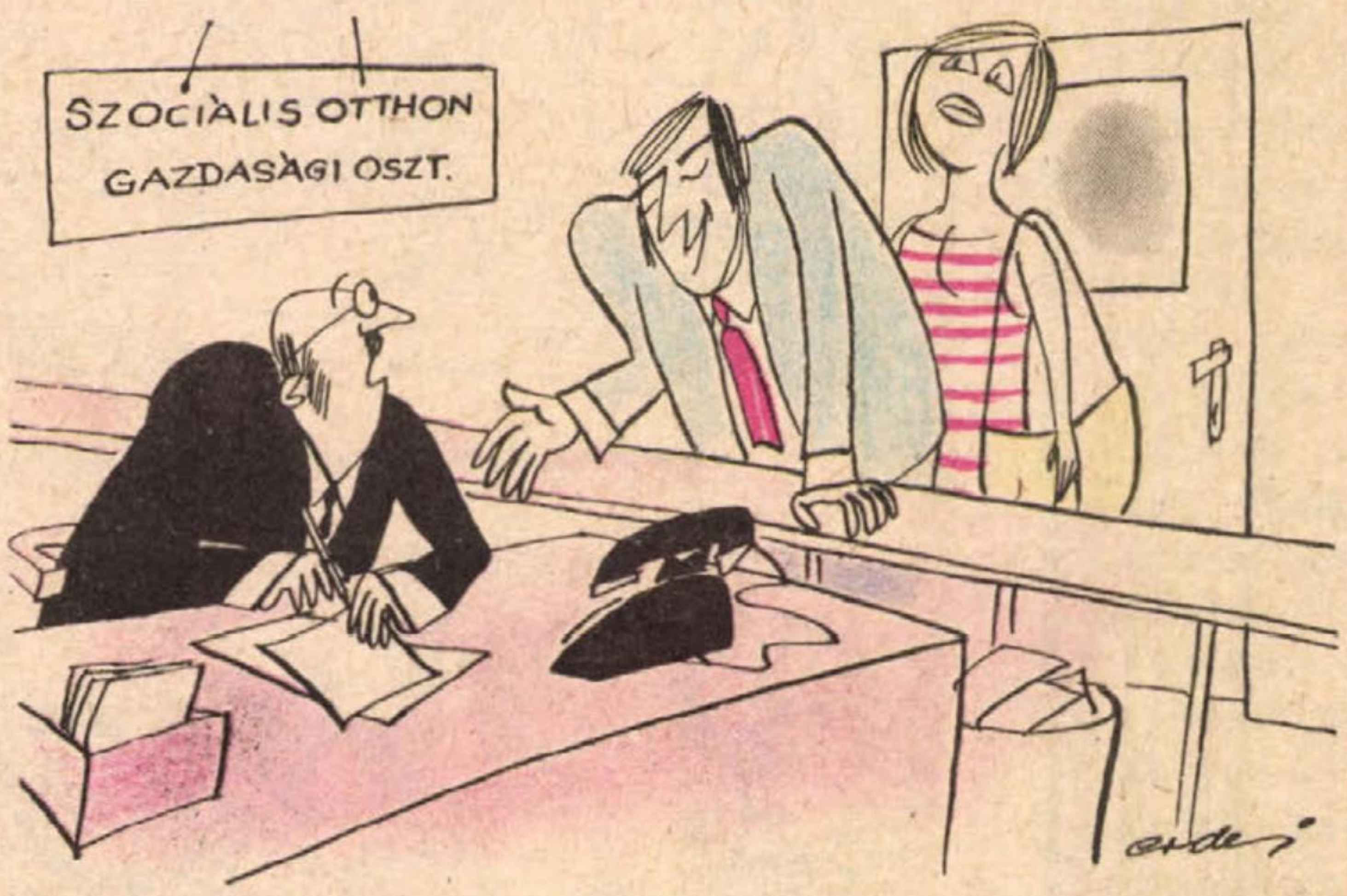

– Gyerekünk született. Szeretnénk egy nagymamát örökbefogadni.

tribün

Az FC East Cowton csapata legutóbb saját pályáján nem tudott kiállni egy bajnoki mérkőzésre. A szövetség vizsgálatot rendelt el, s koronatanúként kihallgatta a pályagondnok feleségét.

— Egyetlen garnitúra felszerelésünk van, kérem — mondta az asszony. — A pénteki edzés után annak rendje s módja szerint kimostam, hogy tiszta legyen a mérkőzésre, és kiakasztottam száradni a kötélre. Aztán, amíg a vacsorát főztem, jött két tehén és lelegelte a nadrágokat.

Bill Russell, a közelmúlt világhírű profikosárlabdázója annak idején tizenötezer dolláros ajánlatot kapott egy zsilettgyár reklámfőnökétől, ha hajlandó a tv kamerái előtt leborotválni hetyke kis kecskeszakállát. A hatalmas néger elutasította az ajánlatot. Legutóbb aztán mégis csupasz állal jelent meg az edzői kispadon.

— Pénzért tettem — mondta. — Valaki egy dollárt ajánlott.

— Egy dollárt? — üvöltött a környezete kórusban. — Ki volt az?

— A feleségem.

Emlékezhetünk: Beatrix Schuba, az osztrákok vaskos kis világklasszisa néhány éve sorozatban nyerte a műkorcsolyázás nagy versenyeit. Azóta elment egy jégrevűbe és most boldog.

— Amióta nem kell kötelező gyakorlatokat futnom — mondja —, öröm az élet.

Ha valaki elfelejtette volna: Beatrix kürje sosem tartozott a nagy látványosságok közé. Éppen remek iskolájával nyerte világbajnoki és olimpiai aranyait! De hát várhat az ember hálát?

*

Amerikai sportvicc. A hírlap rettenetes dolgokat ír egy minden emberi érzésből kivetkőzött profibirkózóról. A másfélmázsás pankrátor másnap felmegy a szerkesztőségbe.

— A főnökkel akarok beszélni.

— Azonnal intézkedem — mondja a riadt kis titkárnő. — Parancsoljon helyet foglalni. Könyveket is talál, olvasgasson.

Mire a titkárnő visszajön, a szoba üres. Az asztalon a polgári perrendtartás, a halált okozó testi sértés büntetéseit tárgyaló fejezetnél kinyitva. A birkózó széljegyzetével: „Ez nekem túl drága."

(p. p.)

ESKÜVŐ UTÁN

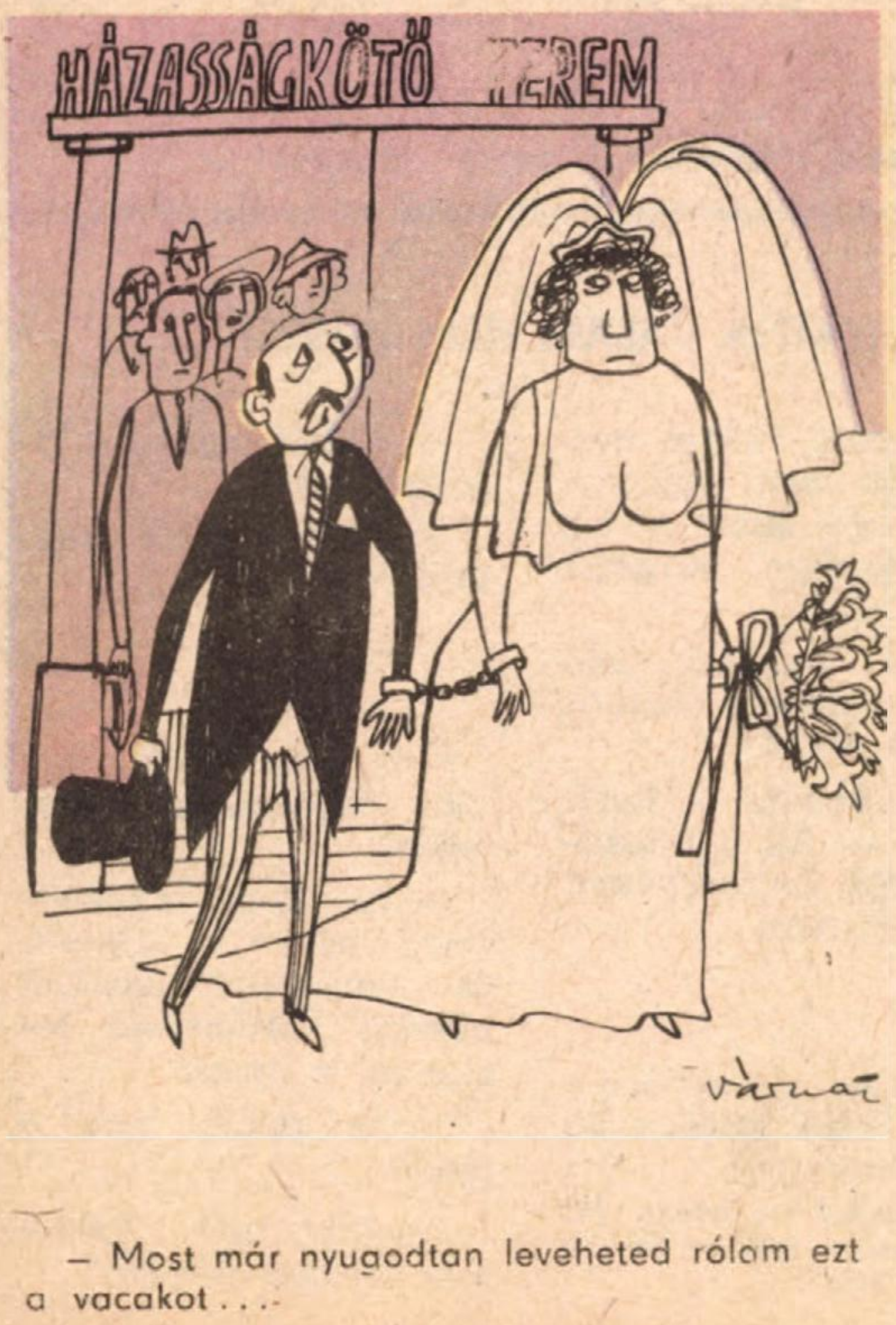

– Most már nyugodtan leveheted rólam ezt a vacakot . . .

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

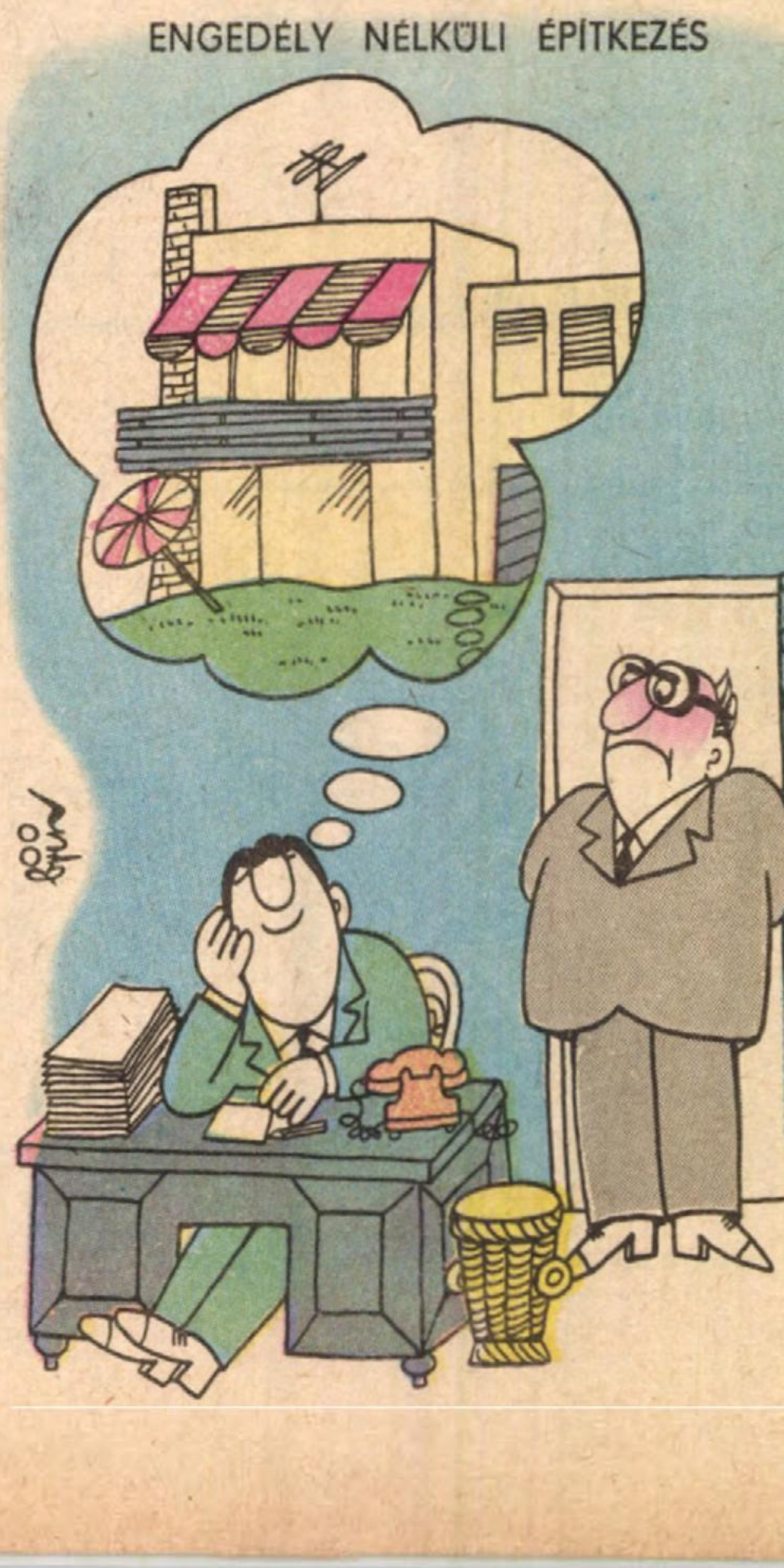

KISÉRLETI GAZDASÁG

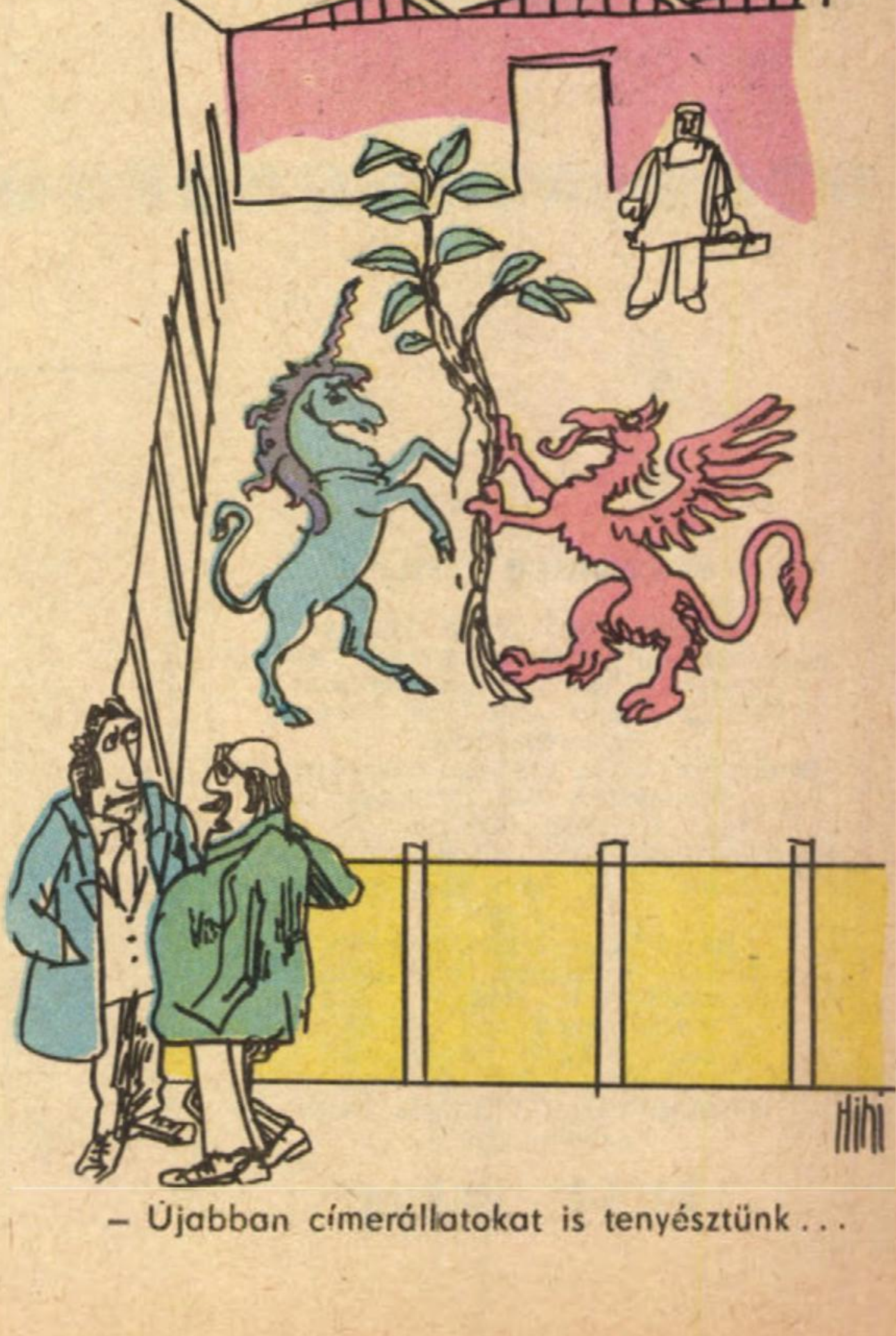

– Újabban címerállatokat is tenyésztünk . . .